

Gün Işığı - Melinda Cross

bölüm bir

Park avenue'den her sabah ayni sesler yukselirdi .
Binlerce degisik ses dev sehrin gurultusune katilirdi.
Cassandra winters, sabah melteminde ucusan sari saclariyla
camli taracanin girisinde durmus, cok sevdiği bu sesleri dinliyordu.
Central Park'ta oynayan cocukların bagirismalarını trafigin
ugultusundan ayirt edince kendi kendine gulumsedi.

Onunden gecen genc bir adamin caldigi uzun ve ısrarlı ısligi duyunca
iri mavi gozlerindeki gulumseme daha da buyudu.
Babasina gore, iltifat etmek için çok kaba bir yontemdi bu.
Ama cassie bunu hic rahatsız edici bulmamisti. Cunku begenildigine
dair her türlü kanita ihtiyacı vardı. Babası onu ne kadar ovmuş lursa olsun,
kendini cirkin ve sekilsiz hissetmesinin onune gecememisti bir türlü.
Ne olsa o bir babaydı ve elbette kızının güzel odugunu dusunecekti.

"MissCassie, ozur dilerim! Buraya geldiginizi gormedim.
"Onemli degil, Robert. Burada rahatim ,"dedi genc kız,
sesin geldigi yone gulumseyerek. New York sehrinin sesleri gibi, bu yasli kapici da tum hayatının bir
parcasiydi.
"Biliyorum, Miss Cassie. Ama babanız yalnız kalmanızı hic istemez...
Ah bagislayin, Miss. Hep unutuyorum."
Cassie, "biliyorum Robert," diye fisildadi."Ben de oyle."
"Ne iyi admidi," dedi Robert, dusunuyorum da, belki boylesi daha iyi .
Hah iste arabaniz geldi, Miss Cassie. Bunu yapmak istediginizden eminmisiniz?
"Evet Robert."
Genc kız adımlarını sayarak kaldırımın kenarına kadar yurudu.
"Babanız buna karsiydi, biliyorsunuz."Robert arkasından sesleniyordu.

"Babam beni çok dusunurdu. Robert.Ama o yok artık.
Kendime bakmasını ogrenmek zorundayım.
Sanırım dünyada bir dadiyla yasayan yirmi bes yasındaki tek insan benim."

"Yoo, Miss, böyle soylemeyin..."

"Ama bu gercek, Robert!" dedi genc kız emin bir sesle.
"Babamhep bana bakti, ben de ona baktim ve hizmetkarlar da hic
eksik olmadı cevremizden. Boylece, yirmi yıldır birbirimizi aldatip durduk.
Ama artık buna bir son vermenin vakti geldi!"
yasli adamin kirildigini hissedip elini ona uzatti. lutfen kaygılanma Robert.
Yoksa benide uzersin. Haftada bir mektup yazarım sana, söz."

Genc kız ellerini yasli adamin yanaklarında gezdirdi ve ufak bir opucuk kondurdu. "Tesekkur ederim
Robert, cenazedeki yardımların için, her sey için. Bir kac ay sonra gorusuruz."

Cassie, limuzinin arka koltuguna oturdu ve soorun yavasca kapiyi kapattini duydu. Yuzunu
pencereye dondurup gulumseyerek Robert' a el salladi. 'Kor olmanın bir zorlugu da bu iste,' diye
dusundu.
'Ardına bakanın var mı, hic bilemiyorsunuz!'
Hudson'dan Windrow'a yolculuk iki saat surdu. Bunun sehir icindeki yollarda gecen ilk yarısında
Cassie hic sikilmadi. Arabanın disından gelen milyonlarca ses, bir o kadar da oykuyu tasiyordu genc
kızın kulaklarına.Ama sehirden ciktikca azalan sesler uykusunu getirdi.

Arabanan durmasiyla uyandi. 'Evet, Cassie,' dedi kendi kendine, 'uzun sure limuzine binemeyeceksin; hatta belki de hic.'

sofor kapiyi acti, inmesine yardim etti ve bavullarini kaldirima birakti.

"Ana binanin hemen onundesiniz, Missn" dedi."Merdivenleri cikinca kapi karsinizda." Ve sonra hemen, sanki korkuk bulasici bir seymisde uzak durmak gerekirmis gibi arabasina binip uzaklasti. Bazi insanlar boyleydi iste.

Kendini cirkin hissetmesine neden olan bu tur insanlari babasi yillarca uzak tutmustu ondan.

Mark boyle degildi, ornegin .o olsa genc kizi yalnız basina birakmazdi; binaya sokar, yordimci birini bulur ve odasina yerlesinceye kadar da oradan ayrilmazdi.Ama Mark yillarca ailesinin sosorlugunu yapmisti.Bir hizmetkardan cok akraba gibiydi sanki. Babasinin olumunden bir hafta sonra herkesle birlikte onuda isten cikartmisti; Mrs. Carmody'den baska herkes, elbet.

Simdi... Merdiveni cikinca kapi karsida. Ama merdiven nerede? Kac basamak var? Bina nerede ? Arkasindami? Yanindami?

Cassie, yordim edicek bir insan sesi duyabilmek icin cevresine kulak kabartti.

Duyabildigi sadece cok uzaklarda kapanan bir kapinin gurultusu ve cigliklarla havalanan bir tarla kusunun kanat sesleri oldu. Ufak adimlarla yana dogru kaydi ve elinin altinda en buyuk bavulunu hissedince dikkatle kenarina oturdu.

"Korkunc bir sey, " diye yuksek sesle soylendi. "Burasi bir korler okulu ama beni merdivenden cikartacak kimse yok ortalikta."

"Neden kendin cikmiyorsun." Sol yanindan gelen bu sesle genc kiz ayaga firladi.

"Kim o? Kim var orada,"

"Ben varim," diye ısrar etti ses, "Neden kendi basiniza cikmadiginizi sordum."

Cassie govdesini iyice diklestirip emir verircesine cevapladi.

"Ve bende sizin kim oldugunuzu sordum."

Ses, bir an durakladikdiktan sonra gulerek, " Ben Wyatt F ield 'im."

" Iyi," dedi genc kiz, rahatlayarak. Tanriya sukur. Buranin terk edilmiş bir yer oldugunu dusunmeye baslamistim.Cevrede baska kimse olmadigina gore belki siz bana yordim etmek nezaketini gosterirsiniz."

"Memnuniyetle. Benim isim bu. Ne yapabilirim sizin icin.?

Cassie, erkegin sesini begendigini dusundu. ' bir bariton olmalı; deinden ve yumusak.'

"Guzel." Genc kiz resmi bir ses tonuyla konusuyordu. "Baslangic olarak merdiveni cikip binaya girmeme yordim edebilirsiniz.Sonrada bavullarimla ilgilenirsiniz.

"Bavullariniz orada kalsin," dedi genc adam kesin bir tavirle. "Birisi daha sonra iceri tasir onlari.

Merdiven konusuna gelince, oldukca saglikli genc bir bayana benziyorsunuz.Her iki bacaginizi da kullanabildiginize gore merdivenden kendiniz cikabilirsiniz."

Cassie anlayisla gulumsedi. 3Korkarim anlamadiniz, Mr.Field.Ben korum."

Genc adamin buyurgan sesi tekrar duyuldu. "Belki ama sakat oldugunuz soylenebilir.

"Yani benim kor oldugumu biliyor muydunuz?"

Genc kiz saskindi.

"Elbette."

"Ve bunca zaman bana yordim etmeden orada dikildiniz, oyle mi?"

"Dikilmiyorum, oturuyorum. Burada gorevliiler disinda herkes kor.Burada yasayan bir avuc goren insan da korleri tasimakla zaman kaybedecek olsa, baska is yapmamiza firsat kalmaz."

Genc kiz, ofkeden neredeyse bagirarak cevap verdi,

"Bana soylev vermekten vazgecin! Biliyorum korler burada bagimsiz yasamayi ogreniyorlar! Ben de bu yuzden buradayim. Ama daha yeni geldim ve hic olmazsa kapiya varincaya kadar biraz ayrıcalikli davranılacagimi düşünmüştüm"

Pekala, size bir ayrıcalik taniyorum. Merdiven tam

onunuzde."

" Kac basamak var?"

"Bilmem hic saymadim."

genc kiz ofkeyle dudaklarini buzup basini geriye atti.

Neredeyse rengsiz, uzun saclardan yansiyan gunes piriltisini gordugunde Wyatt Field, bir islik calmamak icin kendini guc tuttu 'Ne guzel saclari var,' diye dusundu.'Kendi farkinda mi acaba?'

Cassie, kollarini dumduz one uzatarak temkinli yurumeye basladi.

"Oyle korler gibi davranmayi birakin," diye emretti

genc adam. "kollarinizi indirin!"

"Ben bir korum zaten!" Genc kizin sesi ofkeyle titriyordu.

"Ama bunu belli etmenize gerek yok.Simdi, kollarinizi indirin.Onunuzde hic bir engel yok.bana guvenebilirsiniz."

"Size guvenmek mi? kor olabilirim, Mr.Field, ama

cilgin degilim!"

Genc adamin kakhahasina iyice sinirlenen Cassie, guvenli bir adim atarak basamagi hissedinceye kadar ayagini uzatti.Yavasca merdiveni cikarken, icinden adimlarini sayiyordu. Dokuzuncu basamaga geldiginde sol yaninda genc adamin varligini hissetti.Hareketsiz durarak sesleri dinledi.Sundurmaya varmistti. Kendinden memnun, gulumseyerek yurumeyi surdurdu. Tekrar one uzattigi elleriyle kapiya dokununcaya dek ilerledi.Kapi kolunu buldu, cevrip acti ve yuzun de buyuk bir sevinc ifadesiye iceriye girdi.

"Tanri askina! Miss Winters gelmis! Ah, cok ozur dilerim."Canli sesli bir kadin ona dogru kostu."Ah, Miss Winters, ne diyecegimi bilemiyorum.Sizi karsilamam gerekirdi ama vaktin nasil gectigini anlamamisim. Durun size bir bakayim."

Kucuk ama guclu eller genc kizin omuzlarini tuttu.

"Aman tanrim, ne kadar guzelsiniz! Ah telastan ken-

dimi tanitmayi unuttum. Ismim Maggie, O'Shea.

Tahmin edeceginiz gibi kizil sacli bir irlan-dali'yim."

"Ogretmen misinz, yoksa doktor mu?" Cassie bu dostca karsilamadan cok memnun kalmisti.

"Ben mi? Yok, hayir. Ben bir tur evsahibiyim. Ama ayni yaslarda oldugumuza gore bana bir arkadas gozuyle bakabilirsiniz.Gorevim misafirleri karsilamak ve on-larin burada rahatlarini saglamak. Ayrica cok iyi bir dinleyiciyim ve uzerine kapanip aglanicak bir om-zum var.Ah, iste Dr. Field de buradaymis!.

Cassie'nin gulumsemesi yuzunde dondu. "Dr.Field mi?"

"Aa demek karsilastiniz. Sanirim iceri girmenize Dr. Field yardim etti."

"Yardim mi?" Cassie cok sasirmisti."Merdiveni cikarken bana celme takmadigi icin sukran borcluyum ona sadece."

Maggie, Cassie'nin omzu uzerinden Field'e gulumsemi, ama sesi azarlayiciydi. "Ah, Dr. Field hep boyle yapiyorsunuz.Hemen her sey oluversinin istiyorsunuz."

"Nasil biridir?"diye birden sordu Cassie.

Field, Maggie'ye dogru egilip kaslarini kaldirdi.

"Sizce nasil biri?" Maggie, yuvarlak ve pembe yuzunde bir gulumseme ile sordu.En sevdiği kisim buydu. Her yeni gelen, merdiveni cikarken Wyatt'ten gordukleri soguk aldirissizligin etkisiyle genc adamin boynuzlu ve sivilceli oldugunu dusunurdu.

Cassie bir an durakladi sonra topuklari uzerinde donup, kollarini uzatarak genc adamin genis gogsunu buldu. Ellerini yukariya kaydirarak hizla bu boynu ve yuzu inceledi. Hafifce gerginlesen yanaklarda bir muddet

durdu.ve ellerini indirdi. "Bir seksen bes boyunda," dedi kesin bir tavirla. "Siyah sacli ve bir erkege gore oldukca buyuk, gur kiirpikli, mavi gozleri var. Koseli, cukur bir cene, duz ve bicimli bir burun. Cikik elma-cik kemikleriyle sanirim oldukca yakisikli biri.Eski-den Amerikan futbolu oynamis; geri dortlude." Bir anlik sessizlikten sonra genc adamin sesi duyuldu. "Peki kac yasindayim, Miss Winters?" Genc kiz kaslarini catip dusundu."Otuz. Hayir. Otuz bir." Maggie'nin kakhahasi bos salonda cinladi. "Iste gordun, Wyatt.Buna ne diyeceksin bakalim?" "Yakin tahmin edebildimmi, Maggie?" diye sordu Cassie. "Ama lutfen alay etme benimle. Daha her seyi yeni ogrenirken babam yapardi oyle. Alay etmek en zalim sey bence." Maggie'nin yuzundeki nese anlayisa birakti. "Bunu biliyoruz, Miss Winters. Biz burada asla korkulke alay etmeyiz. Tahminlerinizin neredeyse tumu dogru. Sadece belki dusundugunuzden de yakisiklidir, degil mi Wyatt?" Sesi tekrar neselenmistti. "Gercek bir yurek yakicidir o. Peki gozlerinin mavi oldugunu nasil bildiniz? Siyah sacli oldugunu anladiktan sonra gozlerin de koyu reng olacagi dusunulur." "Koyu reng gozlu olamayacak kadar soguk bir sesi var cunku," diye cevap verdi Cassie. "Sesini ilk duyugum andan anlamistim bunu."

Konu Başlığı: Ynt: Gun Isigi- Melinda Cross
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 21, 2007, 12:48:02 ÖÖ

Bolum iki

Maggie, genc kizi odasına cikardi ve mobilyaların yerlerini tanimasına yardimci oldu. Cassie iki kisilik yumusak yataga kendini birakirken, "Cok tuhaf, Maggie," dedi. "Bu bina merdiven dolu. Bir korler okulunun tek katli olacagini dusunurdum dogrusu.." Maggie gulumsedi. "Gercek yasadma merdiven doludur, Miss Winters. Hem de pek cok. Windrow'da yaptigimiz en onemli sey, disaridaki her turlu tehlikeye uyum gostermenizi saglamak. Burada yolunuzun ustundeki engelleri ortadan kaldirmak, size daha sonrasini icin pek yararli olmaz, degil mi?" "Hayir sanirim olmaz." "Tamam oyleyse. Simdi, elbiselerinizi aradiginizda bulabilmeniz icin, dolaba kendiniz yerlestirmelisiniz." Cassie utancla basini egdi. "Bir sey mi oldu?" "Ben elbiselerimi hic bilmem....ne renklerini ne mo-

dellerini.Mrs. Carmody her zaman giyeceklerimi hazirlar ve giyinmeme yardimci olurdu."

Maggie hayretle islik caldi. "Aman Tanrim, bu kizcagiz kendi basina hicbir sey yapmasini ogrenmemis!" Cassie hizla gozlerini kirparak, "Cok dogru, Maggie. Hic bir sey bilmiyorum. Zaten bu yuzden buradayim," dedi.

Maggie, yatagin yanindaki sehpadan bir dosya ve kalem aldi."Hic onemi yok, Cassie. Merak etme cok yakinda ogrenirsin.Simdi,ogretmenlere yardimci olmasi icin bazi seyleri not etmeliyim.Kaydini yaptirirken Mrs.Carmody fazkla bilgi vermemis.ne zaman kor oldun, Cassie?"

" yedi yasimdayken."

" Nasil?"

" Araba kazasi gecirdigimi soyluyorlar. Ben carpismayi hic hatirlamiyorum. Oncesi ve sonrasi gayet aydinlik kafamda ama, kaza bir yana, arabaya bindigimi bile hatirlamiyorum." Genc kiz bir an alt dudagini disleri arasinda sikip devam etti.Annem o kazada oldu."

Maggie uzuldugunu soyleyip yazmaya devam etti.

" Saglik kayitlarin buraya yollandi mi?"

" Evet ama cok fazla bir sey yok. On yildir hic doktora gitmedim. Tamamen saglikliyim."

Maggie basini kaldirip kaslarini catti. Gri gozleri birden ciddilesmisti. " Kontrollerin arasini bu kadar uzatmak hic dogru degildir, Cassie. Peki doktor ne demisti sana? Gozlerin hakkında yani."

Cassie'nin birden gozleri doldu. "Kor olmam icin hic bir fizyolojik neden yokmus...histerik korluk dediler. Gozlerim tamamen saglikliyimis ama beynim gormayi reddediyormus."

Her gun duydugu birseymiscelesine basini salladi Maggie. "Baska?"

Cassie derin bir nefes alarak devam etti. "Bir psikiyatriste gitmemi onerdiler."

"Gittin mi?"

"Elbette!" dedi genc kiz ofkeyle. "Kor olmaktan hoslandigimi mi saniyorsun? Ah Maggie, ozur dilerim. Bagirmek istememistim.Ama son on yildir surekli kendime gorebilecegimi tekrarlamama ragmen dunya hahla kapkara."

"Onemli degil Cassie," Maggie'nin sesi anlayis doluydu. "Sonra ne oldu, anlatir misin bana? Hic acele etme,vaktimiz bol."

Cassie icini cekti ve ellerin kucaginda birlestirdi.

"Bir yil kadar haftada bir kez bir psikiyatriste gittim. cok... aci vericiydi. Babam hic istemiyordu gitmemi. Uzulmemi istemiyordu. Ama ben yine de tedaviyi surdurdum. Sonunda doktor korlugume neden olansarsintiyula tekrar yuzlesmeye duygusal yonden hazır olmadigimi soyledi. 'Biraz daha olgunlasip kendine guvenir hale gelmeli,' deyip bu okulu tavsiye etti."

"On yil once degil mi; Bu zamana kadar nicin bekledin peki? " Maggie kulaklarina inanamamisti.

Cassie, "Babam biraz... asiri koruyucuydu," diye acikladi. "Nasil olsa tekrar gormeye baslayacakken bir okula gidip korluge nasil uyum gosterilecegini ogrenmemi anlamsiz buluyordu. Bunun yaninda ..."

"" Evet?"

"...bunun yaninda, babam bir turlu korlugumu kabule yanasmiyordu. Kendini suclu hissediyordu, kaza hakkında yani. Annem oldu, ben kor kaldim...uzun zaman yuksek sesle 'kor' diyemedi. Gercegi inkar etmekle ortadan kaldirabilirmis gibi sanki.

Beni Winrow'a gondermekle korlugumu kabullenmis olacakti." Maggie genc kizin sozunu kesti. "Sanirim kaza sirasinda arabayi baban kullaniyordu."

"Evet. Her olandan kendini sorumlu tutuyordu. Sululuk icini yiyip bitiriyordu. Hudson'da bir evimiz vardi. Annem orayi cok severdi." Cassie durdu ve hos bir sey hatirlamiscasina gulumsedi. Sonra gulumsemesi silindi ve yatagin icinde dogruldu. "Neyse babam o evi kapatti ve daha ben hastaneden bile cikmadan bu gu- ne dek oturdugumuz cati katini satin aldi. Sanirim annem olmadan o evde yasayamayacagimi dusunmustu . Cati kati da benim icin cok uygundu, tehlikeli olabilecek ne merdiven vardi ne nehir." Sesi gittikce zayiflamisti ama hemen toparladi kendini. "Kor insanların karsilastigi zorluklari bilmememi saglamak babamda bir saplanti haline gelmistir.Gozlerimin yerine gececek hizmetkarlar tuttu benim icin. Her seyimi baskalari yappardi, beni giydirirler, yedirirler, parka gotururler,telefonlarimi ceviriirler, bana kitap okurlardi."

"Korler alfabesini bilmiyor musun?" Maggie hayretler icinde sozunu kesmistir.

Cassie gulerek basini salladi. " En buyuk tartismamiz sonucunda babamin verdigi tek taviz bu oldu.Bana bir ogretmen tuttu ve sonunda kabartma yazilari okumasini ogrendim."

"Ogretmen mi tuttu?"

" Tabii evden hic cikmazdim; yanimda birisiyle cad- denin karsisindaki parka gitmek disinda."

Maggie kalemmini birakti ve ofkesini sesine yansitmayaya calisarak konustu. "Demek ki hangi nedenle olursa olsun, son on sekiz yildir hapishanede yasiyordun. Her seyden uzakta, guvencede."

"Oyle soyleme, Maggie. Babam bana zarar vermek istemezdi."

"Hep oyle olur zaten." Maggie derin derin icini cekip ayaga kalkti. Sonunda buraya gelmene nasil razi oldu."

"Razi olmadir. iki hafta once oldu babam."

"Uzuldum," dedi Maggie. "Bilmiyordum..." Kisa bir kararsizlikten sonra ictenlikle sordu. "Yillardan beri buraya gelmeyi istiyordun, degil mi?"

"Evet hem de cok."

"Ama babani kirmek istemedin."

"Onun gibi bir sey," diye mirildandi Cassie.

Maggie aniden ellerini yorulan gözlerinde gezdirdi. "Boylesi bir özveriği anlatmakta güçlük çekiyorum doğrusu, Cassie. Buradaki pek çok insan da böyle düşüncektir. Bize anlayış göstermelisin. Ama hiç fark etmez; sonuçta buradasın ya!" Genç kadının sesi tekrar eski canlılığına ve güvenine kavuştu. "Bugün öğleden sonra ve gerekirse yarın sağlık muayenelerin yapılacak. sonra hemen Dr. Field ile işe başlayacaksınız.

Cassie aniden irkildi. " Dr. Field ile mi? neden onunla? Baska öğretmen yok mu?"

Maggie anlayışla güldü. "Bilmiyorum, en basta hiç iyi bir izlenim bırakmaz. Hatta belki zaman geçtikçe daha da sevimsiz gelir insana. Ama öğrencilerimizin pek çoğu burayı ondan fazlasıyla memnun kalarak terk ettiler."

Cassie inanmış görünmüyordu.

"Dr. Field okulumuzun psikiyatristidir," diye anlatmaya sürdürdü Maggie. "Buraya gelen herkeş ilk iki haftaya onunla geçirir. Aslında ben ve ondan başka pek az insan göreceksin. Haydi bakalım. Şimdi yemek vakti. Sonra da doktorlar seni bekliyor."

Dr. Field ne kadar aldirissizsa, Maggie de o kadar ilgiliydi. Cassie'yi koruyucu bir edayla dirseğinden tutarak döner merdivenden indirdi. Yemek salonuna giden yolda Cassie'nin daha sonra yönünü bulmasına yardımcı olacak her türlü mimari detayı açıkladı.

"Yemek salonu girişinde iki yandan birer tane saksî bitkisi var," Maggie anlatmayı sürdürdü. "Şimdi iyice yaklaştık. Kokusunu duyuyor musun?"

"Aa, evet. Egrelti otu, değil mi?"

Maggie, " Aynen öyle ," diye hayretle cevap verdi.

"Nasıl bildin?"

"Egrelti otlarının çok özel bir kokusu vardır. Aslında her çiçeğin kokusu özeldir. Babamın terasta bir serası vardı ve sürekli bana bitkileri nasıl ayırt edebileceğimi anlatırdı. Bu konuda oldukça başarılıyım."

"Bravo." Maggie anlatmayı sürdürdü. " Şimdi yemek salonundayız. Tam ortada üç metre eninde boş bir alan var. İki yanında iş sekizlerden on altı tane dört kişilik masa sıralanmış. Bugün burada yalnızız; rahatça etrafı gez. odayı tanımaya çalış ve bir kaç kez dizini carpsan da istediğin yeri seç otur."

Cassie, Maggie'nin koluna siki siki yapıştı. "Beni bırakmıyorsun, değil mi?"

"Hayır, hayır, " dedi Maggie, güven verici bir sesle

"Burada durup seni izleyeceğim. şimdi haydi bakalım."

Cassie ayaklarını suruyerek ilerledi. Kollarını dimdik

ileri uztmis, narin vucudunu dogal zarafetini guvensizlik burumustu.

" Kollarini o kadar yuksekte tutmanin sana bir yarari

yok, Cassie," diye seslendi Maggie arkasindan.

"Onune cikabilecek butun engeller, ornegin bu odadaki masa ve iskemleler, en cok kalcan yuksekliginde olacaktır. Bu sekilde onlari carpmadan fark edemezsin."

Cassie, bu sozlerin dogrulugu karsisinda hemen kollarini indirdi ve o anda da tam onunde duran bir iskemleye dokundu. Elleri hala havada dursaydi carpmasi kacinilmaz olacakti.

'Ne kadar da dogru ve mantikli,' diye dusundu pismanlikla. 'Neden daha once kimse soymemedi bunu bana? Peki neden Dr.Field, bunu Maggie gibi aciklamak yerine sadece kollarimi indirmemi emretmekle yetindi bu sabah?'

Genc kız gittikce buyuyen bir guvenle masalarin arasinda yururken esyalarin yerlerini ezberlemeye calisiyordu.

Maggie, yuruyerek arkasindan gelirken, "Hic bosuna ugrasma, Cassie," dedi sakince.

"Neyle ugrasmayayim?"

"Masalar arasinda adimlarini sayiyorsun, yerlesimi ezberlemeye calisiyorsun. Bunlar bosuna gayret cunku aksam yemeginde hepsinin yeri degismis olacak."

Cassie saskinliktan kocaman acilmis gozlerle Maggie'ye dondugunde genc kadin gulumsedi.

"Buraya bunun icin geldin, degil mi Cassie?" diye sordu. "Beklenmeyenle bas edebilmeyi ogrenmek icin?"

Cassie elinin altindaki en yakin iskemleye oturdu ve umitsizlikle basini salladi. "Yani kasitli olarak esyalarin yerlerini mi degistiriyorsunuz? Hicbir seyini yerini bilemeyecekmiyim?"

"Evet ama ogrenmenin yolu bu. Buradan ayrilmadan daha once yalniz basina gitmeye cesaret edemedigin her yerde dolasabilir hale geleceksin. Baslangicta biraz bocalayacaksin elbet ama korkun gitgide azalacak ve gormedigin seylerle bas edebilme konusunda kendine guven duymaya baslayacaksin."

Cassie cok huzursuzdu. "Bunu yapabilecegimden emin degilim, Maggie,. Tam uc ay burada hicbir seyini

yerini bilmeden, yonumu bile bulamadan birisinin surekli duzenini degistirdigi esyalara carparak dolasip duracagim. Korkunc birsey bu. Goren biri bile rahatsiz olur, degil ki bir kor! Kabus gibi sanki!"

Maggie anlayisla genc kizin ellerini tuttu. Dusundugun kadar kotu olmayacak, inan," dedi nazikce.

"Cok yakinda bunu bir kabus gibi degil oyun gibi goreceksin. Kendine biraz zaman tani. Ayrica..." Sesi dahada yumusamisti "Degismeyen seyler de var.ornegin kendi odan. Orasi senin siginagin; normal yasamdaki evin gibi. Odanda senden baska kimse bir tek seyin yerini degistirmeyecek. Bir de cicekler var elbet. Wyatt, ciceklerin insanlar kadar esnek olmadiklarini ve duzensizlige uyum gosteremeyeceklerini soyleyerek yerlerinin degistirilmesine karsi cikiyor."

"Sanirim burada ciceklerin bile benden daha fazla yasama sanslari var," diye kuskun, soylendi Cassie.

Maggie sadece guldu." Ben acliktan oluyorum, Cassie. Ya sen ? babam 'yemek, dusunmekten iyidir' derdi. Iste kor alfabesiyle yazilmis bir monu."

Cassie 'nin parmaklari Maggie'nin eline verdigi listenin uzerinde gezinirken yuzu hayretle aydinlandi.

"Cok etkileyici," dedi. " Yemekler bir okul kafeteryasindan beklenmeyecek kadar kaliteli."

" Buraya kafeterya demek haksizlik olur dogrusu. zaten Windrow da siradan bir okul degildir. "Aslinda Windrow hakkında pek az sey biliyorum. Ilk kez doktorumdan duymustum adini. Benzersizmis, yaninda baska bir okulun sozu bile edilmezmis; benim icin Windrow'dan daha uygun bir yer olamazmis... bu tur seyler soylemistir."

"Ooo, ailenin parasal durumunu daha iyi anliyorum simdi. Ah, merhaba helen."

Cassie suzulerek gelen ayak seslerini ve sol yaninda hafifce kolalanmis bir gomlegin hisirtisini duydu.

" Iyi gunler Miss O'Shea. Ve sizde Miss Winters olmalisiniz."

Cassie kaslarini catarak tanistirilmayi yarida kesti.

" Buradaki tek ogrenci ben miyim? diye sordu.

" Herkes kim oldugumu biliyor."

" Wyatt her seferinde tek bir ogrenci alir, Cassie

ve tum dikkatini ona yoneltir," diye acikladi Maggie.

" Helen ile tanis, Cassie, cevrende surekli yer degistiren seylerden biri de o olacak. Iki haftalik inzivani gecirecegin bu yemek salonundan ve daha sonra tasinacagin yataktaneden o sorumludur. Burada veya istersen odanda yemeklerinin servisini o yapacak. Ahcimiz Manny ve Helen mutfagin butun isini birlikte yuruturler."

" Nasilsin Helen? diye hatir sordu Cassie. " Bu kadar isin altindan kalkamayacak kadar genc bir sesin var."

Helen siyah sacli basini sallarken ic cekmeyle karisik bir kahkaha atti. " Tesekkur ederim Miss Winters ama dusundugunuz kadar genc degilim. Sesler yanilticidir."

Maggie yuzunde bir gulumsemeyle, " Dikkat et Helen," diye uyardi. " Yas tahmininde cok basarili."

Helen basini geri atti ve siyah gozlerinin uzerindeki bicimli kaslarini kaldirarak, " Peki oyleyse Miss Winters, sizce ben kac yasindayim? " diye sordu.

Cassie gulumseyerek omuzlarini silkti. " Sana dokunmadan ancak tahmin edebilirim, Helen; ama bence otuz uc yasin-dasin."

Derin bir sessizlik oldu ve birisinin konusmasini beklerken Cassie huzursuzlandi. Sonunda " Aman Tanrim, " dedi. " Yoksa seni kirdim mi, Helen? demistim ya sadece bir tahmin bu. "

" Otuz uc yasimi gecen hafta bitirdim, Miss Winters. cok sasirdim sadece.Buna alismak zorundayim artik, sanirim. Sizler her zaman sasirtiyorsunuz beni. Umulandan cok fazlasini biliyorsunuz."

Cassie ne cevap verecegini bilemeden dudaklarini buzdu. Helen'in sesinde gizli bir kirginlik sezmisti; ozellikle de korlerden hem asalayici, hem de kiskanc bir tonla 'sizler' diye bahsettigi anda. Bu cok mantik disi bir seydi elbet. Korleri kimi neden kiskansin ki? Cassie basini sallayarak bu dusunceyi aklindan uzaklastirdi.

" Secimi sana birakabilir miyiz Helen? diye onerdi Maggie. Tabaklarimizi eline teslim ediyoruz."

Cassie hic bir seyini Helen'e teslim etmek istemeyecegini dusunup huzursuz oldu.Ama sesini cikartmadi.

Olur tabii, Miss O'Shea," diye cevap veren Helen hafif bir hisirtiyla, ardinda yemek ve parfum kokusu birakip uzaklasti.

" Yanlis bir sey mi soyledim, Maggie? " Cassie Helen'in odadan ciktigina tamamen emin olduktan sonra kisik bir sesle sormustu. " Onu gucendirmek istemedim gercekten."

"Hayir, hayir. Yanlis bir sey soylemedin. Helen biraz... farklidir. Cozmesi gereken bazi sorunlari var, o kadar. Ama bu sorunlari ne seni, ne de isini hic etkilemez. Mesleginde gercekten kusursuzdur. Bizimle calistigi icin cok sansliyiz."

Cassie, dusunceli, basini salladi. " Goruntusu nasil?"

" Bilmedigini mi soylemek istiyorsun."

" Ona dokunmadan bir sey diyemem. Hem oyle geliyorki bana, Helen dokunulacak bir tip degil. Hakaret etmis gibi olurdum ona sanki."

Maggie neseyle guldu. " Bunda haklisin dogrusu.Helen'in cok ozel bir kisiligi vardir. Cok gururludur. Gayet egzotik, neredeyse dogulu bir tiptir. Simsiyah sacli, koyu kahve badem gozlu, bir yetmis boyundadir ve modelleri kiskandiracak kadar guzel bir vucudu vardir. Cikik elmacik kemikleri ile ..."

" Dr. Field'in kiler gibi."

" Daha carpici, ama benzer, evet."

" Yani cok guzel bir kadin."

Maggie duraksadi. " Sanirim oyle. Gizemli bir guzellik anliyorsun, degil mi?"

Cassie durustce basini salladi.

" Senin gibi degil ama," diye ciddiyetle acikladi Maggie. " Seninkisi taze,temiz, bir tur saf guzellik. Helen ise, nasil desem... karanlik. Gizli. Neredeyse trajik."

Cassie gozleri dalgin, elleri kucaginda kenetlenmis, hic kipirtisiz oturuyordu.

Maggie onun bu durgunlugunu sezip sordu. "Ne oldu, Cassie?"

Genc kiz dudaklarini kisti ve uzun zamandır tuttuğu nefesini aldı. " Soylediklerin..."

Maggie'nin kaslari neredeyse gozlerini kapatti.

" Guzelligin hakkinda soylediklerim mi? Ne var onlarda?"

Cassie'nin gergin yuzune bir an bakti, sonra her seyi anlamiscasina dogruldu. " Tanrim. Kimse sana guzel oldugunu soylemedi mi simdiye dek? Mutlaka soylemislerdir."

" Beni sevenler soyledi," diye mirildandi Cassie.

" Sen de sirf seni sevdiklerinden soylediklerini sandin, degil mi? Ama Cassie, yuzune dokunup siradan olmadigini anlayabilirsin."

" Dokunarak guzelligi anlayamazsin, Maggie. Hisse-demezsin bile. En azindan dis guzelligini."

Maggie kendini unutup sessizce basini salladi. Sonra aniden hatirlayip, " Ama Wyatt'in yakisikli oldugunu anladin," dedi.

" O cirkin olmak icin fazla zalim," diye cabucak cevapladı Cassie ve Maggie'nin sen kahkahasi odayi doldurdu.

Helen ilk yemekleri getirir getirmez konusma yemeklere ve Windrow'un tarihi konularina kaydi.

"Bence onceleri burasi son derece zuppe bir yermis. kurucusu Harlan Windrow, kor kalan biricik oglu icin yaptirmis bu okulu Diger butun kor okullari onun deyimi ile 'avam'a hizmet ettiginden ogluna, Amerkan zengin sinifina saygin yerini alabilmesi icin gerekli egitimi veremeyeceklerini dusunmus."

maggie'nin sesi yilar once olmus olan adam ve onun duygulari hakkında asagilama doluydu. Aniden gule-rek " Biliyormusun eskiden burada ogrencilere dans etmesini ogretirlermis! Bir korun ogrenmesi gereken daha onemli seyler yokmus gibi. Elbette Windrow olduktan sonra cok sey degisti. artik zenginlere kendi ozel ortamlarinda korlukleri ile bas edebilmelerini ogretiyoruz. Zengin bir korun gercekten ihtiyac duydu-gu alanlarda varlik gostermeyi ogrenecegi tek yer Wind-row'dur."

Cassie kaslarini catti. " Yani ben burada sadece zengin bir kor olmayi mi ogrenecegim? Pratik yetenekler kazanamayacak miyim?"

Maggie tekrar guldu. " Daha pratik ne olabilir. bu gune dek oyle bir yasanti surdurdun, yine ona doneceksin. Windrow'dan ayrilir ayrilmaz bir sekreterlik isi aramaya baslayacagini dusunemiyorum dogrusu... Buraya uc ay icin odedigin parayi sekreterlik yaparak iki yilda bile kazanamazsin. Bunu sen daha iyi bilirsin."

' Neyi ne kadar bildigimi bir bilsen cok sasirirdin, Maggie,'

diye dusundu Cassie. 'Hele son parami buraya gelmek icin harcadigimi ogrensen saskinliktan olurdun herhalde.'
Yine de etkilenmemis gorunmeye calisarak sordu;

" Ama eminim siradan bir insanin bile dis dunyada isine yarayacak seyleri ogretiyorsunuzdur."

Maggie, sinirli bir titremeyle pecetesinin kenariyla oynayan genc kizin eline yumusakca dokundu. " Biz korlere, kor yasayabilmeyi ogretiyoruz," dedi guvenli bir sesle. " Diger butun okullar gibi. Guvenli, rahat ve verimli olmayi. Ve bunu yaparken de size, geride biraktiginiza benzer bir ortam yaratmaya calisiyoruz. Diger okullardan tek farkimiz meslek egitimi vermemek. Ogrencilerimizin buna ihtiyaci olmuyor genellikle. Simdi, eger yemegini bitirdiyse klinige dogru yola cikalim. doktorlar bizi bekliyor."

Cassie, sessizce basini salladi, pecetesini masaya birakarak dimdik ayaga kalkti.

" Ben hazirim," dedi sakince

Konu Başlığı: Ynt: Gun Isigi- Melinda Cross
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 21, 2007, 12:54:34 ÖÖ

Bolum uc

Dr. Fraklin, bir periskopa benzeyen karmasik muayene aletini Cassie'nin oturduđu koltuktan uazklastirdi.

" Peki, Miss Winters. Artik rahatlayabilirsiniz."

Cassie ancak o anda geri yaslanmaya baslayan vucudunun ne kadar kasilmis oldugunun farkina vardi. koltugun kollarina simsiki yapismis ellerinden omuzlarına yayilan agriyi hissedince, kendi gerginligine guldu.

" Ee, Dr. Franklin," diye yapay bir sakinlikle sordu.

" Ne ogrendiniz."

Yasli doktor, genc kizin koltugu yanina cektigi tabureye oturarak ellerini gobegi üzerinde kavusturdu.
Cevap bekleyen hastasinin yuzunu dikkatle inceledi.

"Sanirim sen kendi bildiklerini bana anlatirsan isimiz daha kolay olacak, Cassie. Seni isminle cagirabilirmiyim?"

" Lutfen," diyerek gulumsedi genc kiz.

" Evde kimse bana Miss Winters demez...kapicimiz haric.

Kendimi uc yuz yasinda hissetmeme neden oluyor boylesi."

Dr. Franklin guldu. " Guzel. Simdi durumun hakkında bildiklerini anlat bana; sen bitirince ben eksiklerini tamamlarim."

Genc kiz derin derin icini cekerek gozlrini kapadi ve yillar once ezberledigi bir dersi tekrarlar gibi anlatmaya basladi.

" Kazadan hemen sonra doktorlar bana histerik korluk tanisi koydular. ' Gozleri hala goruyor ama beyni sinyalleri kabul etmiyor,' dediler. Kazanin duygusal sarsintisi ve basima yedigim darbe, bende hahiza kaybina yol acmis; zihnim, cok korkunc bir seyi hatirlamak istemediginden, kendini korumak icin gozlerimle arasina bir perde cekmis. Hafiza kaybiyla kotu anilardan, korluk ile korktugum dis dunyadan kaciyor-musum." Genc kiz duraladi.

" Buraya kadar nasilim?"

" Cok iyi." diye cevap verdi yasli doktor .Acik renk gozleri kisilmis,karsalri hafifce catilmisti."Devam et,lutfen."

Cassie sinirli bir kahkaha atti."gerisi pek uzun degil. Kuskusuz biliyorsunuz ,histerik korluk bir kac gun veya en cok bir kac hafta surer.Sonra bellegin direnci yok olur ve hasta tekrar gormeye baslar.Ama sonuc meydanda . Yillardir biliyorum bunu."Uzun kirpiklerin golgesi yanaklarina dustu. Genc kiz aglamamak icin kendini guc tutuyordu.

Doktor anlayisla,"Nedir bu sonuc,Cassie?"diye sordu

Cassie'ninsesi tikrek ama kararli idi."benim korlugum histeriden degil .Hic bir zamanda olmadı. Oyle olsaydi eger yillar once gormeye baslamam gerekirdi.Bende fiziksel bir nedeni olan gercek bir korluk var.Hemen kazadan sonrada on yil once son kez gectigim muayenede de bu nedeni bulamamislardi ama o zamandan beri gelisen teknoloji sayesinde alletleriniz sorunu hemen saptamislardir umarim zaten incelemenizin cok kisa surmesi bu yuzdendi degilmi? Bana soylemekten cekinmeyin,doktor.Durumumun kalici oldugunu uzun zaman once kabullendim ben."

Dr.Franklin bogazini temizledi ve taburesi uzerinde one egillerek genis elleriyle kizin omuzunu tuttu.

"Histerik hakkında bilmedigin bazi seyler var.Teslerde gozlerin isiga verdigi cevabin kaybolmadigi gorulur.Beynin en guclu baskilaması bile bu istemsiz refleksi ortadan kaldiramaz ama, yuze hizla gelen bir nesne gibi gorsel uyaranlara cevap vermezler iste!"

"iste ne?"diye saskin,sordu cassie.

"Gozlerini kirptin!"Doktorun sesi zafer doluydu.

"Ne?"

"Dikkatini vucudunda yogunlastir,Cassie.Ozellikle de basinda."

Doktorun eli hizla yuzune yaklasip geri cekilince genc kiz yanaklarina carpan ruzgari hissetti.

"Iste! Yine kirptin gozlerini fark ettinmi?"

"elbette," diye sabirsizca cevapladi cassie.
Siz yuzume dogru bir sey yaklastirdiniz,bende irkildim
bu tumuyle dogal bir tepki yuzumu dogru bir seyin geldigini
fark ettim sadece."

Dr.Fanklin gulerek,"Belki.Olabilir,"dedi."Ama seni gorme
unitesinde incelerken,hic hava akimi yaratmayan hizla
yaklasan goruntelere de ayni tepkiyi gosterdigini saptadim.
Her seferinde gozlerini kirptin."

Cassie'nin gozleri kisildi,sirti diklesti."Yani?"

"Yani sen hala goruyorsun,cassie."
Doktorun sesi cok yumusakti."Sen kor degilsin.Belki hic
kor olmadin."

Genc kiz yutkunmaya calisirken dudaklari arasindan
sakin ve kararli sozcukler dokuldu.

"O halde soylermisiniz lutfen doktor bey,18 yildir benim dunyam
neden karanlik? "cumlenin sonuna dogru sesi bir cigliga donusmustu.

Doktorun sesi yatistirici ve guven verici idi. "soyle dene bilir.
Karanlik olan dunyan degil;zihnin.

Cassie basini salladi."anlamiyorum."

"Bizde oyle.Beyin hakkında bilmedigimiz cok sey var.
Sen bir histerik korluk gecirdinbence.Zihin cok uzun zaman dayanamaz
buna.Seninki de kazadan bir kac gun ya da hafta sonra gecti.
Beynin, gozunun yolladigi resimleri almaya basladi zorunlu olarak,
ama bunlari gormek istemedigi icin geri cevirdi.Sanki gormek istemedigi
resimleri hemen alip bir dosyanin yapraklari arasinda sakliyor.Anliyor-
musun? Ben daha once boyle bir vaka ile karsilasmadim."

Genc kiz once titremeye basladi. Sonra kendini tutamayip hickiriklara
boguldu. Yillardir icinde tasidigi acisi gozyasi olmus bosaliyordu.

Doktor, genc kizin basini hafifce omzuna yaslatarak nobetin
gecmesini bekledi.

" Gercekten bunca yildir," diye sordo sonunda.

" Iyilesmeyecek bir psikolojik korlugun olduguna mi inandin?"

Cassie yasli doktorun gogsune dayali basini salladi, sonra geri cekildi.

Gozleri kizarmis, yanaklari goz yaslariyla ıslanmisti.

" Simdi bunun daha da kotu oldugunu dusunuyorum," diye fisildadi.

" Kendimi bir sarlatan gibi hissediyorum. yillardir kor degildim ama hic bir sey goremedim!" Yeni bir aglama nobetiyle sarsilmaya basladi. Doktor, kendini toplamasini bekleyip konusmaya basladi.

" Kor, kordur, Cassie; ister zihnin yanilsamalarından ister goz hastaliklarından kaynaklansin, her durumda korluk son derece gercektir. Ama senin tekrar gorebilme sansin var. Tek yapacagin yillar once kapadigin belleginin kapilarini acmak. Belki en zor kısmi da burasi Belli ki beynin o kapinin ardında sakladiklarinin karanlıkta yaşamaktan daha kotu olduguna inanıyor. Ama bundan sonra Dr. Field'in bilecegi is."

Genc kizin alt dudagi titriyor, goz pinarlarında yaslar parliyordu. Doktor bu yuzu dikkatle inceledi, sonra basini salladi.

" Gel benimle Cassie," dedi nazikce, ve koltugundan kalkip kapinin yanındaki alcak ve rahat divana yurumesine yardimci oldu.

" Burada biraz oturup rahatlamaya calis. Ben gidip ogrendiklerimizi Dr. Field'e anlatayim. Birazdan sesni almaya gelecektir."

" Doktor?"

"Efendim?"

Cassie alt dudagini disleri arasında sikip derin bir nefes aldı. " Ben... sanki biraz... çok uzgunum. nasi anlatacagimi bilemiyorum. Sanki on sekiz yıl boyunca tekerlekli koltukta dolasmis, sonra birden ayagimin hic kirlilmamis oldugunu ogrenmis gibiyim. Hangisi daha kotu, emin degilim; Tekerlekli koltuga ihtiyacim olmadigini bilmek mi, yoksa hic bir zaman olmadigini kabullenmek mi. Anlatabiliyormuyum?"

" Kesinlikle," dedi yasli doktor kibarca.

" Bu durumun...bir tek benim basima gelmedigini bilsem belki daha rahat olabilirdim."

" Onumuzdeki gunlerde bu olguyu arastiracagim, Cassie. Benzer bir olgu bulursam Dr. Field'i haberdar ederim , sana soyley. Cassie..."

" Efendim?"

" Yeniden gorme sansi oldugunu henuz ogrenmis kor birine yakismayacak kadak kederli duruyorsun. Neslen biraz. Her sey yeni basliyor."

Genc kiz anlayisla doktora gulumsedi ve odadan cikip ardından kapiyi kapatmasini dinledi. Dusunceleri baska

bir kapiya, zihninin yirmi yil kadar once kapattigi ve ardinda nelerin gizli oldugunu bilmedigi kapiya kaydi.

" Iste boyle inanilmaz bir sey, Wyatt.buna benzer bir olguyla karsilasmadim hic." Dr.Franklin son sekiz yilda iri govdesinin seklini alan deri koltugunun yuksek arkaligina dayandi ve saskinlikla basini iki yanina salladi.

Yaslica doktorun masasi onunde sessizce ayakta duran Wyattn gozlerini penceredn uzaklara dikmisti.

" Numara yapmadigina eminsin," dedi duz bir tonla; soruyu sormuyor, son on dakikada ogrendiklerini dogrulamaya calisiyordu.

" Elbet, Wyatt. Gerçekten!" Dr.Franklin anaylamaz gozerle genc adama bakarak cevap vermisti.

" Bu kadar kuskuculuk da inanilmaz gibi degil. Boyle huysuz ve insana guvenmeyen tavirlarina ragmen kazandigin basarilar beni hayrete dusuruyor. Hastalarin nasil tahammul ediyorlar sana?"

Wyatt,ince bir gulumsemeyle Fraklin'e bakti.

"Belkide hastalarimda basarili olmam, kuskuculuguma ragmen degilde kuskuculugum sayesinde. Ortalikta yeterince anlayisli ve sefkatli insan var zatan. Sayenizde korluklerinden hosnut kaliyor hastalar. Onlarin durumlarından rahatsiz olmalarini saglayacak tek kisi benim unuttun mu?"

Franklin sikintiyla basini salladi." Bu felsefeyi biliyorum, Wyatt. Bana ders vermene gerek yok. Masum insanlari senin eline teslim etmekten hoslanmiyorum, o kadar. Benim odamdan cikip iki hafta seninle cehennem hayati yasamaya gidiyorlar. Yok, bir sey soyleme biliyorum. Uyguladigin asagilama, kucultme yontemleri, aman vermez bir disiplin kurman hastalarimiz icin gerekli. en kotu olan da ne biliyor musun; Butun bu yontemlerin ise yaramasi ve onlari guclu, guvenli bagimsiz bir hale getirmesi." elleriyle bir kule yapip gormez gozlerle parmaklarini seyretti.

" Bir gun, bir ogrencinin bu cetin sinavdan gecme cesaretini gostermeyeceginden korkuyorum. Kendi duvarlari icinde iyi korunmus birisi seninle savasmak yerine kendi korkularina yenilip hepten parcalana bilir iste bu birisinin cassie winters olmasindan korkuyorum."

"senin sandigindan guclu o.Hepsi oyledir."

Franklin ellerini cozdu ve onunde duran genc adami inceleyerek, her zaman yaptigi gibi, o guclu ve duzgun yuz hatlarinin ardinda gizli bir duygu belirtisi bulmaya calisti.Ama her zamanki gibi bulamadi.

Birlikte calistiklari sekiz yil boyunca Wyatt'e karsi bir sevgi gelistirmis, onu oglu yerine koymustu. hatta daha ileri gidip kendi kizinin bu genc ve cekici doktorla evlenip onu ailelerine getirecegine ve boylece gercek bir ogul sahibi olacagini ummustu.Ama Marianne kendini tip cevresinden olabildigince uzak tutmus, sonunda da yilin dokuz ayini Atlantik 'in ortasinda bir petrol platformunda geciren, evine torun yerine kucak dolusu para yollayan bir maden muhendisi ile evlenmisti.ilik karsilasmalarindan sonra ' wyatt Field tanidigim en soguk adam, baba, ' demisti ' nasil olurda ondan bu kadar hoslanirsin?' Franklin de ara sira bunu merak etmiyor degildi. Iki erkek arasinda en ufak bir yakinlik gosterisi olmamisti simdiye dek, en azindan gorunumde. Ama birlikte calismalari sonucu pek cok Windrow ogrencisi karanlik dunyalarinda rahat ve guvenli yasama olanagina kavusmus ve iki doktorun birlikte vardiklari basarilar, aralarinda fiziksel veya sozsel anlatimlara gerek birakmayacak sicak bir saygi bagi olusturmustu.

" Mat."

Franklin, Wyatt'in yuzunu dikketle incelerken bu kadar carpici bir erkegin kendini cevresindeki kadinlarin ilgisinden nasil uzak tutabildigini hayrele dusundu.

" Kesinlikle gordugum en guzel erkek o, " demisti karisi Katy, yillar once karsilastiklarinda. " Yunan tanrilari gibi, Matthew; inan bana sen bu kadar cekici olmasaydin, benimle kacmasi icin ona yalvarirdim," deyip kocasinin gittikce buyuyen gobegini oksamis, onu sefkatle kaldirip yatak odasina goturmustu.'Sevgili Katy diye dusundu. 'Otuz yedi yildir hic degismeyen ruya kadinim.'

" Matt."

Birden kendine gelip safca gulumsedi.

" Kusura bakma, Wyatt. Aklim baska yerdeydi."

" Hep oyledir zaten . Pekala, kurbanlik kuzu hakkında bilmem gereken baska bir sey var mi?"

" Olmali ama oz gacmisi tamamen karanlikta. On yil once devam ettigi psikiyatristten gorusmelerinin ozel kalmasi istenmis; bu yuzden bize bilgi veremiyor. ama telefonda bana bildiklerinin zaten pek az oldugunu soyledi. Miss Winters'i en buyuk basarisizligi olarak niteliyor."

" Kim bu doktor?"

" Van De Meir."

Wyatt kaslarini kaldirdi.

" Baslama yeniden, Wyatt. New York City'nin en iyi psikiyatristi o,biliyorsun."

" Ve onun basaramadiklari bize geliyor. Wyatt hafifce gulumsedi.

" Pekala ise baslama vakti geldi, Matt," dedi gitmeye hazirlanarak.

" Winters'e benzer bir vaka bulabilirsen bana haber ver, olur mu?
ve Katy'ye selamimi soyle."

" Cuma aksam yemeginde bizdesin , Wyatt unutma."

" Unutmam." Ofisin kapisina dogru yurudu, cikmak
uzereyken hafifce donup " Hoscakal," dedi.

Franklin hosnut bir gulumsemeyle Wyatt'in arkasindan bakti.

Cassie kapinin acildigini duydu ve birden Wyatt Field'in onu
almaya geldigini anladi.

" Merhaba Dr.Field," dedi yavasca. bir yandan da biraz onceki
aglama nobetinin izlerinin yuzunden silinip silinmedigini dusunuyorsu.

" Miss Winters," diye aceleyle kendini belli etti genc adam.

" Lutfen benimle gelin."

Cassie boyun egerek kalkti ve oldugu yerde dikilerek gelip
kendisini almasini bekledi. Genc adamin hic ses cikarmadan
kenarda durdugunu fark edince birden sabahki merdiven
cikma deneyimini hatirladi ve ondan hic bir sekilde yardim
beklenmeyecegini anladi. Yavasca donop sesin geldigi yere
yoneldi ve onunde birinin durdugunu hissedinceye kadar yurudu.
Basini kaldirarak, gormesede doktorun goz hizasini hahmin edip
dogrucu yuzune bakarak kanustu.

" Nereye gidiyoruz?"

" Yuruyuse cikiyoruz. Geldiginiz yoldan kiliniginkapisindan cikacagia..."

" Gelirken yola dikkat etmedim," diye sozunu kesti.

" Beni Maggie getirdi."

" ...sonra bahceden gecip ortadaki havuza varacagiz.
oradan sola donerek, batiya dogru, bir kilometre kadar
yuruyedigiz. Derye vardigimizda yasli cinar agacinin
dibindeki banka oturup biraz konusuruz. Baslangic icin
bu kadari yeter."

" Ne kadar iyi," dedi genc kiz alayci bir sesle. " Bir yaz
ogleden sonrasi icin harika bir program."

" Bencede oyle. Onden buyurun."

Cassie'nin agzi hayretle acildi. " Onden mi gideyim?
ciddi olun!"

"Ben her zaman ciddiymdir,miss Winters.Her zaman."

Cassie arkasini donerek kollarini kavusturdu."Unutun
bunu.Sizin sapik sadizminisi tatmin icin ortaliklarda
yuvarlanmaya hic niyetim yok.Bu ogle uzerine dere
kenarinda oturarak mi gecirmek istiyorsunuz?Guzel.
Ya bana yolu gosterirsiniz ,yada yalnız gidersiniz."

Genc kiz sozlerini bitirmek uzere iken wyatt onu
omuzlarindan tuttu ve hizla kendine cevirdi.

"Bu bir inat yarisi degil,Miss Winters.Ne de sizin
o nazli ,kapisli yaramaz cocuk rolunu yuklendiginiz
yuksek sosyete oyunlarindan birini oynuyoruz burada."

Cassie agizi ve parlak mavi gozleri saskinlikla acilmis,
sessiz duruyordu.

"Burada benimle tartismayacaksiniz , "Diye sakin bir
sesle devam etti genc adam."Onumuzdeki iki hafta
boyunca sadece benim istediklerim yapilacak.
Soylediklerimi aynen ve hemen yerine getireceksiniz.
Sizin paranizi ve kendi vaktimi sizin narin duygularinizi
poh poh lamakla harcayamam.Anlasildimi?"

Genc kiz yutkundu ,sonra kararli bir tavirla basini
diklestirdi."Dr.Field ,Wintrow 'dan ayrilmaya karar
verdim.Onumuzdeki iki hafta icin kendinize baska
bir eglence bulmak zorunda siniz.Ben bu akşam gidiyorum."

"gerçektenmi?"dedi Wyatt alayci bir sesle.

Cassie hayatinda ilk kez birinin yuzundeki ifadeyi
gormedigine memnun,basini salladi.

Genc adam iki ayagi uzerinde dimdik duruyor,
yuz kaslari ofkeyle titriyordu.

"Korlugunuzun fiziksel bir nedeni olmadigini ogrendikten
sonra,kendi kendinizi tedavi edebileceginizi dusundunuz
degilmi? ve tekrar gorebilecek oldugunuza gore bagimsiz
bir kor olmayi ogrenmek icin hic bir neden bulamadiniz.
Haksizmiyim?"

"Onun gibi bir sey,"diye cevap verdi gururla.

Genc adamin parmaklari cassie'nin omuzlarini aci
verecek kadar sikti.

"Oyle ise ,izninizle hatirlatayim,Miss Winters, kendi kendinizi
tedavi etmek icin onsekiz yil harcadiniz ve pek de bir

ilerleme gosteremediniz.Ne yapmaya ugrasiyorsunuz?
Evinize gidip,kendi yarattiginiz o park avenue mezarligina
kapanmak ve geriye cassie winters dite bir sey kalmayincaya
dek kendinizi dadi larinizin koruyucu ellerine teslim etmek mi?
Ve saniyor musunuz ki o tur bir ortamda gittikce bozularak,
heba olarak ve tek bir ise yaramadan oturup beklerken
bir mucize olacak ve tekrar gormeye baslayacaksınız? "
Genc kizi omuzlarindan siddetle sarsiyordu.

"Hic bosuna umitlenmeyin,"diye devam etti Wyatt.

"Bu sekilde tedavi olamazsiniz,"

Cassie'yi iterek ellerini indirdi.Genc kiz adamin sesindeki
ve davranisindaki hiddetten saskina donmustu ve soylediklerinin
dogru olabilecegi dusuncesi yuregini daraltiyordu.

"Sizleri anlamiyorum ! " dedi genc adam hos goruyle.
Cassie birden heleni hatirladi."Hepiniz altin kafeslerinizden
memnunsunuz.Ozgur kalmak isterdiniz ama bu size korku
veriyor,degil mi?Kendi yasantinizdan, kendi davranislarinizdan
sorumlu olmak sizi degsete dusuruyor.Sizi cok iyi anliyorum
Miss Winters,gitmek istemeniz wintrow'a artik ihtiyaciniz
olmadigini dusundugunuzden degil; burada size kazandi-
rabileceklerimizden korkuyorsunuz.Sizi kor kilan seytani
aciga cikari vermemiz riskini goze alamiyorsunuz degil mi?
Gormenin sorumlulugunu yuklenemez siniz;zengin bir
kor olmanin guvenligini ve rahatligini bir kalemde silemezsiniz
elbet!"

Yasadigi sok Cassie'nin goz yaslarina bogulmasini
onledi.Her yani titriyordu.
ama giderek vucuduna ve zihnine yayilan uyusukluk,
genc adamin yargilarinin acimasizligiyla arasina bir perde
cekti ve aci dolu, vahsi bir ciglikla kendini ortaya koymaya
calisan duygusal tepkisini bastirdi. Ona artik ne parasi, ne
mulku, ne de parlak gelecegi olmadigini soylemek istedi.

Bundan sonra ne hizmetkarlari, ne onunde uzanan konforlu
bir hayati, ne de kirasi onceden alti aylık surenin sonuna
geldiginde Park Avenue'deki teras kati gibi bir evi olmayacakti.

Ama butun bunlari kendine saklamaktan ve doktorun onun da
hep ihtimam gorecek zenginlerden biri oldugunu sanmasina izin
vermekten bir anlamda gurur dolu bir tatmin duyuyordu.
Sanki elindeki tek koz buydu. Gelecek iki hafta boyunca
hayatinin her turlu ayrintisini eseleyecek olan bu adama
karsi bir tek sirrini kendine saklamasi, onun yegane korunmasiydi

Windrow'a ve bu adama ihtiyaci oldugunu biliyordu. Dr. Field,
gozlerini kazanmasi icin tek sansiydi, kazanamasa da baska
sansı yoktu zaten. Korluguyle nasil yasayacagini ancak burada
ogrenebilirdi.

Cassie derin bir soluk aldı ve huzurla gözlerini kapadı.

" Dr. Field, onumden çekilecek olursanız, bu binanın çıkışını bulmaya çalışacağım," dedi sessizce.

" Dereyi bulmaya da gayret edeceğim ama sizden tek dileyim, eğer bir mucize olur da çok yakınına gidersem, dereye düşmemem için beni uyarmanız."

Wyatt, genç kızın yüzüne hayretle baktı. Bu boyun eğis anına kadar yaptığı çıkışın ne kadar önemli olduğunun kendinde farkında değildi. Kimsenin duygulanımlarıyla etkileyemediği Wyatt Field, kendi duygularının yoğunluğuna hayret etti.Hastasını kaybettiğini düşünmüştü; bu onun ilk yenilgisi olacaktı.Sonra birden genç kız tam bir dönüş yapıp Wintrow'da katlanmak zorunda kalacağı iskenceleri refah dolu güzel yasantisına tercih etmişti. Bas dondurucu dalgalarla gelen rahatlık içine yayıldı. Bir an onu kaybetmenin bu kadar önemli olmasından huzursuz oldu, ama hemen bunun yalnızca yenilgiyi kabullenmemekten olduğuna karar kıldı.

Yana doğru bir adım attı ve zarif yüz hatlarının narin güzelliği ardındaki kararlılığı takdir ederek Cassie Winters'in profiline baktı.

" Buyurun, Miss Winters," dedi sessizce.

" Hemen ardinizdan geliyorum."

Genç kız ayak seslerinin yankısından koridorun geniş ve engelsiz olduğunu anladı. Sesin yayılımı azalınca bir dort yol ağzına geldiğini düşünüp hiç duraksamadan saga dondu...

Kendi ezberlemese de beyni binanın giriş çıkışlarını kaydetmişti. Tek yapacağı şey gevseyip kendini onun idaresine bırakmaktı. Adımları yavaş ve temkinliydi. Güçlü bir güdüyle, sanki ancak göz hizasında olurlarsa gözlerinin yerine geçebilirlermiş gibi kollarını baci önünde uzatmak istedikçe, onları Maggie'nin öğrettiği gibi aşağıda tutmak için büyük gayret sarfetmesi gerekiyordu.

" Hepimiz basımızı, korumaya çalışırız."

Genç adam solunda, yarım adım gerisinde onu izlerken konuşmüştü. " Gözleri koruma isteği tamamen içgüdüselidir."

' Ellerimi aşağıda tutmak için nasıl uğrattığımı anlamış, bana yardıma çalışıyor iste,' diye düşündü genç kız. 'O kadar belli oluyor muydu?'

" Isın acikli yani korların koruyacak gözleri yoktur ve en çok bacaklarından yararlanırlar. Ancak içgüdüler de korletilebilirler. Onlarla savasmayı öğretmeliyiz size."

Cassie girişin önündeki lastik paspasın üzerinde durunca kayar

kapilarin acilma sesini duydu ve o anda dizlerinin cozuldugunu, kendini tutmasa yere yigilmek uzere oldugunu dusundu. Bir sure hareketsiz durup, bacaklarindaki delice titremeyi kontrol etmeye ugrasti. Alt dudagini sikica isirip goz yaslarinin bosalmasini engelledi.

" Merak etme." Genc adamin sesi cesaret vericiydi.

" Kapilar acik kalir. yuruyup gecebilirsin."

Ama sorun bu degildi. Yabancı bir binadan kendi basina cikmayi becermisti. Dirseğini tutan, yol gosteren biri olmadan, kimseye dayanmadan, sadece Cassie Winters ve onun duyulari tek baslarına basarmislardi bunu. Zaferi cok buyuk ve cok tatliydi; ustelik sadece ona aitti ve bunda Field'in hic payi yoktu. Ancak bu bir baslangicti ve onundeki kapilar yeni bir hayata aciliyordu. Ici heyecan ve korku doluydu ama hepsini orada tutup sessizce kapidan disari yurudu.

Konu Başlığı: Ynt: Gun Isigi- Melinda Cross

Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 21, 2007, 12:57:06 ÖÖ

Bolum dort

Disariya cekar cikmaz Cassie'nin guveni kayboldu ve butun korlerde varolan aci yer korkusunu icinde duydu. Dokunacak, sesleri yansitacak duvarlar olmayınca yon bulmakta kullandigi ipuclari da kalmiyordu.

Cassie'nin kapinin disinda donup kaldigini goren Wyatt, yardim etmezse kizin tekrar hareket edemeyecegini anladi. Klinikten cikmakta gosterdigi basarinin verdigi guven, yerini yeniden umitsizlige terk etmek uzereydi.

" Bazen biraz dikkatli olmak gerekir;" dedi genc adam, yanina yaklasarak.

" Ozellikle de acik havada. Acik alanlar beklenmedik tehlikelerle doludur. Boyle yerlerde her zaman yardima ihtiyacin olacak. Bunda utanilacak bir sey yok. Simdi yavasca yuruyun. Bu asamada beklenmeyen engelleri sezme yetinizi degil, yon bulma duyunuzu siniyoruz. Bir agaca carpmak uzere olursaniz ben sizi uyaririm. Bana guvenin."

" Bunu daha once de soylemistiniz."

" Daha sonrada tekrar tekrar soyleyecegim. bir korun ogrenmesi gereken en onemli ve en zor sey budur. Bir bastona veya bir kopege guvenmek; kendi duyularina veya yardim etmeye calisan diger bir insanin duyularina guvenmek. Bu guven yoksa, yapabileceginize inanciniz da olmaz. Haydi yurumeye baslayin."

Cassie derin bir nefes aldi ve kararsiz adimlarla merdiveni inip havuzun sesine yoneldi.

Ona kilometrelerce gelen oysa yuz adimlik bir yuruyusten sonra Cassie havuzun fiskiyesinden yayilan damlaciklarin yuzune carpmasiyla, dudaklarini memnun bir gulumseme ile araladi. Havuzun yuksek, beton kenarina dokununcaya kadar suyun neseli sesine dogru ilerledi, sonra elleriyle fis-

kiyenin ucunu bulmaya calisti.

Umdugundan yuksek oldugunu anlayinca vazgecip serin suyun icinde ellerini cirpti ve yuzunu fiskiyeinin altina tutarak kahkaha atti.

Wyatt kendi kendine gulumsedi ve " Yuzme biliyor musunuz?" diye sordu.

" Cocukken yuzerdim, " diye cevap verdi genc kiz. " Ama yillardir suya girmedim elbet."

" Haftaya yuzecegiz; bana biraz daha guvenir hale geldiginizde."

Cassie bir sey soylemeden bati oldugunu tahmin ettigi sol yanina dondu ve genis cayirda, sikici bir yavaslikla, sessizce yuruduler. Acik alandaki bu ilk gezisinde cevresindeki her turlu sesi duymak, uzerindeki kuslarin kanat cirpilarindan agaclarin yakinaligini kestirmek icin su anda kesin sessilige ihtiyaci vardi.

Ayagi altindaki toprak daha yumusak ve egimli hale geldiginde genc kiz, Wyatt'ten cok once taslar uzerinden akan sesin suyunu duydu.

" Ne guzel bir ses," diye fisildadi.

" Ne sesi?"

" Derenin sesi tabii!"

Yuksek bir dalin yapraklari arasindan suzulen gun isigi genc kizin yuzunde oynasti. Derenin sesini dinlerken aralanan dudaklariyla guzel yuzune yerlesen huzuru Wyatt hic bir zaman kendinde duymadigini dusundu.

" Sol ayaginizla daha buyuk adimlar atiyorsunuz. Bu sekilde umdugunuzdan daha sola gideceginizi unutmayin. Sozunu ettigim banki bulabilmek icin bu acigi kapatmalisiniz. Bank ile havuz ayni duz cizgi uzerindeydiler."

Genc kiz saga dogru hafif bir aciyla yurumeye baslarken yuzundeki huzur yerini kararliliga birakti. Suyun sesi yukseldikce Wyatt kizin banka yaklasmasini ve sonra aniden durmasini dikkatle izledi.

" Cinar iste surada ," diye gosterdi.

" Bankin agacin govdesinden ne kadar uzakta oldugunu bilmedigimden umarim bacagimi kirmak uzere degilimdir."

Wyatt'in kaslari hayretle kalkti. " Bunun cinar oldugunu nerden bildiniz?"

Cassie hafifce kaslarini catti. " Su ana kadar rasladigimiz ilk cinar bu ve biraz daha yururseim kendimi suyun icinde bulacagim."

" Cinar agacini kokusundan mi anladiniz?"

" Babamin hobisi bahcivanlikti."

" Anliyorum."

" Haydi bakalim," dedi Cassie cekingen bir sesle.

" Bana banka kadar yol gosterecek misiniz?"

" Kesinlikle hayir."

" Kahretsin!" Genc kiz ayagini hincla yere vurdu, sonra piril piril ucusan saclariyla kendi etrafinda donerek ofkeyle iki ayakkabisini da cikarip havaya firlatti ve umur-samazca yere cokup oturdu.

" Ayakkabilarinizi firlattiniz," dedi Wyatt sesinde ince bir alayla.

" Ne olmus yani!" diye cevap verdi, cocukca bir kustahlikla elleri uzerinde arkasina yaslanarak.

" Olacagi su; onlari bulmak icin epey zorlanacaksınız." Cassie dudaklarini isirdi, gozlerini ofkeyle simsiki yumarak icinden ona kadar saymaya basladi. isin en kotu yani da hata yaptigini hemen o anda anlamis olmasiydi. Burada pesinden gelerek dagittik-larini toplayacak bir Mrs.Carmody yoktu en basit bir ayakkabilarini firlatma zevkini tatmasina bile izin yoktu iste! Yeniden konusabilecek sakinlige erisinceye kadar otuz yediye dek saymasi gerekti.

" Ben bulurum, "dedi sadece. " Kendi basima bulurum."

" Gerçekten de oyle yapmanız gerekecek." Onun inatci profilini seyrederken genc adamin gulumsemesi sevkati doluydu ama bu duygusu sesine yansimiyordu.

"Windrow'da ara sira yilana raslandigi da olur," dedi duz bir sesle.

Cassie ofkeyle dizleri uzerine kalkip, " Olur," dedi.

" Su tanrının cezası banki bulacağım!"

Ellerini ileri uzatarak agacin govdesine kadar surundu ve cinari cevreyeyen cilali tahta banki buldugunu anlayınca kenarina tutunarak kendini yukari cekti.

Wyatt hosnutlukla gulumsedi ve yanina oturmak uzere ilerledi. Sirtini genis agaca dayayip, bir rahatlama sesi cikararak uzun bacaklarini onune uzatti ve basini cevirip Cassie'yi seyretmeye basladi.

" Coraplarim kacmis." Genc kiz dilerini ovusturup mirildandi.

" Bir daha sefere emeklemek yerine yurumeyi deneyin," diyerek kahkaha atti Wyatt. Gulusu sicak ve yumusakti. Cassie, bu kadar kizgin olmasaydi cok hoslana bilirdi bundan.

" Sanirim nefret edilmeye alisiksinizdir," dedi aniden.

" Evet oyle."

" Ve bundan hic rahatsiz olmuyorsunuz."

" Pek sayilmaz."

Cassie yuzunu ona donerek bir kac saniye sessiz durdu. Genc adam, tesadufen oldugunu bilse de dogruca gozlerine dikilen bakislardan sanki inceleniyormuscasina rahatsiz oldu. Buna ragmen ayni seyi gercekten yapmaktan kendini alamadi. Genc kizin yuz hatlarini butun hatlariyla ezberlerken, bu yaptiginin isinin bir parcasi oldugunu tekrarladi kendine. Onlarin dusunduklerini kendileri belli etmediklerini sandiklari zamanlarda bile anlayabilmek icin, ogrencilerinin yuz ifadelerini en ince ayrintisina kadar bilmek zorundaydi.

Genc kiz oyle guzeldi ki, gercek olduguna kendini inadirabilmek icin cocukca bir ic guduyla uzanip ona dokunmak geldi icinden. Yuzune kalp seklini veren genis alni ve bicimli kaslari altindaki iri ve zeki gozleri dupduru bir kristal mavisiydi. cikik elmacik kemiklerinden baslayan hafif bir pembelik, kizinca hizla acilip kapanan, hayal kirkligina ugrayinca belli belirsiz kisilan zarif delikleriyle kusursuz burnuna dogru uzaniyordu. yuvarlak cenesi üzerindeki dolgun dudaklari gulumserken bir Mona Lisa safligiyla bukuluyor, kizdiginda narin bir cizgiye, kirildiginda ise yurek burkan cocuksu bir somurtmaya donusuyordu. Wyatt, butun bu ayrıntılara dikkat etmesinin tamamen meslegi geregi oldugunu kendine takrarladi; ama yine de boylesine dokunmak istedigini bir kadinla daha once karsilasmadigini itiraf etmek zorundaydi.

" Ne yapiyorsunuz?" Onun sessizliginden kuskulanan genc kiz sonunda dayanamayip sormustu.

" Yuzunu inceliyorum," diye durustce cevap verdi Wyatt.

Cassie hafifce gozlerini kisti. " Nasil gorunuyorum?"

" " Sizce nasil gorunuyorsunuz?"

Genc kiz saclarini savurarak basini salladi. " Hayir psikiyatristcilik oynamak istemiyorum.Sizin beni nasil gordugunuzu ogrenmek istiyorum."

Wyatt gulerek, " Sizin deyiminizle ' Psikiyatricilik oynamak' icin dunyanin parasini oduyorsunuz buraya," dedi.

Genc kiz bir sure basini cevireerek dudaklarini buzdu, sonra aniden ona dondu. " Size dokunabilir miyim?" diye sordu.

" Elbette," cok dogal bir istekti bu. Hastalari onu hep merak ederlerdi ve bu nedenle yuzunde dolasan parmaklarin surekli

kipirtisine alismisti.

Cassie yerinden kalkarak genc adamin tam karsisinda yere diz cektu.

" Boyle dizleriniz acimiyor mu?"

" Butun gun yuz ustü kapaklanmami heyecanla bekleyen birinden duyabilecegim en tuhaf soru budur herhalde."

Wyatt, kizin elleri gogsune dokununcaya kadar gulumsedi, sonra hizla soguk bir maskeye burundu. Eller yuzunun iki yanina dogru yukselip orada durdular. Sonra yavasca alnina dogru ilerlerken genc adam telasla kaslari arasindaki saskin kirisikligi duzeltti. Sabah Maggie'nin onunde hizla yapilan incelemeden cok farkliydi dokunmalari ve bu farklilik onu oldukca rahatsiz etmistti.

Genc kizin parmaklari cok yavas, neredeyse tembel hareketlerle alninda, sakaklarinda yumusak daireler ciziyor, basparmaklari burnunun iki yanindan oksarcasina inerek sakallari uzamaya baslamis cenesinde oyalaniyordu.

Elinin tuyden hafif dokunuslari yetmezmiş gibi, iri mavi gozlerini genc adamin yuzune dikmistti. Normalde hastalari bu islem boyunca butun duysal algilarini parmak uclarinda yogunlastirma gudusuyle gozlerini kapali tutarlardi. Wyatt kimsenin onu gozleriyle incelemesine alisik degildi dogrusu; hele bir korun hic.

Cassie, dudaklara yaklastiginda genc adamin sinirli bir hareketle dudagini yaladigini fark edince safca kikirdadi. Elinin altindaki yuzun kizardigini hissedebiliyordu; bu yuzden dudak cizgisinde parmaklarini gezdirmeden once bir an durakladi. Parmaklari birer birer sonra hep birlikte genc adamin dudaklarinin seklini bellegine tasirken yuzu cocuksu merakinin tatmin zevkini yansitiyordu.

Alt dudagin dolgunlugunu bas parmagi ile hapsettiginde Wyatt birden farkina vardigi ogle sicaginın etkisiyle karsi konulmaz bir soluk alma ihtiyaci hissetti.

Hafifce acilan agizin ic kisimindeki yumusak ve duzgun dokuya parmaginin ucuyla degen Cassie bu hos hisse farkinda bile olmadan kendi dudaklarini aralayarak cevap verdi.

Wyatt, daha once yuzlercesini yasadigi bir incelemeden bu kez tanımlayamayacağı kadar etkilenmiş bir halde, gozlerini bir kac santim otesinde duran yumusak dudaklardan ayirmeden, ellerini iki yaninda simsiği yumruk yapmış, hareketsiz duruyordu.

Genc kız ise tartisılmaz masumluguyla duyarlı parmaklarının onda uyandirdigi duygulardan tumuyle habersizdi.

Elleri yolculuguna devam ederek erkegin boynunu cevreyeyip, omuzlara indi, sonra kollara hafifce bastirarak dirsekleri tuttu. Ellere varmak uzereyken, Wyatt hemen yuruklarini cozdu ama avuc icine degen parmakların yumusakligıyla titremekten kendini

alamadı .

Onun gerginliğini sezen Cassie, masumca sordu,

" Bir şey mi oldu?"

Wyatt dudaklarını yaladı ve sakin bir sesle konuşmaya çalıştı .

" Hayır. Daha önce hiç bu kadar ayrıntılı incelemeden geçmemistim sadece."

" Nasıl yani? Şimdiye dek böyle şeylere alışmış olmalıydınız."

Bogazını temizleme isteğini bastırarak, " Hastalar genellikle yuzumu,... bazende kollarımı incelemekle yetinirler ," dedi.

" Bu çok komik, " dedi genç kız, ellerini sert kalca kaslarında gezdirirken. " Bir gövdenizde var sizin. Sırf yuzunuza ve kollarınıza dokunup neye benzediğinizi nasıl anlayabilirler ki!"

Bacaklardan ayaklarına giden yol boyunca her kasın birer birer kasıldığını hissetti genç adam ve Cassie'nin ellerini çekip topukları üzerine oturarak kahkahalar atması bile gerginliğinden kurtaramadı onu.

" Gelecek ne var?" diye sertce sordu.

" Bir psikiyatristin ayaklarında tenis ayakkabıları bulmak çok komik," dedi gülerek. " Nedense hiç beklemediğim bir şey bu."

Wyatt, durumun kontrolünü kaybediyormuş gibi rahatsız hissetti kendini ve en soğuk tavrını takınarak,

" Peki bir psikiyatristten beklediğiniz şey nedir?" diye sordu.

Tekrar yüzüne uzanan ellerden sakinlikle kurtulmaya çalışırken, basını arkasındaki ağac gövdesine carptı.

" Ne yapıyorsunuz?" diye bağırdı.

" Kızginken nasıl olduğunuzu anlamak istiyordum," diye cevap verdi.Cassie. Genç adamın basını kendine doğru çekerek bir eliyle carpma yerindeki sisliği ovmağı uzandı.

" Yine de basınız için üzgünüm."

Genç kızın yuzu Wyatt'ın bes santim yakınıdaydı, nefesinin sıcaklığını yanagında hissediyordu ve artık daha fazla dayanamazdı. Titreyen elleriyle Cassie'yi bileklerinden tutarak kendinden uzaklaştırdı. Karsisindeki sakinliğini ve korkusunu dışı vuran yüze, dislerini sıkarak baktı. Sonra hiç planlamadan hatta ne yaptığının farkında bile olmadan bir elini bıraktı ve ense-

sine uzanarak, genc kizi gogsune cekti. Yari aralik dudaklarini dudaklariyla orttu ve gittikce daha cok bastirarak icindeki vahsi cirpintiyi bosu bosuna dindirmeye ugrasti.

Bir an icin onu ensesinden ceken kararli ele, basini geri atarak karsi koymaya calisan genc kizin dudaklari sanki yeni bir duyguyu deniyormuscasina urkek, hafifce kimildadi. Wyatt, dudaklari altindaki nemli hareketi hissedip bilincsizce inledi ve sonra basini aniden yana dondurerek onu adeta sokerek ayirdi kendinden.

Bogulurcasina cikardigi soluk seslerini dinledi bir sure sonra birden, olmasina izin verdigi seyi tam anlamiyla kavrayarak simsiki gozlerini yumdu.

" Kahretsin!" diye soludu; sonra daha yuksek sesle

tekrarladi. " Kahretsin!

Cassie yeniden baslayacaklarini umarak kararsizca geri cekildi ama genc adam ellerini birakmisti bile. Sessizce banktan kalkti ve bundan sonra neler olacagini merak ederek ayakta dikildi.

Bundan sonra ne olacagi cok basitti. Okudugu butun kitaplardaki genc adamlar tam bu anda genc kizlara onlari sevdiklerini ve onlarsiz yamayacaklarini soyerlerdi. Sonra evlenirler ve bundan boyle iki cocuk, bir kopek ve banliyoda bir ev edinerek sonsuza dek mutlu yasarlardi.

Bir adam bir kizi boyle operse daha sonra olanlar kitaplarda hep buydu. Ve sadece romanlarda duyugu o buyulu sey, ilk goruste asik olmak dedikleri sey bu olsa gerek. Ama hic gormedigine gore nasil ilk goruste asik olabilirdi ki? Yoksa onu optugunde butun vucudunu saran sicaklik dalgasi miydi ask? Bu muydu gercekten, asik oldugunda insanin duyduklari?

' Haydi bakalim Cassie,' dedi kendi kendine. Goster simdi ne yapacagini. Sanki cok deneyimliymisin gibi davran. Sanki yirmi bes yasinda normal bir kadinmissin da pek cok iliski yasamis, daha once yuzlerce, hayir binlerce kez opusmussun gibi, erkekleri cok iyi taniyip onlari nasil dusunduklerini gayet iyi bilirmissin gibi davran, gercekten onlar hakinda bildigin bir sey var mi?'

Cassie genc adamin bankin uzerinde huzursuzca kimildandigini duydu, ama ona savasmak zorunda oldugu bir dusmanmiscasına baktigini anlayamazdi elbet.

Wyatt sonunda konusmaya basladiginda sesi igneleyici ve alayciydi ve bu, genc kizin seneryosuna hic mi hic uymuyordu.

" Oturun Miss Winters."

Miss Winters'mi? Ona artik Cassie demesi gerekmezmiydi? Evlenip sonsuza dek birlikte mutlu yasayacagi insani ilk is- miyle cagirip ona ' sen ' diye hitap etmesi dogru olmaz miydi?

Cassie bir an kararsiz kaldi, sonra basini baska yone cevirip dikkatle onun yanina oturdu.

Wyatt onun karmasik duygularini anlamisti ve icinden sadece kendine kufurler etmek geliyordu. Meslek yasa- minda ilk kez kontrolunu yitirmisti ve bunun hassaa doktor hasta iliskisini nasil ciddi bir riske soktugunu da cok iyi biliyordu." Ne dusunuyorsunuz?" diye profesyonel ve etkilennememis gorunmeye calisarak sordu.

Cassie hayal kirikligiyla ellerini kucaginda kipirdatti " Tam dusunmem gerekeni" dedi titrek bir sesle.

" Kacamak bir cevap bu."

" Soruda zaten kacamakti."

Aralarina cektigi perdeden biraz rahatsiz olsada genc kizin etkin bir sekilde karsi koruyusundan hosnut kaldi. Aralarinda duygusal bir iliskiye yer yoktu.

" Pekala oyleyse, daha acik olalim. Benim hakkimda ne dusunuyorsunuz Miss Winters?"

Cassie derin bir soluk aldi, olabildigince icinde icinde tuttu, sonra patlarcasına konustu.

" Senin hakkında ne dusunecegimi bilmiyorum. Bu soruya nasil cevap vermemi bekliyorsun? Once kibirli, asgilayici ve sadistce davraniyordun, sonra... " Sesi bir fisilti haline geldi.

" ...ve sonra beni oyle optun." ne yapacagini bilmeden omuzlarini silkti ve alt dudagini disleri arasinda sikistirdi.

" Aklinizi karistirdigim icin uzgunum," dedi Wyatt kibarca.

" Boyle olmasini istememistim. Benim buradaki gorevim kendinize olan guveninizi arttirmak; onu sarsmak degil."

Cassie bir anda utanctan kipkirmizi kesildigini hissetti. 'Demek buymus,' diye dusundu aciyla. ' Tedavinin bir parçasi. Kor kizlari op, onlari normal, arzulanabilinir biri olduklarina inandır ve boylece de kendilerine olan guven- lerini artirmis ol. Ne denir ki; harika bir yontem!'

Kendini konusmayacak kadar asagilanmis hissederek yumruklariyla gozlerini bastirdi. ' Erkeklere karsi uyanik olmalisin, Cassandra,' derdi babasi. ' Sen bir merhamet

nesnesi oldugun icin diger kadinlardan farklisin.'

Babasina sevgi ve evlilik uzerine soyledigi sozlerin ozeti de buydu zaten; Erkekler ona aciyacaklardir ve o da bu duyguyu baska seylerle karistirmamalidir.

' Ne kadar hakliymissin baba .' diye dusundu. ' Neredeyse o yanilgiya dusecektim.'

Dus kirikligi bogazini tikiyordu ama yerini ofkeye birakmakta gecikmedi. Hangisi daha kotu, karar veremiyordu; merhametle opulmekmi , yoksa psikiyatrik bir planin parcası olmakmi?

" Peki Miss Winters. Devam etmeye hazirmisiniz ?
' Suna da bakin! Devam etmeye hazirmiymisim diye soruyor; sanki hic bir sey olmamis gibi!'

" Sabirsizlikle bekliyorum," dedi ofkeyle. " Bundan sonra ne geliyor? Opusmeden dogruca tecavuz sahnesine mi geciyorusuz, yoksa daha baska hazirlik calismalari da varmi?

Wyatt'in alninda derin bir kirisiklik belirdi. " Sanirim biraz asiri tepki gosteriyorsunuz, Miss Winters..."

" Elbette oyle!" Diye bagirdi. " Deliler her zaman asiri tepki gosterirler ve bende deliyim, biliyorsun. Yuzde yuz goruyorum ama kendimi kor saniyorum, unuttun mu?"

" O durum tam bu sekilde yorumlanamaz," dedi. genc adam sakince, bu kez neredyse fesat bir ton vardi sesinde.

" Siz yuzde yuz goren ama kor olmayi secen birisiniz. Bundan zevk aldiginizi bile dusunmeye basliyorum."

Cassie solugunu tuttu ve sonunda onune gecilmez bir saldirma, cezalandirma, aci verme ihtiyacinin pencesinde buldu kendini.

Ona donerek sakin bir sesle,"Size tekrar dokuna bilirmiyim,dr.Field?" diye sordu.

"Buyurun,"Wyatt bu garip genc kadinin degisken mizacina akil erdirmeye calisiyordu.

Genc kiz sol eliyle cabucak adamin yanagini buldu ve bu noktayi hedef alarak obur yanaga,sakin ogle uzerinin sessizligini bozan siddetli bir tokat atti.

"Kimse kor olmaktan zevk almaz,Dr.Field," dedi ellerini ovustururken sakince .

Genc adamin gozleri hic ummadigi tokatin saskinligi ile buyudu .Ellerini karsilik vermeden sakin tutabilmek icin cenesini agritacak kadar dislerini sikti.Ofkesini kontrol etmege savastigi sonsuz gibi gelen sessiz saniyeler

boyunca,Cassie'de gittikce buyuyen bir korkunun icine yerlestigini dusunuyordu.Sonunda adamin sessizligi bozmasi ile genc kiz derin bir nefes aldi.

"Bir daha boyle bir sey yapmayi denemeyin,Miss Winters." Sozcukler kısa ve kesindi."Zengin ve simarik kizlari dizimin uzerinie yatirip pataklamaktan en ufak bir vicdan azabi duymam.Ve hakettiginiz bu cezadan sizi kurtaracak hic kimse yok burada."

Yanagi hala kipkirmizi, banktan yavasca kalkti. Onun kalktigini duyan cassie ic gudusel bir gerginlikle kacmaya hazirlandi.Ama genc adam arkasini donerek geldikleri yoldan yurumeye basladi .

"Sizi aksam yemeginde bekliyorum,"diye bagirdi uzaklasirken "ayakkabisiz gelmeyin ."

"Dur!"diye bagirdi genc kiz umitsizce."beni bekle!" Panik icinde kollarini salladi ve islak cimenlerin uzerine diz ustu comeldi."Dr.Fielt!" diye seslendi.

"Ayakkabilarimi bulamiyorum!"

Cok uzaktan gelen kahkahayi duyunca onu gercekten orada tek basina birakacagina inanamadan,topuklari uzerine oturdu. Yasadigi sok birazdan yerini icine nefret kivilcimlari sacan siddetli bir ofkeye birakti. Ama o anda aklini sadece ayakkabilarini bulmaya vemesi gerektigini dusunerek sistemli bir arastirmaya giristi. Ayakkabilarini bulup odasına donmek icin buyuk bir kararlilik duyuyordu . Sonra bu zaferini, ovucunu yanaginda patlattigi anda duyugu gibi bir tatminle,onun suratina carpacakti.

Ama korku esikteydi.

Konu Başlığı: Ynt: Gun Isigi- Melinda Cross
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 21, 2007, 01:00:08 ÖÖ

Bolum bes

Maggie sundurmanın demirlerine yaslanmış, heyecanla dereden gelen yolu gözliyordu. Wyatt'ın uzun gövdesini sectiginde kısa bir rahatlama sesi çıkardı. Ama yalnız olduğunu fark edince sevinci yarıda kaldı. Genç adam yaklaştıkça endisesi arttı ve daha merdivene ulaşamamıştı ki ellerini beline koyup yukarıdan seslendi.

" Cassie nerede?"

Wyatt eliyle gözlerini golgeleyerek kızgın genç kadının

zarif figurune bakti. " Derenin kiyisinda kaldı; bir ofke kriziyle fırlattığı ayakkabılarını ariyor."

Maggie kulaklarına inanamadı. " Onu orada yalnız mı bıraktın, Wyatt, neyin var senin? Bunu nasıl yapabilirsin?"

" Yaptım bile."

" Oyleyse tamir edilmeli. Ben gidiyorum." Maggie kararlı adımlarla merdivenden aşağı kostu, ama bileğini sıkıca tutan Wyatt'ın güçlü kolları cayırı gecip dereye yönelmesini engelledi.

" Maggie," dedi kibarca. " Ona bir şans ver. Senin sandığından daha güçlü o, kendi sandığından da. Bu onun ilk gerçek testi.Sen yardımına koşup her şeyi mahvetmezsen bunu basaracak, göreceksin. Kendi basına yapmak zorunda."

" Ya dereye duserse ne olacak," Maggie hala huzursuzdu.

" Ya basını kayalara carparsa veya kolunu kirarsa ? o zaman ne olacak? Daha önce hiç bir öğrencini böyle yalnız bırakmamistın. Hiç olmazsa uzakta durup gözleyebilirdin."

" Orada olduğumu anlardı. Sezgileri çok güçlü." Maggie genç adama kusuyla baktı. " Onlara çok sert davranıyorsun, Wyatt. içinde hiçbir sefkat belirtisi yok; üstelik bu kızcagızın buna çok ihtiyacı var."

Wyatt'ın dudakları alayla bukuldu. " Matt gibi konuşuyorsun. Sefkat mı göstermek gerek? Buyur sen göster. Bu senin işin, benim değil."

Maggie parlak kızıl buklelerini savurarak basını salladı.

" Ama bu daha onun ilk günü. neden zorluyorsun? Tam uc ayın var onunla ugrasacak."

Wyatt onu çekip dosdogru yüzüne bakarak kızı her zaman sinirlendiren ciddi bir ses tonuyla konuştu.

Yanlisin var. Benim sadece iki haftam var ve onun kafasının içine girmek için bütün bu zamani kullanabilmem gerek. Ayrıca, bu kız çok farklı, Maggie. Ona sadece kor olmayı öğretmiyorum. Tekrar gormesini sağlayacak olan da benim."

Maggie kaslarını catarak ona baktı. " Bu onu sarssa bile mi?"

Genc adam sogukca omuzlarını silkti. " Tam olarak istedigimde bu."

Maggie siddetle elestirmeye basliyacakti ki adamin gözlerindeki uyarıcı bir parilti onu durdurdu. Anlayisli olması yolunda yönelttiği her türlü itirazın onun acımasız yöntemlerini degistirmesinde hiç işe yaramadığını yıllar önce öğrenmişti.

Ciliz bir hosnutsuzluk sesi cıkararak sundurmanın merdivenine oturdu.

" Cok zor bir adamsin, Wyatt," diye homurdandi. " Seninle konusulmaz."

Sefkat butun yaralari iyi etmez, Maggie," dedi gulumseyerek.

" Hele buyuk yaralari hic. Ne zaman bana guvenmesini ogreneceksin sen?"

Genc kadin sevgiyle saçlarını keristiren ele ufak bir saplak vurdu. " Ah bırak beni, Wyatt. Onumuzdeki iki hafta boyunca bu kızcağız için çekişip duracağız. Saflarımızı simdiden bilelim."

" Nasil istersen." Neşeyle omuzlarını silkip onun yanına oturdu.

Sabirle beklemeye başlayan Maggie ve Wyatt"ten bes yuz metre uzakta Cassie, yuzyillik cinarin dibinde hala ayakkabisinin tekini arıyordu.

Birincisini bulmak kolay olmuştü; elinin altında yumusak deriyi hissettiginde buyuk bir zafer hissiyle gogsune bastirmisti ayakkabi. Cok kısa bir an için; ayakkabi bulmak gibi ufakik bir basariyla boylesi sevinc duyamayacak olan gorebilen butun insanlara acidi.

Ama ikinciye bulmak neredeyse imkansizdi ve icindeki tatmin yerini umut-suzluga birakmak uzereydi. Dizleri uzerinde surunurken corabının parcalandigini hissediyor, ayaklarına batan cakillar canini yakıyordu.

Kollariyla genis yaylar cizerek surunurcesine ilerlerken derenin kenarina iyice yaklastiginin farkında degildi.

" Kahretsin," diye yuksek sesle kufur ederek yere oturdu. Bogazi bagira bagira aglama istegi ile yanıyordu.

Haksizlikti bu. ' Kesinlikle haksizlik.' Cok bilmis Dr.Field, korlugun ne demek oldugunu nasıl anlayabilirdi? Ne cesaretle, ustelik bir de imkansiz oldugunu bile bile ayakkabılarını bulmasını emredip, onu burada böyle yalnız basına bırakmasti?

Ayakkabisinin tekini simsiki tutarak ayaga kalkmaya cabalarken kim bilir ne kadar perisan gorundugunu dusundu. Ofkeyle elbisesinin onunu silkeledi ama bu hareketiyle son yarım saattir yerlerde surunmenin verdigi daginikligi ortadan kaldıramayacagının farkındaydı.

Birden genc adamin sesi hafizasinda cinladi ve Cassie, bu sesi bir an için de olsa yumusak ve dingin buldugu için kendine kızdı. Sert bir sestı aslında; keskin ve asagılayıcı; ve bu sesin sahibinin karsısına ayakkabisiz cikmak kesinlikle olmayacak bir seydi.Yenilenmis bir kararlıkla yere comelip aramaya devam etti.

Derenin kenarina iyice yaklaşıp, asagıdaki suyun coskun sesi kulagında, sol eliyle dik yamacın kenarını buldu. Niyeti en kenardan başlayarak kollarıyla olabildigince genis bir alanı tarayıp geri geri cinar agacına kadar gelmekti.

Birden ayaklarının altındaki yumusak toprak kaydı ve gen kız kendini dereye inen dik yamacın kenarina simsiki yapismis, bacakları boslukta cilginca cirpikir halde buldu. Korkudan ciglik bile atamayarak nefesini tuttu ve elinin altındaki tasi dunyadaki tek gercek sey oymus gibi sikti.

Yamacin ne kadar yuksek oldugu hakkında hic bir fikri yoktu; asagida nasil bir yuzey bulacagini da bilmiyordu. Tek bildigi, bir boslukta ellerinden asili oldugu, kollarinin agirligini daha fazla cekemeyecegi ve birazdan dusecegiydi.

Yuvarlanarak dusen taslarin sesinden dereye ne kadar uzakta oldugunu kestirmeye calisti. Yarim metre? Bir metre? Bes? dusunce bacagini kiracak kadar uzak mi? Bogulacak kadar derin mi peki?

Butun vucudunu saran korku dalgasi, elleri tutundugu yerden kaydigi anda ufak, yenilmis bir inlemeye donusup doriga vardi. Ciglik atmak icin acilmis agzi ve dehsetle buyumus gozleriyle dusmeye basladigini anladi.

Genc kiz bir metrelik bir yolculuktan sonra kendini dere yatagini cevreyen yumusak kumlarin uzerinde buldu. Saglam zemine bu kadar yakin olmak, yamacin tepesinden dusmekten daha cok sasirtti onu. Oldugu yerde hareketsiz durup, derin soluklar alarak heyecanini yatistirmaya calisti. Sonra, dik yamacin kenarina umutsuzca yapisip, bir metre altindaki saglam topraga dusmemek icin delice cirpinirkenki goruntusunu hayal ederek gozlerinden rahatlama yaslari bosanincaya kadar isterik kakhahalarla boguldu.

Agladi, guldu, agladi ve dizlerine kapanarak omuzlarini sarsarak hickirirken butun bunlara neden olan adama buyuk bir nefret duydu.

Sonunda, bilekleri uzerinde oturdu, derin nefesler alirken goz yaslariyla ıslanmis yanaklarini kuruladi. Kufur etmek geldi icinden; her biri Dr.Wyatt Field'e yoneltilmis sonu gelmez, caresi bulunmaz belalar okumak geldi. Kendini kontrol etmek icin dudaklarini isirdi ve sonra buna hic gerek olmadigini, su anda her istedigini soyleyebilecegini fark etti.

On sekiz yildir ilk defa gozlerden uzaktaydi ve onu kimse duyamazdi. Cassie, ilk defa bir basinaydi.

Bu duyguyla yavasca gozlerini kapadi. Ne Mrs. Carmody, ne babasi, ne de hizmetkarlar vardi; Cassie, Cassie Winters vardi koskoca dunyada yapayalniz. Daha once tanimadigi macera heyecani ve sorumluluk gibi duygular icinde birbirleriyle savasiyordu.

Yavasca ayaga kalkarken sanki toprak yarilap, onu yutabilirmis gibi geldi.

" Bu is zor olacak," dedi yuksek sesle, gelecegi icin mesum bir kahenette bulunur gibi. Sesi acik havada dagilip gitti.

"Ah,iste geliyor!" Cassie,derin dusuncelerin bugusunden,Maggie'nin neseli sesiyle siyirildi ve o anda havuzun fiskiyesini duydu.Demek gelmisti gercekten. Basarmisti.

İki ayakkabisini da, derenin kenarından ana binaya gelen yolu da kendi basına bulmustu.

Acikli bir asaletle basini diklestirerek,savastan donusu borularla selamlanan kahraman edasiyla Maggie'nin sesine yöneldi.

Yirtik,çamurlu giysisinin bir
seref bayragi gibi tasiyarak,dudaklarinda gergin bir gulumsemeyle ona dogru yurudu.

"Aman Tanrim," diye fisildadi Maggie , genc kizin kacik çoraplarina,
parçalanmis giysisine,karma karisik saçlarına bakarak."İste, Wyatt," dedi
yanina donerek,kisik sesle. İste eserin! Umarin tatmin olmuştundur,"

Wyatt,Cassie'nin onlara dogru kısa,guvenli adimlarla yaklasmasini
seyretti,sonra, "Evet Maggie," dedi yumasak bir sesle.

"Gerçekten oldum."

Genç adam, aralarında çok kısa bir mesafe kalincaya kadar
bekledi ve en ıgneleyici sesini takinarak," Bakıyorum ayakkabılarınızı
bulmuştunuz, Miss Wintes," dedi.

Gormeyen gözler ofkeyle parıldadı ve genç kız yuzunu alaycı
sese dondurdu."Elbette buldum, doktor," dedi sinirini zor
zaptederek vakarla. "Cok kolay oldu."

Maggie , Cassie'nin ellerindeki belli belirsiz titremeyi fark edip,
ters bir cevap vermemesi için Wyatt'e siddetle basını
salladı.Ama genç adam sadece gözlerini kapadı ve "Açık alanda
tek basınıza ilk yuruyusunuz nasıl geçti?" diye sordu.

"Kesinlikle sizinle ilk yuruyusuma tercih ederim."

Wyatt, onun dusmanligini gurultulu bir iç çekmeyle geçistirdi
ve Maggie'ye göz kırparak bugün yaptigi islerden hosnut-
lugunu belli etti."Yemege inmeden once bir banyo yapmanı
zi

öneririm, Miss Winters;"dedi, arkasını donup giderken.

"Bu haliniz gorulmeye deger dogrusu,"

"Kahretsin!" diye homurdadı, genç kız.Sonra ,kolunun üzerindeki
Maggie'in sevecen eli, ona yalnız olmadigini hatırlattı.

"Gel Cassie," dedi Maggie', genç adam yeterince uzaklastiktan sonra.

"O ister hoslansın , ister hoslanmasın, ben sana yardım edeceğim."

Cassie'yi odasına çıkartirken bir hastaya bu tur yardımında bulunul-
masini yasaklayan kurallari yiktigini biliyordu, ama hiç aldirmadi.Bugün
yasadıkları genç kiza yetmisti zaten.

Daha sonra ,yatagin üzerinde dalgın dalgın oturup, Cassie'nin
banyodan çıkmasını beklerken belki yuzuncu kez Wyatt'nin nasıl
bu kadar zalim olabildigini dusundu.

Sıcak dustan bütün yorgunlugunu atmış olarak çıkan Cassie ,
yatakla gardirobu arasında durarak saçlarını kurulamaya başladı.

"Seni isinden alıkoyuyor muyum, Maggie?" diye sordu.

"Yoo.....o..o..."

"Birsey mi var? Sesin çok komik."

Maggie , yuzundeki gulumsemeyi bastirdi.""Bir sey yok.
Pek sayilmaz, yani.Eski kafalilik, sanirim. Ogrencilerimizin pek çogu
asiri mahçupturlar."

Cassie'nin saçini kuruluyan ellerinin hareketi durdu ve yuksek sesle guldu.
"Unuttum," dedi safça. " çiplagim."

"Kesinlikle," diye kikirdadi Maggie.
Cassie gardirobuna gidip beceriksiz hareketlerle kadife sabahligini buldu.
"Her gun seni baskasi giydirirse, mahçupluk nedir ogrenemiyorsun,"
diye açıkladi, pembe sabahligi uzerine geçirirken."Kendi vucudunu
goremedigin için;hiç oyle bir sey duymazsin."

Maggie gulumseyerek basini salladi. "Ôgrencilerin çogu buraya ani
bir kôrlukten sonra gelir ve goren insanlari butun eski tabularini da
birlikte getirirler.Daha önce buraya hiç senin kadar uzun sure kor
yasamis biri gelmedi."

Cassie, makyaj masani onundeki iskemleye çokercesine oturdu.
"Ya da benim kadar umutsuz,"diye içini çekti."Maggie, sen olmasaydin,
bugun buradan ayrilirdim sanirim.Dr.Field ile iki koca hafta geçirmenin
dusuncesi bile yerimden firlayip kaçma istegi veriyor bana."

Maggie gulumseyerek cevap verdi."Hepiniz en basta ayni seyi
soyluyorsunuz, ama emin ol, onun hakkindaki dusuncelerin
degisecek, Cassie. Soz veririm."

Cassie, gormeyen gozleri dalgın, ' Kendine guvenmesini
saglamak' için genc adamin onu optugunu hatirlayip kizardi.

" Bence o zalim ve dusuncesiz bir adam," diye mirildandi.

" Onu hicbir zaman anlayabilecegimi sanmiyorum."
Maggie dizlerine vurarak yataktan kalkti.

" Hic birimiz anlayamiyoruz onu," diye itiraf etti.
" Ama zaten buna zorunlu degilsin.Onun seni anlamasi
gerekli, Simdi... Bu aksam için siyah bir tuluma ne dersin?
Bahse giririm siyahlar icinde cok carpici olursun."

' Muhakkak,' diye dusundu Cassie aciyla. 'Iskemlelere
ve duvarlara carpacagim kesin.Ama carpici olmak dersen...
Imkansiz!'

" Maggie?" genc kizin sesi cekingendi. " Herkes için bu
kadar zormudur?"

Maggie karsisindaki dertli yuze anlayisla bakti. " Zor mu?
Su ana kadar sen sadece kolay olacagini gosterdin," diye
neseyle cevap verdi. "Dereden geriye kendi basina donmekle
ilk gun için oldukca buyuk bir ilerleme gosterdin."

Cassie gulumsedi ve sacini fircalamaya basladi. " Evet o kadar
bir sey becerdim, dedil mi? " sonra Maggie'ye Dr.Field onu biraktiktan

sonra dere kenarında yaptıklarını anlatti ve anlattıkça duyduğu bütün korku ve kızgınlıkları silip geriye sadece tatlı bir kendinden hoşnutluk duygusu kaldı.

Babası duysa onunla gurur duyardı. Yoksa duymaz mıydı? Bağımsız yaşayabilme gayretlerini hiç bir zaman desteklememişti o. üstelik hepsine siddetle karşı çıkmıştı. Bütün istekleri bir bir rededilmişti... okula devam etmesi, Windrow'a gelmesi ve en şaşırtıcı olanı, psikiyatrik tedavi görmesi bile... o zamanlar, bir psikiyatristle görüşmesine karşı kizinin bir daha görüşmesini istemediği anlamına mı geldiğini merak etmişti.

Belki onun kor olmasından, tümüyle kendine bağımlı olmasından hoşlanıyordu. Belki de tekrar görmeye başlarsa kızını kaybedeceğinden korkuyordu. Sonuçta, normal insanlar erişkin çağa geldiklerinde, bir meslek edinmek, evlenmek, kendi yaşamlarını kurmak için evden ayrılmışlardı. Ama Cassie, en sonuna kadar babasıyla kalmıştı.

Genc kız, bir insanın bu kadar bencil olabileceğine inanmayı reddederek basını iki yana sallayıp eski düşüncelerini kafasından uzaklastırdı. Ayrıca babasının haklı olduğu sonradan ortaya çıkmıştı. Onun itirazlarını cigneyip psikiyatrik tedavi ile harcadığı bir yıl boyunca her ikisinde sonu gelmez, cevaplanamayan sorular ve geçmişin hoyratça kurcalanması yüzünden acı çekmişlerdi... bir hiç ugruna.

Genc kız sonunda yenilgiyi kabullendiği gün, sefkatle öğüt vermişti ona. "Görürsün ya, Cassandra," demişti. "Hatırlamaya uğrasan, ikimizde acı vermekten başka yararı olmadı. Oysa bizim daha çok acıya ihtiyacımız yok, değil mi? Anneni kaybetmemiz bize yetti."

Genc kız o zaman korkunc bir suçluluk duygusuna kapılmıştı. Onu korumak ve gözetmekten başka şey yapmayan bir adamın yaralarını depreştirmişti. Bu duyguyla, görmesi için tek yol kazayı hatırlamaksa, kor kalmayı yegleyeceğine karar vermişti.

Cassie parmak uçlarıyla sakaklarına bastırarak, babasını her düşündüğünde basına saplanan ağrıyı hafifletmeye çalıştı.

"Tamam düşündüğüm gibi." Maggie'nin sesiyle dalgınlığından kurtuldu. "Bu giysi nefes kesici! Haydi. Canavar doktorun mağarasına gidebiliriz artık." Maggie onu kapiya yönelttiğinde, Cassie kendini yanardagın agzına tanrılara kurban edilmeye götürülüyormuş gibi hissedip zorla gulumsemi.

Maggie, Cassie'yi merdivenden indirip yemek salonundaki masasına kadar götürerek açıkca Wyatt'a karşı çıktı. Genç kız yerine oturur oturmaz da, onaylamaz bakışlara aldirmayıp arkasını dondu.

Maggie'nin uzaklaşmasını izleyen Wyatt'ın yanagında bir kas seydi. ve genç adam daha sonra onunla konuşmaya karar verdi. Sonra dikatini Cassie'ye çevirerek "Siyah size yakışıyor," dedi.

Genc kiz, kulagi cevresindeki seslerde " Oyle mi, " diye aldiris etmez bir tavirla sordu. Yemek salonunun boyutlari, diger insanlari birbirine karisan sesleriyle sanki daha kuculmus gibi gelmistir. Gumus catal bicaklar ince porselene surtunuyor, alcak sesli konusma ugultusu icinde ara sira, iki bardagin bir araya gelmesinden cikan ince cinlamalar duyuluyordu.

" Buradaki diger insanlar kim?" diye sordu.

" Burada calisanlar. Ogretmenler, hemsireler, isbasinda olan kim varsa. Biz hepimiz aksam yemeginde burada oluruz. Boylece ogrenciler asil yemek salonunda bizim denetimimizden uzakta rahat bir nefes alabilirler."

Cassie, bir suru yabancinin ortasinda olmaktan rahatsiz, iskemlesinde kimildandi. " Onlarla tanisacamiyim?"

" Kesinlikle hayir," diye kisaca cevap verdi genc adam.

" Iki hafta boyunca en azindan. Buradaki insanlar beni soylemedikce senin varligini gormezden gelecekler."

" Ne kadar sacma bir kural bu." Genc kiz saskindi.

" Burada uc ay yasayacagima gore onlarla tanismamdan daha dogal ne olabilir!"

Genc adam sabri taslamaya baslamiscasina cevap verdi.

" Burada koydugumuz her kuralin bir amaci vardir, Miss Winters. Ilk iki hafta boyunca burada calisanlar sizin icin bir dis dunyada karsilasmak zorunda kalacaginiz yabancilari temsil edecekler. Eger hepsini taniyacak olursaniz, bu rollerinde etkin olamazlar. Dunyadaki her insanla dost olamazsiniz. Cevrenizde surekli yabancilar olacaktir ve sizde bu durumla bas etmesini ogrenmelisiniz."

Genc kiz, kuskun, dudagini baktu, ama soylenelelerin dogrulugunu kabul etmek zorundaydi. Cunku yabancilar, korlerin gorunmeyen, bilinmeyen dusmanlariydi. Oda dusmandan kurtulmak icin bilincsiz bir cabayla, geriye hic yabanci kalmayincaya kadar onune cikan herkesle tanismaya onune gecilmez bir istek duyuyordu.

" Ama tek neden bu degil, saniyorum. Beni diger insanlardan uzak tutarak, size karsi daha cok bagimli olmami saglayacaksiniz degil mi?"

Genc adam onun bu yargisina ve acik dusmanligina icinden guldu. " Aynen oyle," diye itiraf etti. " En azindan iki hafta boyunca benden baska kimseniz olmayacak."

" Maggie'den baska," diye hatirlatti kiz.

" Maggie'den baska... O da, kurallari cignemedigi surece."

Cassie birden Maggie'nin huzur verici varligindan yoksun kalma dusuncesiyle panige dustu. O sadece Wyatt'in hosgorusuzlulugunden sonra siginacagi guvenli bir liman degil, ayni zamanda Cassie'nin omru boyunca edindigi en yakin dostu olabilecek bir insandi.

"Ne demek istiyorsunuz? Maggie hangi kurali cignedi?"

"Her seyi sizin yerinize o yapiyor. Evdeki hizmetkarlarinizin yerini aliyor."

Cassie arkasina yaslanarak sesini sakin ve kontrollu tutmaya calisti. " Bu benim ilk gunumdu ve pek hos bir gun de sayilmazdi dogrusu. Maggie bunu anlayacak kadar olgundu ve bana yardim etti. Eminim boyle bir sey sizin aklinzdan bile gecmez ama dis dunyadaki insanlarin pek coguda Maggie kadar dusunceli ve naziktir.

Wyatt'n genc kizin yanaklarına kan hucum edecek kadar sinirlense de kontrolunu elden birakmadan konusmasini gulumseyerek izledi. Ama bu gulumsemesini sesine yansitmayacak kadar ustaydi.

" Maggie'nin yaptiklarinin bir ozuru olamaz ve bu bir daha tekrarlanmayacaktır. Bundan boyle bir basinasiniz. Burada kaldiginiz surece Maggie'yi ana binadan uzak tutmak zorunda olacagim anlamina gelse bile bu durum degismeyecek. Istesenez de istemesizde Ms. Winters kor olmasini ogreneceksiniz."

Genc kizin yuzu bembeyaz kesildi. " Bu kucuk kralliginizda saldiginiz dehsetle kendinizden cok hosnutsunuz, degil mi? diye sucladi onu "Ama dunyadaki tek psikiyatrist siz degilsiniz. Eminim sizin yerinize baskasini istemeye hakkim vardır."

Bu bos tehditi duyunca, genc adamin gulumsemesi dahada buyudu. " Burasi sizin alisik oldugunuz yerlerden biri degil Ms.Winters. Beni kovabilecek bir durumunuz yok. Ustelik bunu deneseydiniz aptallik ederdiniz. Tek degil ama en iyi psikiyatristim ve dogru soylemek gerekirse sizinle ilgilendigim icin cok sanslisiniz."

Genc kiz duygularini belli etmemeye calisarak aciz bir ofkeyle kivrandi. Isine yarayan herhangi bir hizmetkara katlandigi gibi bu cekilmez adama da katlanabilirdi. Zamanla ise yaramadigi gorulurse... bunu o zaman dusunurdu. Kizginligini icine atip sessizce oturdu.

Birden aklina dere kenarında genc adamin vucudunun kendisi-ninkine degdigi an geldi ve heyecanla sirti urperdi.Bu dusunceyi derhal aklından cikarmak icin gosterdigi gayretle yanakları kızardı.

Wyaat, genc kizin urpertisini gorup, bunu ofkesine yordu. Kizgin olmasi iyiydi. Cok yogunlasmadigi surece, bunu ona karsi kullanabilirdi. Havayi biraz yumusatmaya karar verdi.

" Izninizi almadan yemeklerimizi ismarladim, Ms. Winters. Umarim hosgorursunuz. Sefimiz nadiren bildircin hazirlar, ama bulabileceginiz en iyisidir. Kacirmamanizi istemedim."

Genc kiz hafifce basini salladi,ama su anda uysallasmis, ancak her dakika saldirmasi beklenen bir hayvanla karsi karsiya kalmis gibi gergindi .Tabaginin sagindaki bardagi bir icecegin bosaltildigini duydu.

"Bu bir hafif Chablis," diyerek sicak bir tonla konusmasini surdurdu genc adam."Herseyle iyi gitmez ama bildircin icin idealdir ."

Cassie 'nin parmaklari catal bicaklarin yerlesiminden yararlanarak guvenle uzanip agir, kristal kadehin sapini buldu.

"Geleceginiz icin kadeh kaldirabilirmiyiz ,Miss Winters?"

Zarifce omuzlarini silkerek kadehini uzatti.Gelecegin yoksul-luktan baska birsey olmayacagini bilse,Dr.Field ne dusunurdu acaba.

" Benim gelecegime," diye sakince onayladi,
" Ve sizin ona vereceklerinize?"

Sarap gercekten guzeldi ve ilk kadehten sonra Cassie, gevsemeye basladi. Iyi hazirlanmis bir masanin basinda oturmak, boyle huzur verici bir ortamda bulunmak cok guzeldi. Gelecegini unutup, cok kisa bir sure sonra sadece hayalinde kalacak olan, tum hayati boyunca alisik oldugu boyle bir kon-foru yasamak, cekici bir erkekle harika bir yemek yemek... Bunlarin hepsi cok guzeldi ve tadi cikartilmaliydi.

" Nerede oturuyorsunuz, Dr. Field?" diye aniden sordu.

" Buradan birkac kilometre uzakta."

" Bir kasabada mi?"

" Hayir. Dere kenarinda, bahce icinde bir evim var."

Cassie, cayirin ortasinda, ciceklerle cevрили kucuk evi kafasindaki hasin ve karanlik Dr.Wyatt Field imajina hic yakistiramayip, neredeyse yuksek sesle gulecekti. Bu adam icin cevresi hendek kazili bir sato cok daha uygundu.

Dusuncelerini kendine saklayip, " Cocukken ben de bu yore-de yasiyordum," dedi. Hatirladigim kadariyla cok guzeldi.

"Ozellikle sonbaharda."

" Hala oyle." Sehre alismakta zorluk cektinizmi?"

Genc kiz gormeyen gozlerini ondan yana cevrip gulumsedi.
" Yemekten once psikiyatrik bir seansiniz mi var?"

Genc adam hafifce guldu." Sirf meraktan yoneltilmis basit bir soru olarak kabul edin. En azindan bu yemek icin doktor, hasta iliskisinin disina cikip birbirini daha iyi tanimak isteyen iki insan

gibi davranabiliriz."

"Bunu basarabileceğimizden emin misiniz?" Diye sordu. Cassie hic dusunmeden. "Karsilikli rollerimizi unutabilir misiniz?"

Genc adam, aralarindaki mesleki iliskiyi tamamen unutmanin ne kadar guzel olabilecegini dusunup kaslarini catti.

Bunu hepten unutmak tahlikeli olabilir," dedi sakince.

"Ama hic olmazsa geri plana atabiliriz. Gecici olarak, tabiki."

Cassie, basini sallayarak, "Peki oyleyse," dedi. "Hayir. Sehire uyum gosterme tahmin edebileceginiz kadar zor olmadı. Eger korsen, kirlar cok sikici gelmeye baslar. Yeterince ses yoktur. Kazadan sonra bir kac yil babam beni yaz tatillerinde kirlık yerlere goturdu. Sabirsizlandigimi anlayınca da bir daha gitmedik. Gozlerin olmazsa kirlar tadini cikartamiyorsun."

"Bazi korler bu fikre katilmazlar. Sehri yildirici ve urkutucu bulurlar." Genc kizin yuzu, ogleden sonrasinin dusunceleriyle bulutlandı. "Sehirde, bu ogle uzeri yasadiklarim kadar urkutucu hicbir sey oldugunu hatirlamiyorum," dedi rahatca. Karsisinda, genc adamin huzursuzlukla iskemlesinde kimildandigini hissetti.

"Bu ogle uzerini unutam," diye kisaca cevapladi Wyatt.

Genc kiz umursamaz bir tavirle omuzlarini silkti Bu gun olanlardan hangisini unutmasini istedigini belliydi. Onu opmesini elbet.

"Neyse," diye devam etti genc adam. Sesi resmi ve soguktu.

"Sehirdeki yasantinizdan bahsedin bana. Vaktinizi nasil degerlendirirsiniz?"

Cassie, icini cekip arkaya yaslandı. "Genellikle okurum, Braille ile.

ve muzik dinlerim. Babam ara sira beni konsere gotururdu. Bunlardan kalan vaktimi parkta sehrin seslerini dinleyerek geciririm."

"Central Parkta mi?"

"Evet. evimizle arasinda bir tek cadde var."

"Yani baska insanların hayatlarını okuyup, baskalarının yaptigi muzigi dinliyorsunuz. Peki ya kendi hayatınız? Kendiniz için ne yapıyorsunuz?"

Cassie, butun yasaminin baskalarından odunc alindigi imasına cok kirlıdı, ama bunun dogru oldugunun da farkındaydı. Yeniden psikiyatrist rolüne burunen adama ofkeyle, "Kendim içinse etrafa bakarım," dedi.

"Daha ne bekliyordunuz ki!"

Kizginligi, Wyatt'i keyiflendirdi. " Bir sosyal yasam beklilyordum," dedi
" Bunun icin gozlere ihtiyaciniz yok. Arkadaslariiniz yok mu? sevgiliniz?"

" Cok kaba bir soru bu! Ve bir beyefendi, birlikte ciktilkari ilk gece
genc bir hanima boyle bir sey sormamalidir."

Wyatt sikintiyla icini cekti. Kucuk oyunumuzu bu kadar abartmayalim,
Miss Winters. Burada iyi vakit gecirmek uzere bulunmuyoruz ve ilk
randevumuza cikmis da degiliz."

" Cikmis olsaydik bir ikincisi asla olmazdi zaten!"

" Demek konusacak bir arkadasiniz ve sevgiliniz yok.
Sizin yasinizda cok sasirtici. Sanki cok bos bir yasam suruyorsunuz."

Genc kizin yuzu bembeyaz kesildi ve Wyatt, asiri bir hosnutlukla bu
fiziksel utanc belirtisini seyretti.

" Ya sizin sosyal hayatiniz, Dr. Field? Genc kizin sesi igneleyiciydi.

" Su anda hayatinizdaki kadin kim?"

Wyatt, acikca guldu. " Demek evli olmadigima karar verdiniz?"

" Evli olmadiginiz acik."

Genc adam konusmanin gidisinden zevk almaya baslamisti.

" Nasil bu kadar eminsiniz?"

"Size tahammul edecek birini bulmus olsaniz bile, ki o da
kuskulu... bir kadinla uzun sureli bir iliskiye surduremeyecek
kadar bencilsiniz."

" Cok dogru," diye kabul etti genc adam.

" Yalniz yasamaktan hoslaniyorum. Ve sorunuzun
cevabina gelince, benim ozel yasantil sizi ilgilendirmez."
" Ama benimki sizi ilgilendiriyor."

" Kesinlikle. Bunun icin bana para oduyorsunuz."

Cassie ofkeyle dislerini sikti. " Bir yemek boyunca bile
sizin doktor, benim de hastadan baska biri oldugumuzu
dusunmemiz imkansiz ve aptalca. Belli ki normal bir iliskiye
girme yeteneginden yoksunsunuz. Peki, Dr.Field, bir psiki-
yatrist olarak hakkimda baska ne ogrenmek istiyorsunuz?"

" Simdilik hic bir sey. Helen corbalarimizi getiriyor."

Sessizce yemeklerini bitirdiler. Tabaklari kaldirirken Cassie,

" Bildircin konusunda hakliymisiniz," diye itiraf etti.

" Cok guzeldi."

Wyatt parlak gumus caydanliktan fincanlara kahve koydu ve bir an kendini Cassie Winters'in kor hastalarından biri olmadigini hayal etmenin luksune birakti. Genc kiz hayati boyunca alisik oldugu konforun icinde her hareketiyle zarif ve guvenliydi. Rahatca yiyip icerken kor oldugunu anlayabilmek icin buyuk gayret harcamak gerekirdi. Genc adam olaganustu guzel bir kadinla yemek yemenin verdigi zevkle buyulenmis gibiydi.

"Gelecekten ne bekliyorsunuz, Miss Winters? Fincanin uzerinden kizin yuzundeki ifadeyi gozleyerek kibar bir sesle sordu.

" Gelecegimi dusunmemeye calisiyorum," diye durustce cevap verdi. Genc kiz ve bu umitsiz karsilik Wyatt'i rahatsiz etti .

" Ya evlilik? " diye usteledi."cocuklar?"

Cassie aciyla omuzlarini silkti."Benim gibi birisi icin tek cozum buymus gibi gorunuyor, degil mi? Ama dogruyu isterseniz ,bunu hic dusunmedim."

"Tuhaf bir cevap bu.Sizin gibi bir kadini bunu dusunmege zorlayacak pek cok genc adam olmalı. Hic biri kalbinizi calamadimi ?"

Genc kiz ne kadar icten olmasi gerektigine karar vermeye calisarak gozlerini kapadi .Sonra, bu adamdan ne kadar nefret etse de hakkındaki her seyi anlatmak zorunda oldugunu dusundu.

"O genc adamlardan cevremde hic olmadi ,Dr.field , " diyerek sonunda itiraf etti .

"Hic arkadasim ve sevgilim olmadi.Bu konuda hakliydiniz. Babamin bana kurdugu hayatta ,kimseyle tanisma firsatim olmadi."

Wyatt , hayretle agzini acti."Yani bunca yildir toplumdan uzaktami tutuldunuz?"

Cassie icini cekerek babasini savunmaya giristi."Babam beni korumaya calisiyordu.Ama sanirim sizin acinizdan bunlarin arasinda hic fark yok."

"O zaman diyebiliriz ki, sirf pratik zorluklar yuzunden , karsi karsiya kaldiginiz ilk erkek benim."

Gozleri Cassie'nin olmus babasina duydugu ofkeyle karar-misti .Cassie aniden guldu ."Dr.Field, yalniz basima konustugum ilk erkek sizsiniz! Tabii,babam ve hizmet-karlar disinda."

" Bu yuzden babaniza kirgin degilmisiniz?"
Genç kız anlayışla icini çekip gulumsedi."Hayir,Dr.field.
hosuma gitmiyordu elbet,ama kirginlik duymadim.
Henüz sormadiginiz sorunun cevabi ise;hayir babamdan
nefret etmiyorum onu çok severdim."

Wyatt kızgınlığını belli etmemeye çalışarak dikkatle konuştu.
"Boyle bir haksızlığa karşı çıkmayacak tek bir insan tanımiyorum."

"İste şimdi tanidiniz."Wyatt,hirpalanmış bir cocuga duyulan
acıma ile bakti ona.Sevilmiş, simartılmış,esirgenmiş,ama
butun bu iyi niyetlerle ezilmiş bir çocuk.

"Ne yazık," dedi sonunda,olmuş adama karşı içinde
kabaran nedensiz nefreti daha fazla kontrol edemeyerek.

Genç kız, adamın duygularının beklenmeyen yoğunluğuyla
kaslarını catti,ama Wyatt hemen konuyu degistirdi.
"Daha kahve istermisiniz?"

Cassie, eliyle fincanının üzerini kapatti."Hayir tesekkür
ederim.Ama biraz yurumek isterdim.Karanlık bastıktan
sonra acik havada yurumek şehirde yasayanların
asla elde edemeyecekleri bir ayrıcalık.Bu konforu
burada yasaya bilirmiyim?"

"Elbette.Korler arasından soyguncu çıkmaz.Bu çevrede
yuruyus yapmak tamamen güvenlidir."

" Elbett. Korler arasından soyguncu çıkmaz. bu çevrede
yuruyus yapmak tamamen güvenlidir. "

Wyatt kalkti ve kızın sandalyesini tuttu. Genç kız, kendisine
tutması için uzatılan kolu hissedince hayretle konuştu.

" Burada korlere eslik etmenin yasak olduğunu sanıyordum."

" Gorgu kurallarından o kadar da habersiz degilim, Miss Vinters.
Etrafta carparak dolasmak için, daha çok fırsatınız olacak. Bu ak-
şam için, kor olsun olmasın, birlikte olduğu bayana kolunu uzatan
bir refakatci olarak dusunebilirsiniz beni."

" Tesekkür ederim, Dr. Field," dedi genç kız asilce ve elini adamın
kivrilmiş koluna yerlestirdi. Parmagının altında sert kasları hissettigi
anda, genç adam da temasın etkisiyle hafifce irkildi. Cassie, ' Baba-
nın koluna girmeye benzemiyor bu,' diye dusundu. ' Hic benzemiyor.'

Kampusun çevresinde, sadece gectikleri binaları tanıtan Wyatt'ın kısa cumleleriyle bozulan bir
sesizlik içinde yuruduler.

" Burası yatakhane. Daha sonra buraya tasinacaksınız. Biraz dikkat
ederseniz yol ayrimına geldigimizde farkına varirsiniz."

" Hic dikkat etmiyordum," diye itiraf etti genç kız.

"Yuruyusun keyfini cikariyorum. Ama bunu bir cocuk bile bulabilir. Tam surada beton kaldirim bitip karo tas doseli yol basliyor." birden durdu. " Sanirim buradan saga donersem dogruca yataktanenin kapisini bulurum."

Wyatt, kizin elini koluyla vucudu arasinda hafifce sikarak, "Harika," dedi. " Mantik yurutme yeteneginize diyecek yok."

" Butun binalarin boyle isaretleri var mi?"

"Evet. Burasi karo tas doselidir; kafeteryaya giden cakilli asfalt, dershane yolu kaldirim tasi, spor salonuna ise toprak yoldan gidilir."

"Ya kis geldiginde ne oluyor?"

Yollar alttan isitiliyor. Ogrencilerimizin kar yuzunden yonlerini bulmamalarini istemeyiz."

" Cok zeki bir yontem," dedi genc kiz.

"Tesekkur ederim."

" Sizin fikriniz miydi,"

" Tabii."

Cassie bir an icin, korlere karsi o kadar dusmanca ve anlayissiz davranan bu adamin, onlarin Windrow'da kaldiklari surece rahat etmelerini saglamak icin bu denli dusunmus olmasinin celiskisini gecirdi aklindan. Derin derin, tanimadigi kir kokularini tasiyan serin aksam havasini soludu.

" Iste konfor bu;" diye icini gecirdi. " Karanlik coktukten sonra disarida yurumek. Bunu her gece yapabilir miyim?"

" Eger zaman bulursaniz, her istediginizde yaparsiniz. Yuruyus yolu kampusun cevresini dolanir ve yeterince uzun yururseniz, basladiginiz yere donersiniz."

" Peki ya ana bina? Onu nasil bulabilirim?"

Ana binayi duyarsiniz," diye guldu. " Buda Maggie'nin bir katkisidir. Simdiye dek fark etmemis olmamaniza sasirdim."

Genc kiz bilincsizce genc adama daha cok sokuldu.

" Usudunuz mu?"

" Biraz. Artik sonbaharin geldigi belli olmaya basladi.

Ama elbet, benim uzerimde sizin gibi bir ceket yok..."

Genc kiz birden durup karsisina gecti. Daha Wyatt ne oldugunu anlamadan, eller yavasca boynuna yukseldi, gomleginin yakasinda, kravatinda, kemerinde dolandi. Sonra Cassie ellerini cekerek basini geriye atip gulumsedi.

" Ne giydiginizi bilmiyordum," diye acikladi.
" Gomleginiz ne renk?"

" Beyaz." Genc adam hic beklemedigi bu incelemeden saskindi.

" Ya kravatınız?"

Basini egerek kravatina bakti ve bu duraklamasi genc kizi neseye guldurdu. " Bakmadan hatirlayamadiniz, degil mi?"

" Haklisiniz," diyerek guldu Wyatt. " Mavi uzerine turuncu desenleri var."

Cassie gulerek tekrar koluna girdi ve yurumeye basladi. Yanindaki kizin varligini gormemek icin gozlerini ayakkabilarina diken genc adama, kolunun uzerindeki tuy gibi temas, dayanilmayacak kadar agir ve sicak geliyor, her adimda vucutlarinin birbirine daha cok yaklastigini hissediyordu. Birden durarak ceketini cikardi ve kizin omuzlarına koydu. " Iste," dedi. " Artik usumezsınız."

Genc kiz hosnut bir titremeye cekete sarindi.
" Tesekkur ederim boyle daha iyi."

Ama Wyatt icin daha iyi olmamisti. Daha kotuydu. cunku artik kizin parmaklarının sicakligıyla, kolu arasinda incecik bir gomlek kalmisti ve onun heyecan verici varligini yok saymasi daha da guclesmisti.

" Iste," dedi genc kiz, aniden durup kulagini ileriye cevirecek. Basinin hareketiyle saclari bir omuzunun uzerinden kaydi ve uzun dalgali bir isik seli gogsunun uzerine dogru akti. Wyatt gozlerini ondan alamiyordu.

" Ana binanın sesi bu degil mi?" diyerek gulumsedi kiz
" Ruzgar canlari! Ne kadar guzel!"

Genc adami kolundan cekerek ince, muzikhal cinlamaya dogru yoneltti. " Ruzgar olmadigi zaman ne yapiyorsunuz?"

' O bir kor,' dedi Wyatt kendine. ' Senin hastan o ve baska hicbir sey de olamaz.' " Havuzdan sonra adim sayarsınız," diye normal bir sesle cevap verdi. " Havuz ana bina ile klinigin tam ortasindadir."

Cassie basini sallayip genc adamin karsisina gecti.
" Simdi eve mi gidiyorsunuz?"

" Evet."

" Yarin ne yapacagiz?"

" Saat sekizde kahvalti icin bulusacagiz. Maggie sizi yedide uyandiracak."

Genc kiz dalgin icini cekip kaslarini catti. " Ve yarin basliyoruz, degil mi."

" Evet."

Agir ceketin altinda daha da kuculmus bir halde, hafifce omuzlarini kaldirdi. " Sey. Bu size komik gelebilir ama cok guzel bir gece gecirdim;... her seye ragmen."

Wyatt bir cocugun neselenmesine gosterilen hosgoruyla gulumsedi. " Cok kolay mutlu oluyorsunuz."

" Ve bazen, eger aksine gayret gostermezseniz, siz de birlikteliginden mutlu olunacak bir insansiniz," diyen genc kiz, uzanarak onun yanagini tuttu.

Birisinin yuzune dokunmak cok normal bir hareketti. Evdeyken babasina, hizmetkarlara, Mrs. Carmody'ye, herkese dokunurdu. ' Merhaba'nin, hoscakal'in ve korlerin gozleriyle soyleyemedikleri yuzlerce baska ince duygunun anlatimiydi dokunmak. Ve bir an icin yanindaki adamin onu dere kenarinda caresiz bir basina birakan, kabaligi yuzunden guvensizlikleriyle alay eden insan oldugunu unutmustu.

Yuruyusleri boyunca ona sadece dostluk gosteren bu adamdan hoslanmaya basladigini anlatmak istemisti ona dokunarak. Elinin altindaki yanagin birden gerginlesmesiyle, korku icinde yanlis bir sey yaptigini anladi. Hemen cekti elini ve sonra aniden bilegini saran guclu parmaklarin temasiyla irkildi.

Genc adam ona bakiyordu. kor olsa da ona bakisini, bir anlik kararsizliginin yarattigi gerginligi hissedebiliyordu. Sonra yuzu- ne hafif bir ruzgar carpti ve dudaklari dudaklarina dokundu.

Iste yine olmustu, o inanilmaz, vucudunu binlerce parcaya ayiran o urpertici duygu her yanini sarmis, onu gucsuz, soluk- suz ve caresiz birakmisti.

Genc kizin dudaklariyla ona karsilik verdiginde adamin da dudaklarinin yumusadigini, heyecanla solugunu tutarak fark etti ve o anda onun da en az kendisi kadar caresiz oldugunu anladi. Orada, o anda bir kor, bir zavalli, herkesten farkli biri degildi. Gozleri kapali, vucutlari birbirlerine dokunurken, hayatinda ilk kez, sadece bir kadindi.

Wyatt genc kizin, uzerine yaslanan vucudunu cekingenlikle karsilik veren dudaklarini hissetti ve derin bir urpertiyle havayi cigerlerine

doldurdu. Dudaklarını koparıncasına ayırarak, onun guclulugu ve kendi caresizligi karsısında saskin, hareketsiz durdu.

Gozlerini simsiki yumup kendine gelmeye calisti ve tekrar actiginda genc kizin yuzu umutsuz bir karmasaya bogulmus gormeyen gozlerle ona bakar buldu.

Bu olmamaliydi. Ne daha once, ne hicbir zaman. Ustelik artik hazirlikli oldugunu saniyordu. Bu ogle uzeri yaptigi hatadan sonra, kararliligiyla guclenmis, kadinliginin cekiciligine karsi tepeden tirnaga silahlanmis ve surekli kendine masum bir hasta oldugunu tekrarlayip durmustu. Ama sonra eli yanagina deymis, yuzu hemen karsısında gormeyen gozlerle ona bakmis ve kontrolü disındaki guclerle onu kendine cekmisti. Dudaklari birbirine degdiginde, artik yapabilecegi bir sey kalmamisti.

Pismanlik ve kizginlik icini kemiriyordu. Genc kiz icin her sey cok dogal, cok kolaydi. Surdurmek zorunda olduklari profesyonel iliskiden tamamen habersiz, genc saglikli bir insan gibi karsilik vermisti sadece. Cassie ne kadar masumsa, o da o kadar sucluydu. Psikiyatrist olarak sorumluluklarını bir günde iki kez unutmakla kalmamis, ayni zamanda, kendi vücudunun isteklerine karsi tumuyle savunmasiz olacak kadar saf bir genc kizin guvenini de istismar etmisti.

" Ceketimi almaliyim," dedi, kendine nefretinin sesine yansimasina izin vererek. Ona dokunmamaya calisarak ceketini cikarmasına yardim etti.

Cassie, ne opusmelerine, ne de sonra gordugu dusmanliga akil erdiremeyerek, deneyiminin cok otesine giden duygular ve olaylarla saskin kekeledi.

" Ozur dilerim."

" Sen ozur dileycek bir sey yapmadan," diye mirildandi genc adam

Sana karsi tepkilerimi denetleyememem senin degil, benim sucum."

Cassie butun kaninin cekildigini hissetti. Ne demekti tepkilerini denetleyememesi? senin degil, benim sucum? Onda acikli sakatliginin otesinde, bir erkegi cekebilecek, hatta... denetimini yitirmesine neden olabilecek baska bir seyler mi vardi?

" Kahvaltida gorusuruz," diyen genc adami basiyla onayladi. Birden, bu adamla gecirecegi iki hafta hic de o kadar korkunc gelmedi gozune ve kendini buyuk bir maceranın esiginde hisstti.

" Kahvaltida," dedi gulumseyerek ve Wyatt'i orada karisik duygular icinde birakip, ana binaya yoneldi.

Genc adam, oylece durup, guvenli adimlarla ilerleyen zarif golgeyi izledi

Bolum Alti

Maggie, uyandırmak için saat yedide aradığında Cassie otuz dakikadır ayakta idi. Ve şimdi, yedi buçukta giyinmiş asagiya kendi basına ilk yolculuguna hazirdi.

"Bu sabah benimle kahve içermisin, Maggie," diye sormustu telefonda. " Yarım saat içinde asagida olurum ve Dr. Field gelmeden önce biraz vaktimiz kalir."

Kapiyi ardından yavasca kapadi ve merdivenden biraz önce durmak üzere koridorda yirmi adım yurudu. Birden ayagini duvara carpti ve bilegindeki ince siziyla inledi.

Geriye iki adım atip parmakligi buldu. ' Fazla ileri gitmisim,' diye dusundu. Adimlari saymak ancak, eger adimlari aynı uzunlukta ise yarardi ve goren insanlar, duygularin adım araliklarini nasıl korkunc bir şekilde degistirdigini asla fark etmezlerdi. Cassie bu sabah mutluydu ve adimlari uzun olmasi çok normaldi.

Artık ezberledigi yollardan güvenle ilerledi ve çok gecmeden egrelti otlariyla kahve kokusunu birlikte aldı. Saksilarin arasından dikkatle gecip sola donerek yemek salonuna yöneldi.

Maggie, kahvesini dudaklarina gotururken geniş kapida beliren narin yuzu gorup durakladi. Fincanini tabagina yerlestirdi ve cikan ufak sesin Cassie'yi derhal harekete gecirmesini sessiz bir begeniyle izledi.

Sonra Cassie, odaya daginik yerlestirilmis masalar labirentinde gormedigi bir engele carptiginda yuzunu burusturup, bir baskasinin yerini carpmadan saptadiginda gulumseyerek ilerledi.

Sonunda Maggie'nin karsisindaki iskemlenin arkaligini buldugunda derin bir soluk alip guldu.

" Haydi, Maggie. Artık ses cikarabilirsin. Burada oldugunu biliyorum."

Maggie gulerek masanin uzerinden Cassie'nin eline uzandi.

" Harikaydin, Cassie. Çok asildin. Dunku saskin, korkunc kor kiz nereye gitti?"

Cassie cabucak iskemlesine oturdu ve masanin uzerine egildi.

" Ah Maggie! Geldigime oyle memnunum ki!" diyerek soluk soluga konusmaya basladi. " Harika seyler oluyor burada."

Heyecani sanki bulasiciydi ve Maggie de gulumseyerek ona katildi. Cassie'nin kahve doldururken, onun dun basardiklarindan ne kadar hosnut oldugunu, artık kendinde

her seyi yapacak gucu buldugunu anlatmasini dinledi.
Sonra sanki yillardir dostmuslarcasina konusmaya basladilar.

Maggie, sadece hafta sonlarini gecirdigi evinde her cumartesi sabahini bes gun boyunca biriken orumcek aglarini temizlemekle harcadigini gulerek anlatirken Wyatt kapida belirdi.

Maggie ansizin onu gorunce, yuzundeki gulumseme saskinliga donustu. Genc adam titizce utulenmis bir kot pantolon ve siyah dikyakali kazak giymisti, ama tiras olmayi unutmustu ve yuzunun alt yarisini siyah bir golge burumustu.

Sanki giyinmesine oyle ozen gostermisti ki sonunda yorulup tiras olmayi unutmustu. Bu kadar dikkatsizlik asla ondan bekleneccek bir sey degildi.

Wyatt, gozlerini kismis, yuzundeki kati bagislanmaz bir ifadeyle kapida dimdik durmus onlara bakiyordu.

Cassie, Maggie'nin neden cumle ortasinda konusmayi kestigini merak ederek alnini kiristirdi.

" Gunaydin, Wyatt, " dedi Maggie sakin ama gozleri soru dolu.

Onun ismini duyunca Cassie'nin yuzu aydinlandi ve sanki gorebilecekmis gibi arkasini dondu.

" Gunaydin, " diye neseyle seslendi ve Wyatt'in yuzu daha da karardi. Isteksizce masaya yaklasti ve Maggie'nin yaninda durdu. Sanki kor oldugu kadar sagir mis gibi Cassie'nin varligini hice sayarak,

" Bu sabah da onu sen mi giydirdin, yoksa kendi basina mi becerdi?" diye kabaca sordu.

Kadinlarin itiraz etmelerine firsat vermeden de hemen ekledi.

" Onun yolunu bulmasina yardim edilmeyecegini sana soylemis olmama ragmen belli ki onu buraya sen getirdin. Yoksa yolu boyunca devrik iskemleler birakmasi gerekirdi."

Hak etmedigi bu suclama karsisinda Maggie'nin solugu kesildi. Bir hastasinin yaninda azarlanmis olmaktan da cevap veremeyecek kadar utanmistti.

Cassie'ye bakti ve onun yarali, saskin ifadesini gorunce kirginligi ofkeye donustu. Hizla yerinden kalkarken yuzu, saclarinin rengine ulasacak kadar kizarmisti.

" Cassie, " dedi, dosdogru Wyatt'a bakarak. " Ofkemi ne zaman icimde tutmam gerektigini cok iyi bilirim. Daha sonra pisman olacagim bir sey soylemek istemiyorum. Bu yuzden aciklama yapmayi sana birakiyorum, " dedi ve kizil buklelerini savurarak uzaklasti.

Wyatt, cenesi kilitlenmis bir halde ardindan bakti ve onun kaktigi

yere cokercesine oturdu. Kendine bir fincan kahve koyup Cassie'ye bakti.

Genc kiz gozlerinin rengini ortaya koyan acik renkli bir kazak giymisti ve Wyatt, onun sahip oldugu her sey, kendisini uyarmak amaciyla kullanildigini dusunup kizginliginin daha da yogunlastigini hissetti. Sogukca, " Gunaydin Miss Vinters," diyerek bakislarini baska yone cevirdi.

" Maggie'den ozur dilemelisiniz," dedi genc kiz cekinerek.

" Benim Maggie ile is iliskilerim sizi ilgilendirmez." Wyatt'in sesi buz gibiydi.

" Ama bu sabah konusunda yaniliyordunuz. Ben kendim giyindim ve bu masaya kadar yolumu kendim buldum. Maggie sizin yerinizde oturup bana hicbir sekilde yardimci olmadı."

" Oyleyse ikinizde altin madalyayi hak ettiniz," dedi kuru bir sesle

" Simdi kahvaltimizi ismarlayalim ve terapimize donelim. Size daha once soyledigim gibi, Miss Winters, insanlarla sohbet etmek icin degil ogrenmek icin buradasiniz."

Genc adamin acikca gosterdigi dusmanlik onu saskina cevirmisti ve Cassie'nin yuzu hissettiklerini aynen yansitiyordu. Bilinmez bir hata nedeniyle cezalandirilan ufak bir ev kopegi gibi...

Dun akşam yataginda gecirdigi uzun, uykusuz saatler boyunca bu adamin celiskili davranislarini cozumlemeye calismis, sonunda kendi mutlu cikarimina varmisti. Dere kenarindaki olay tedavisinin bir parcasi degildi; dun akşam olanlar da oyle. Nasil oldugunu bilemedigi bazi nedenlerle Dr. Field onu cekici bulmustu ve bundan boyle terapi gittikce gelisen bir iliskiyeye donusecekti... ve aralarindaki gerginlik sona erecekti.

Ama genc adam senaryoya uymuyordu. Denetimini kaybetmesinin verdigi kizgintidan daha baska seyler vardi tavrinda. Neredeyse genc kizdan nefret ediyordu.

Cassie, nefret dalgalarinin daha bir gece once kurdugu kendine guven duvarlarini yiktigini hissetti. ' Aptal, aptal kor kiz,' diye kendini azarladi. ' Boyle bir adamin senden hoslanacagini mi sandin?'

Wyatt zalim bir tatminle genc kizin ifadesinin karmasadan yenilgiyi kabullenmeye donusmesini izledi. Su anda hicbir seye duymadigi kadar nefret duyuyordu ona karsi. Onun, uykularini kaciran, dusuncelerine giren, bir psikiyatrist olarak degerini sorgulamak zorunda birakan guclu varligindan nefret ediyordu.

Daha zayif bir insan olsaydi, bu kiza karsi kendinde buldugu anlamsiz duygusal yakindigi kabullenir ve onun doktorlugunu yapmaktan cekilirdi. Ama bu, yenilgiyi de kabul etmek anlamani gelirdi. ve Wyatt Field kolay yenilmezdi.

Sectigi psikiyatrist rolunu surdururken her gun, her saat onun yaninda olmak cok aci verici olacakti.

Ama kendi duygularinin korkunc gucunu bastirmak, su kapali kutudaki sirlari ortaya cikarmak ve Cassie Winters'in tekrar gormesini saglamak icin ne gerekirse yapacakti. Sessizce kahvaltilarini bitirdiler. Cassie onundeki herseyden birer catal alip birakirken, Wyatt, bir fiziksel gereksinimi tatmin etmek digerini susturabilirmis gibi tabagini silip supurdu.

" Anneniz hakkında ne hatirliyorsunuz? Tabaklari kaldirilinca Wyatt emreder bir tonla konusmaya baslamisti.

Cassie alt dudagini isirdi. " Niye bana boyle kizginsiniz? diye cekinerek sordu. " Size karsi ne yanlis yaptim?"

Genc adamin kahkahasi buz gibiydi. " Ne mi yaptiniz? Benim butun dunyamin Cassie Winters cevresinde dondugunu mu saniyorsunuz? Davranislarimin nedeni ille sizinle ilgili bir sey mi olmalı? Kendinizden baska kimsenin varlik merkezi olmadiginizi ogrenmenin vakti geldi artik, Miss Winters. Bunu unutmayin."

Sozleri Cassie'nin yuzune tokat gibi capmisti. Basini one egip kucagindaki peceteyi cekistirdi. Sonra cesaretini toplayip sordu. " Korlerin hepsi bencilmidir, yoksa bir tek ben miyim?

Genc kizin sesindeki ve egik basindaki uzuntu Wyatt'in icini burktu. ' Ona cok yukleniyorum,' diye dusundu. ' Ama baska turlusu gelmez elimden. Eger biraz yumusayacak olursam, bir daha kendimi toparlayamayabilirim.'

" Bana annenizden bahsedin, " dedi, onun sorusunu duymazdan gelerek.

Cassie derin bir nefes alip, " Annem cok guzeldi," diyerek, anlatmaya basladi. " Oyle film yildizi gibi bir guzellik degil, daha yumusak, kilisede gorulen Meryem Ana resimlerini andiran bir guzellik. Onunla ilgili her sey yumusak ve sessizdi.

Sesini bir kez bile yukselttigini hatirlamiyorum. bir kez bile. ne kadar olaganustu, degil mi?" Dudaklarinda bir gulumseme dolasti ve Wyatt artik onun anlatmadigini, sadece yuksek sesle dusunmeye daldigini anladi.

" Hatirliyorum, bir keresinde bahcede ufak bir yilan bulup agacin altinda oturan anneme goturmustum. Onun yilandan korktugunu biliyordum; onun icin yanina cok yaklasmadan, uzaktan gosterdim. Annem yilana bakti, sonra bana bakarak gulumsedi ve bunun hos bir yilan oldugunu, ancak korkmus olabilecegini, yavasca yere birakirsam evine gidip ailesini bulacagini soyledi." Cassie durdu ve basini iki yana sallayarak

guldu.

" Bunun uzerine ben yilani yere koydum ve birlikte, surunerek uzaklasmasini seyrettik. Sonra annem birden ayaga firladi ve beni kaparak eve kadar tasidi. Ondan sonraki iki hafta boyunca, bir daha cingirakli yilan yavrularini ellemeyecegime emin oluncaya dek, yilanlar hakkında yazilmis kitaplari okuduk."

" Aman Tanrim!"

Cassie, genc adamin hayretine gulumsedi.

" Boyle inanilmaz bir insandi."

Wyatt bir an sessiz durup, Cassie'nin anlattigi sessiz ve guclu kadini ve onun, kizini elinde zehirli bir yilanla gordugunde ciglik atmasini engelleyen cesaretini dusundu. Sonunda, " Aranizda nasil bir iliski varsi? diye sordu.

" Biz... cok yakindik. Hep onun yaninda olmak isterdim. Babamin da tabii. Ama annem benim icin cok ozeldi. Hep yanimdaydi. Her soyladigimi sanki dunyanin en onemli en ilginc seyiymis gibi dinlerdi. Sadece annem degil...en begendigim insandi o. Anliyor musunuz?"

Yirmi yil once olmus birine duyduklarini anlatmanin gucluguyle kesik kesik nefes aldi. " Baska seylerden konusabilr miyiz? dedi nemli gozlerle.

" Kaza aksami nereye gidiyordunuz?" Wyatt'in sesi boguklasmisti.

Cassie'nin yuzu beyazladi ve yukunarak konusmaya calisti. " Ben... bilmiyorum. hatirlamiyorum."

" Peki o gun? o gun boyunca ne yaptin?"

Yillarin otesinde kalmis anilarin direnciyle genc kizin alni kiristi, gozleri akmak uzere olan yaslarla doldu, dudaklari beyaz bir cizgi haline geldi.

" Piyano calistim," dedi urkekce ve kendi bellegine sasarak.

" Sabahlari annemle piyano calisirdik. Bana ders verirdi."sesi bir fisiltiya donusmustu.

" Hangi parcayi?" diye usteledi genc adam.

" O sabah hangi parcayi ogreniyordun?"

Cassie'nin dudaklari kivrildi, parmaklari pecetesini parcalarcasina cekistirdi. Beyninde olusan bir melodi gittikce yukseldi ve sagir edici bir cinlamaya donustu. Elleriyle kulaklarina bastirarak patlarcasina calan bu muzigi durdurmaya, onu anilarina geri yollamaya calisti.

Kulak zarlarini zorlayan sesin verdigi aciyla gozlerini simsiki yumdu ve bu sesi bastirabilmek icin ciglik atti. " Beethoven ay isigi sonati!" diye bagirdi ve beyninin icindeki muzik birden yok oldu.

Ellerini kulaklarından indirdi, gozlerini hayretle acti. Yemek salonunun olumsuz sessizligi dehset vericiydi " Bilmiyorum," diye fisildadi. " Bilmiyorum. Ben hic Beethoven calmam."

Wyatt, genc kizin patlarcasına bosalmasinin siddetini kendinde hissederek, titreyen elleriyle alnındaki gerginligi yumusatmaya calisti.

" Gel biraz yuruyelim, Cassie," dedi sakince ve ikiside ona ilk ismiyle seslendigini fark etmediler.

Cassie cilginca bir enerjiyle yerinden firladi. Yuzu solgun, gozleri korku doluydu ve korlerin asla acele etmemeleri gerektigini unutarak kosarak odadan cikmaya yeltendi.

Kacma istegi hicbir mantikli dusunceye gecit vermeyecek kadar gucluymdu. Panik icinde masalara carpiyor, iskemleleri deviriyor, dusunmuyor, sadece kosuyordu. Belleginin acisina dayanamayacagi anilarından kaciyordu; onu, beyninin karar verdiklerini hatirlamaya zorlayan adamdan kaciyordu.

Kalcasına büyük bir gurultuyla carpan, onundeki tahta bir engeli umutsuzca savurarak kendine yol acmaya calistigi sirada, havada bir kamci gibi saklayan Wyatt'in sesini duydu.

" Cassie! Dur!"

Genc adamin, kollarından sikica tutarak onu masaların, iskemlelerin arasından siyirdigini, cekerek , surukleyerek merdivenleri indirip binadan cikardigini hissetti. Titremesini hala dinniremeyerek kesik inlemelerle serin sabah havasini icine cektii.

Wyatt, onu kollarına alma istegine karsi savas vererek sessizce yaninda durdu ve kendini toparlamasini bekledi.

" Gururla hatirlayacagim bir sahne degildi dogrusu." dedi genc kiz hala titreyen sesiyle.

" Gururla hatirlaman gerek." Wyatt'in sesi anlayis doluydu.

" Ve oyle olacak. daha sonra bunun uzerine konusacagiz."

" Hic konusmamayi tercih ederim." Cassie'nin sesi korku doluydu.

" Korkarim bu birseyi degistirmeyecek. Konusmamiz gerekli. Beyninin baskiladigi anilarin ufak bir parcasi cikti karsina ve sende onunla cok iyi basa ciktin. Bu ogunelecek bir sey ve sadece bir baslangic. Simdi artik duramazsin."

" Belkide kor olmak daha iyidir," dedi genc kiz acikca.
" Bir piyano parcasini hatirlamak bu kadar aci verici
olduguna gore, geri kalanlarina dayanamam her halde."

" Ozaman yasadiklarin bir cocuk beyni icin dayanilmaz
seylerdi belki. Ama simdi eriskin bir insansin ve o zaman

kisiligini parcalayabilecek gucte olan gercekleri artik
kabullenebilecek olgunluktasin. Ayrica dusundugun kadar
korkunc seyler de olmayabilir anilarin."

" Buna garanti verebilir misin?"
Cassie, gittikce buyuyen korkusunu dindirmek icin anlamsiz
bir soz istiyordu.
Wyatt, bir an gozlerini kapadi.ve sonra sakin bir sesle
cevap verdi. " Hayir. Elbette veremem. Ama tek sansin
bu. Haydi bakalim." sesi daha canlanmisti simdi.

" Tekrar dere kenarina gidersek, ayakkabilarini firlatma-
yacagina soz verir misin?"

Genc kiz birden neselendi ve butun endise belirtileri
yuzunden silindi. Wyatt, ' Ne iyi, bir cocuk kadar cabuk
toparliyor kendini. Bir o kadar da saf...! diye dusundu.

" Fikrimi degistirdim," diye konusmayi surdurdu genc
adam. Ilk sarsintiyi bu kadar kolay atlatabildigine gore,
artik daha hizli ilerleyebilirlerdi.

" Baska bir yere gidelim. Ana yola cikalim ornegin."

" Anayola mi?" dedi genc kiz, yeni herhangi bir seyin
verecegi urkuntuyle. " Neden dereye gitmiyoruz? orasi
cok hostu ve ustelik nasil gidilebilecegini de biliyorum."

" Tam da bu yuzden oraya gitmiyoruz." Genc adam
kararliydi. " Haydi bizi anayola gotur."

Cassie, dusunceli, gozlerini kisti, sonra omuzlarini
silkererek, genc adamin koluna girmek icin elini uzatti.

" Hayir." Wyatt birden bagirarak kolunu cekmisti.

" Kendi basina!" diye emretti. Ani kabaligina genc
kizin dusmanca bir ofkeyle karsilik vermesini bekliyordu,
ama Cassie, kirgin bir yuzle oylece duruyordu.

' Kahretsin, savas benimle!' diye icinden bagirdi Wyatt.
' Durma oyle! savas benimle!'

Genc adam, gozleri umutla kizin yuzunu izlerken, sesinde
alayci bir kabalikla usteledi.

" Ne o Miss Winters? Kendi basiniza bir sey yapamazmisiniz?

Belki de siz hakliydiniz. Belki Windrow'u hemen birakip, Park Avenue'deki o kafesinize donmeliydiniz. Ben de biraz tatil yapardim. Cocuk bakiciligi yapmak sikici is, ne de olsa."

Cassie'nin yuzundeki sikinti, altindakini ele vermeyen bir maskeye donustu.

" Pekala, Dr.Field," dedi sakin bir tonla.

" Ana yola cikalim. Belki sansim yaver gider de, bir kamyonun altinda kalirsiniz."

Wyatt'in yuzu acili bir gulusle aydinlandi.

Cassie kaldirimin kenarina kadar yan yan yurudu, dikkatle yola inerek kaldirimin kenarindan, kucuk adimlarla yurumeye basladi. Wyatt, bir kac adim ardindan onu izliyor, boyle boslukta yurume korkusunun onu ne zaman durduracagini merak ediyordu.

Cassie ana yol kavsagina baglanan kampus ici araba yolunun tam yarisinda aniden durdugunda, genc adamin umdugundan da uzun yurumustu.

" Daha ileri gitmiyorum," dedi kesin bir tavirla.

" Imkansiz bir sey bu."

" Nerdeyse geldik. Yurumeye devam et."

Cassie bir adim daha atip tekrar durdu.

" Hayir ne istedigini bilmiyorsun sen." sesi hafifce titriyordu.

" Bir sey istemiyorum, soyluyorum. Haydi, yurumeye devam et."

" Hayir!" diye bagirdi, arkasini donerek. " Nicin?"

" Cunku korkuyorsun."

" Elbette korkuyorum!" Sesi bir ciglikten farksizdi.

Bir hiclikte yuruyor gibiyim! Sonsuz bir boslukta! Herkes korkar bundan! Nicin anlamiyorsun?"

" Her seyi cok iyi anliyorum, Cassie," dedi genc adam sakin sesiyle kizin bagirisindaki isterikligi daha da ortaya koyarak.

" Sen gelecekten korkuyorsun; gecmisten korkuyorsun; yolda yurumekten korkuyorsun. Sen her seyden korkuyorsun. Bunlarin tek bir anlami var, o da, sen yasamaktan korkuyorsun. Anlamadigim sey , niye yillar once oldurmedin kendini?"

Cassie'nin gozleri, adamin sesindeki akil almaz kayitsizlik

karsisinda, hayretle buyudu ve hayatinda ilk kez genc kiz aci ceken birini gorsede tumuyle aldirissiz kalabilecek insanların varligina inandi.

" Inanilmaz bir insansin." diye fisildadi, korkunc bir karabasanin gercek oldugunu ogrenmis insanların bitkinligiyle.

" Hic aciman yok senin; hic duygun yok. Seni etkileyebilecek bir sey olamaz. Ben degil, sen intihar etmelisin asil," dedi basini iki yana sallayarak. " Ne icin yasiyorsun ki?"

Vyatt, kizin nefretinin nihayet elle tutulur hale gelmesinden memnundu.

Cassie, birden aklina daha once hic dusunmedigi bir sey gelmis gibi bir elinin parmaklarini dudaklarina goturdu.

" Bizden nefret ediyorsun degil mi?" dedi boguk bir sesle.

" Butun korlerden nefret ediyorsun. Bu yuzden o kadar sertsin."

Wyatt hafifce irkildi. " Sizin gibi insanlarla ugrasmak yuzunden tutuldugum bir meslek hastaligi diyebilirsiniz buna," diye kayitsiz cevap verdi. " Yararsiz insanlarsiniz siz. Hic vermez, surekli alirsiniz." Wyatt bir an durup kizin tepkisine bakti ve onun kati, hakaretlere dayanmaya kararli yuzunu gorunce, sesindeki hor gormeyi artirdi.

Ailelerinizi ve arkadaslarinizi caresizliginizle bogarsiniz ve yabancilarin anlayisinin bataginda debelenirsiniz. Size ihtiyaci olan insanlari terk eder, kendi disinizda da bir dunya oldugunu unutacak kadar icinize kapanir, surekli korku icinde yasarsiniz. Ve korkularınıza dayanamaz hale geldiginizde de yasamaktan vazgecersiniz.

Aslinda, cevrenizdeki insanlara yasayan olu iskencesini cektireceginize, bir an once intihar etseniz herkese buyuk iyilik yapmis olurdunuz. Cunku savasmayi biraktiginizde, yasamak icin ugrasmayi reddettiginizde olusunuzdur zaten. Sadece yasiyormus gibi yaparsiniz."

Genc adamin soylediklerini sindirmeye calisan Cassie, kulaklarina inanamiyordu. ' Bu da onun terapi oyunlarindan biri,' diye tekrarliyordu kendine. ' Seni kizdirmaya, tepki uyandirmaya calisiyor. Eski ve bayat numaralardan biri daha iste.' Aklinin bir parcasi buna inaniyordu. Ama obur parcasi, korlugunun verdigi algi gucunun destekledigi duygularla donanmis parcasi ise, bilincaltina, genc adamin her cumleyi inanarak soyledigini fisildiordu. Kor insanlara, ya da hic olmazsa yasamak icin savas vermeyi reddedenlere duyugu nefret gercekti.

Cassie, neredeyse cevabini duymaktan korkarak, Wyatt'in tumuyle saldirgan olarak niteledigi bir anlayislilikla fisildadi sorusunu.

" Seni bu kadar yaralayan kor kimdi?

Wyatt, saskinlikla irkildi. Bu kizin algilari gercekten cok gucluydu ve yargisinin dogruluğu genc adama balyoz etkisi yapmisti. Bu gune dek hic kimse onun gecmisinde bir kor kadinin varligindan kuskulanmamisti bile. Ama iste onu bir kac saattir taniyan bir kiz, onun butun duvarlarindan sizarak ardindaki cirkinligi fark etmisti. Wyatt kendini, sanki genc kiz aklindan gecenleri okuyormus gibi ciplak ve savunmasiz hissetti ve ona kor-kunc ofkelendi.

Tarafardan biri surekli digerinin gudulerini sezerse, o ilskide kimseinin kendine saklayacak bir seyi kalmazdi. Bu gune dek kimseyi yanina fazla yaklastirmamasinin bir nedeni de buydu. Icinde firtinalar koparan duygularini konusurken hic elevermedi.

" Annenin olumu icin babani sucluyor musun?" diye sakince sordu genc adam ve Cassie, tam da Wyatt'in planladigi gibi, az once soylenen her seyi unutup, hic ummadigi bu soru karsisinda bocaladi.

" Hayir," dedi fisildarcasına. icinde dogan, sabah yemek salonundan kacmasına neden olan turden bir duyguyu guclukle bastiriyordu.

" Kendini sucluyormusun?"

" Hayir!"

" Arabaya bindigini hatirliyor musun? Annenle oturuyordun. Ciglik attimi annen? Sen bagirdin mi?

Wyatt'in sorulari birbirini ardina geliyor, genc kizin beynini keskin, acimasiz bir yumruk yagmuruna tutuyordu ve Cassie gerileyerek ondan uzaklasiyor, buyumus gozleriyle surekli tekrarliyordu;

" Hayir! Hayir! Hayir!"

Birden sorular dindi ve Cassie saldirinin tekrar baslamasini titreyerek bekledi. Bir sure sessizlik oldu ve sonra diger bazi sesler bilincinin perdesini aralamaya basladi.

Yakin bir agac üzerindeki kus; onundeki kara dehlizde dans ederek yere dusen kuru bir yaprak; Yazın sonunun geldigini duyuran, cekirgelerin dinmek bilmez viziltisi. Genc adamin gozlerinin üzerinde oldugunu bilerek, onun konusmasini beklerken solugu hafifledi.

" Geri donelim," dedi Wyatt sonunda, ama gitmeye hazirlan-diginda genc kizin kimildamadan durdugunu fark etti.

Cassie onun sozlerini cok daha degisik yorumlamisti. Geri donemezdi. Asla geri donmeyecekti. Geride hicbir sey yoktu.

" Ben ana yola gidiyorum," dedi sakince ve arkasini donup sessiz bir kararlilikla yavas, acikli yuruyusune basladi.

Wyatt, hic soz soylemeden pesinden gitti.

Konu Başlığı: Ynt: Gun Isigi- Melinda Cross
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 21, 2007, 01:05:37 ÖÖ

Bolum Yedi

Cassie, odasindaki yazi masasinin uzerine egilmis, bir eliyle Braille cetvelindeki kabartilari arastirirken, diger eliyle harfleri kagida geciriyordu.

Sevgili Mrs Carmody,

Bana bir daktilo getireceklerine soz verdiler. o zaman mektuplarim daha uzun ve kolay okunur olacaktır, ama seni ne kadar ozledigimi soylemek icin daha fazla bekleyemedim. Windrow cok guzel... en azindan bana oyle geliyor. Buradaki doktorlar tekrar gorme sansim oldugunu soyluyorlar. Boyle bir sey olursa eger, sorunlarimiz cozulmez olmaktan cikar. Lutfen henuz cok kesin planlar yapma. Ben buradan ciktikten sonra bile evimizin uc aylık kirasi odenmis olacak. Bir plan yapabilmem icin yeterli zaman demektir. Robert'a selamimi soyle.

Yorgun bir halde arkasina yaslanip yazdiklarini dusundu. Kendini kandiriyordu elbet. Gozlerini kazansa bile kahya tutabilecek parayi nasil kazanacakti?

Mrs. Carmody'ye kahya demenin anlamsizligi ile gulumsedi. Daha Cassie bebekken ise alindigi gunlerdeki gorevi buydu belki, ama kazadan sonra onun ve babasinin dayandigi tek dal olmustu. Cassie'nin kaybettigi annesi, gormeyen gozleri ve hicbir zaman edinemedigi arkadaslarinin acigini doldurmaya calismisti.

Ve sonra avukatlarin babasinin olumunden sonra en buyuk darbeyi indirecek olan haberi getirdikleri gun, Mrs. Carmody yine yanindaydi.

"Ben cok ugrastim," demisti sisman avukat ozur diler gibi.

" Ama hic umit yoktu. Kazadan sonra babanizla konusulmaz olmustu. Bir daha calismasada sizi, hayatlarinizin sonuna kadar ayakta tutacak maliniz, mulkunuz vardi." Kesik kesik konusuyor, sanki kizi kirmaktan korkuyordu.

" Ama o, yeni girisimlerde bulunmayi reddetti ve butun parasini har vurup harman savurdu."

" Yani geriye bir sey kalmadi," diye kısa kesmisti Mrs. Carmody.

"Korkarim dogru."

"Cassie'nin de bir seyi kalmadi mi?"

" Yillar once annesinin kurdugu bir vakif var sadece. Mss Winters buna dokunamamisti. Cok buyuk bir vakif degil ama, yine de bir seydir."

" Tam da seven bir babanin yapacagi bir is!" Diye soylene misti emektar kahya. " O adama acidigimi dusunuyorum da..."

" Acinmayi hak etmisti," diye soze karisti avukat.

" Inanin bana Mrs. Carmody, kazadan sonra hic kendine gelememi o. Ne yaptigini bilmedigini dusundum hep."

" Ama bunun simdi Cassie'ye pek yarari yok, degil mi?" Mrs. Carmody ikna olacak gibi degildi.

Cassie, umitsizce akil erdirmeye ugrasmasini maskeleyecek bir gulumseme yerlestirmisti yuzune. Babasinin inanilmaz sorumsuzlugunu bagislamaya calismisti; ama ilk nefret atesi, ona guvenenleri harcamak pahasina guclu gorunmeye cabalayan alcakca zayif bir adamin gercek yuzu o an aklina yerlesmisti ve Cassie o gunden beri dusuncelerle savasmaktaydi.

' Babam beni seviyordu; seviyordu,' diye yuzlerce kez tekrarlamisti kendine. ' Sadece zayifti ve kendini bilmiyordu. Bir insan bu yuzden suclanmaz, degil mi?'

Babasi ondan daha hastaydi. Cassie bunu simdi anliyordu. Gecmisi hatirlatacak hicbir sey barindirmayan koruyucu kabuguna kivrilip olumu beklemek icin Cassie'yi bir bahane olarak kullanmisti.

Genc kiz, Dr. Field'e babasini sevdigini soyledigini hatirlayinca, birden sevdigi babanin sadece iki haftadir degil, on sekiz yildir olu oldugunu anlad. Wyatt'in sozlerini hatirladi ister istemez...

' Size ihtiyaci olan insanlari terk edersiniz; kendi disinizda da bir dunya oldugunu unutacak kadar icinize kapanir, surekli korku icinde yasarsiniz...' Aci aci gulumsedi genc kiz Wyatt o anda korleri tanimliyordu, ama aslinda anlattigi babasiydi; Cassie degil. Onun tek hatasi babasina guvenmek olmustu;

artık verecek bir şeyi olmayan boş bir kabuğa güvenmek.

Cassie masadan kalktı ve eliyle tek harekette siyirarak her şeyi yere fırlattı. Birine güvenmek sadece acı veriyordu insana ve genç kız bir daha asla bu hataya düşmeyecekti.

Kol saatinin kabarık rakamlarında parmaklarını gezdirdi ve ogle yemegine inmek için hazırlanmaya başladı. Ana yola çıktıkları o korkunc yürüyüş sonrasında Dr.Field ona sadece bir saat izin vermişti.

" Bu ne hal, Wyatt! Seni iyi tanımasam, akşamdan kalmış derdim." Genç adam ofisine girip, karsısına çıktığında, Dr. Franklin gözleklerinin üzerinden bakarak hayretle kaslarını catmisti.

" Kimse sana bu sabah tıras olmayı unuttuğunu hatırlatmadı mı, yoksa isteyerek mi, bu haldesin?"

Wyatt'in eli sakallı cenasını sıvazladı. " Farkına varmamışım," diye mirildandı. " Bu sabah acelem vardı."

Dr.Franklin kıkırdarak arkasına yaslandı, gözleklerini çıkartıp gözlerini ovuşturdu.

" Efsanevi Dr.Field'in gizli bir gece hayatı mı var yoksa? Eger oyleyse, böyle kötü görünmene degecek kadar iyi bir şeydir."

" Dun akşam çalıştım." Genç adamın cevabı kısa ve kesindi. Franklin hayretle alını kiristirdi.

" Ozur dilerim," dedi Wyatt hemen. " Biraz sorunlarım var."

Franklin, genç adamın gergin yüzüne kaygıyla bakarak sessiz oturdu, sonra zararsız bir soru olduğuna karar verip,

" Anlatmak istediğin bir şey var mı?" diye sordu.

" Hayir. Sadece Winters"a benzer bir olgu bulup bulmadığını öğrenmek için uğradım."

" Henüz bir şey yok, ama bütün ülkeye haber saldim. Buna benzer bir olgu varsa eger, mutlaka bulurum. Bu kez en az hastan kadar karanlıktasın sende, değil mi, Wyatt?"

Wyatt koltuktan fırlayıp masanın önünde ileri geri yürümeye başladı. " Onu nasıl tedavi edeceğimden emin değilim. Matt," diye yakındı. " Hiç bir dayanak nokta yok. Her şeyi el yordamıyla kendim bulmak zorundayım. Ya çok fazla zorlar da sonsuza dek sırlarını içine kapatmasına neden olursam? Peki ya yeterince zorlayamaz da, bir adım bile ilerleyemezsek? Bir daha denemeyecektir bile."

Matt, onundeki sinirli voltayı izlerken, genc adamın umulmadık yoganlıktaki tepkisinden huzursuz olmuştı.

" Senin icgudulerine her zaman guvenilir," dedi dikkatle.
" Ve normalde, sen de guvenirsin onlara. Simdi niye kuskuya dusuyorsun?"

Wyatt birden masanın onunde durdu, gozlerin kapayarak bir bosalım yolu arayan gerginligini denetlemeye calısti. Derin bir nefes alıp verdi ve omuzlarını gevsetti.

" Haklisin," dedi kararlı bir sesle. " Asiri tepki gosteriyorum. Birinin beyninden korkulu anılarını kazımak, kor insanlara kendilerine guvenmeyi ogretmekten çok daha zor cunku. Psikiyatrinin bu yuzunu unutmustum ve simdi alismam zaman aliyor."

Matt, icinde uzanıp genc arkadasını rahatlatma istegiyle onaylar gibi gulumsedi ona. " Bu çok normal Wyatt. Bu bilin-meze uzanmak, bellegin unutmak istedigini bütün cirkin seyleri acıga cikarmaya ugrasmak; bunlar hasta için de duygusal bir gerilim. Ona yardım edebilmek için canını yakmalısın ve o zaman da suçluluk duymam kacınılmaz." Bakislerini yere indirdi , sonra dikkatle Wyatt'a bakti.

" Özellikle de bunu incitmek çok zor değil mi? diye anlayışla sordu.

Wyatt'ın gozleri kisildi, derin bir soluk aldı ve yuzunun ifadesi rahatladı. " Psikiyatristin psikiyatristini oynuyorsun, Matt," dedi garip bir gulumsemeyle.

Dr.Franklin omuzlarını silkip safca gulumsedi. " Kusura bakma. Onunla bir ilerleme kaydedebildin mi?"

" Belki fazlasıyla. Bu sabah ufak bir sey hatırladı... Kaza sabahı piyonada calıstığı parçayı; ama sonuc felakete yakın."

Bir baslangıctır ne de olsa."

Wyatt'ın sesi kararsızdı. " Ya da bir son. Onu bu kez savunmasız yakaladım. Nedense bunun bir daha olmayacağını düşünüyorum. Hele bir de bana karşı savunma geliştirirse, hiç sansim kalmaz."

" Onu fazla zorlamadığına emin misin?"

" Hayır," diye cevap verdi, düşünceli. " Emin değilim." kapiya yurudu, eli tokmakta biraz durakladı. " Onu cuma aksami yemege getirmek istiyorum, Matt. İzin verir misin? Onu bir aile ortamında gormek istiyorum; bakalım anne modeline karşı nasıl tepki verecek. Katy'den iyi anne de tanımıyorum."

" Hiç sorun değil. Katy çok sevinecektir. Umarım ise yarar."

" Bence de sagol."

Kapi kapandiktan sonra uzun zaman Mat, masasinda oturarak kalemiyle oynadi. ' Yaslaniyorsun, Matthew Franklin,' diye azarladi kendini, ' Hayal gucun cok genis.' Ama Wyatt'in ses tonunda gercekten ufak bir gariplik olmasa, o kizcagizcin ismi gectiginde sesi hafifce bogul-masa, gozlerini yere indirisinde kendini ele veren bir seyler olmasa, nere-den gelsindi aklina boyle dogaya aykiri bir dusunce?

Hem ne kadar heyecanli bir genc adam olsada, hic onu bu kadar yerinde duramaz hal de gormus muydu? Sanki kendi hayati buna bagliymis gibi, boylesine umutsuzca basarmak istegi olmus muydu hic onun?

Bir an duraksadi, sonra kararini vererek Katy'nin telefonunu cevirdi. Ona sadece Wyatt'in soylediklerini, bir ev ortaminda gozlemek icin bir hastasini cuma aksami yemege getirecegini, soyleyecekti. ' Katy, onceden hicbir bilgi vermeye gerek birakmadan kuskularimin dogru-lugunu bana soyleyecektir.' diye dusundu. Karisinin yargilari boyle konularda hic sasmazdi.

Cassie bir anda Wyatt'in yemek salonunda oldugunu hissetti. Birazdan karsisindaki iskemlede yerini aldiginda,

" Burada oldugunu biliyordum," dedi sadece.

Genc adam sessizce oturup kizi inceledi bir sure. Sabahki kazagini degistirip ince bir buluz giymisti. Saclarinida arkada siki bir atkuyrugu yapip, yuzunun hatlarini ve iri gozlerini daha da ortaya cikarmisti.

" Bana bakiyorsun," dedi genc kiz aniden.

" Ne olmus yani?" Wyatt kizin her an onun ne yaptigini anlayabilmesine sinirleniyordu.

Genc adamin sesindeki kabalik kizi sasirtti.

" Cunku hic kibar bir davranis degil bu," diye cevap verdi.

" Simdiye kadar bakilmaya alismis olmalıydin."

" Elbette alisigim," diye kirgin soylendi. " Korlere herkes bakar, ama bu, onun kaba bir davranis olmadigini gostermez."

" Ben sana kor oldugun icin bakmiyorum," dedi dogal bir sesle.

" Guzel oldugun icin bakiyorum."

Genc kiz birden durgunlasti. Inanmadigi her halinden belliydi.

"Iltifatlardan rahatsiz olmamalisin. Nasil gorundugunu ogrenmenin vakti geldi artik. Saclarinin rengini hatirliyor musun? Gozlerini?"

Cassie hafifce basini salladi. Konusmanin sonunun nereye

varacagini merak ediyordu.

"Gozlerin gercekten cok guzel," diye devam etti genc adam.
"Daha once hic boyle bir renk gormemistim. Neredeyse renksiz saclarinla tam bir zitlik icindeler. Sanki bir ressam yuzunun hatlarini cizmis, ama sadece gozlerini boyayip gerisini bos birakmis. Ve tabii, cok soluksun; saydam gibisin. Hic gunese cikmadin mi?"

Bu sozleri yalanci cikarmak istercesine, genc kizin yanaklari kizardi. "Bu kadar tasvir yeter sanirim, sagol. Soylediklerini duymaktansa neye benzedigimi bilmemeyi tercih ederim."

Wyatt kaslarini catti. "Ovulmek hosuna gitmiyor mu?"

"Ovulmek mi! Bu ovgu muydu? Renksizmisim, Solukmusum..."

Wyatt uzun sure sesiz durdu, sonra anlatmaya basladi.

"Hastalarimin cogu goruntulerinden emin degillerdir. Korlugun kendi basina bir cirkinlik oldugunu dusunurler ve dis goruntulerinin itici olmadigina inanincaya kadar olumlu bir seyler yapma guvenini kendilerinde bulamazlar."

"Sen de hepimize guzel oldugumuzu soylersin." Cassie'nin sesi nefret doluydu.

"Pek sayilmaz. Son hastam, bir araba kazasinda yuzu on camdan ciktiginda kor olmustu. Sonucta geri kalan haline guzel demek zordu, ama kendi hayalinin onu inandirdigi kadar da korkunc degildi. Bunu anladigi zaman, toparlamisti kendini. Ona guzel oldugunu soylemedim hic. Zalim bir yalan olurdu bu. Sana guzel oldugunu soyledim, cunku oylesin. Gercek bu."

Cassie bu kadar kayitsiz soyledikleri icin iltifat sayilamayacak bu sozlerden huzursuzlanmisti. Bir sey hatirlamis gibi aniden basini kaldirdi. "Bu yuzdenmi beni optun?" diye masumca sordu.
"Guzel oldugum icin mi?"

Sorusu son derece masum ve beklenmedikti ve Wyatt'i hazirliksiz yakalamisti. Gurultuyla bogazini temizledi ve iskemlesinde kimildandi. "Sanirim," diye mirildandi, sonra cevabinin cok zayif kactigini anlayip dudagini isirdi.

"Butun hastalarini oper misin?"

"Elbette hayir."

"Sadece guzel olanlarini, oyle mi?"

Genc kizin sorulari, garip bir gelenege akil erdirmeye calisan birinin saf merakıyla yoneltilmisti. Bu yuzden, cevaplamaasi cok daha zorlasiyordu.

Wyatt dudaklarini sikarak dikkatli, zararsiz bir aciklama kurmaya calisti; doktor ve hasta iliskilerini riske atmayacak bir aciklama.

" Boyle bir sey hic olmamaliydi, " dedi sonunda, " Ama olduguna gore, yokmus gibi davranmam anlamsiz. Sen cok guzel bir kadinsin, ve buna karsi, en basit duzeyde tepkisiz kaldigima inanmani istersem yalan soylemis olurum. Ama bu duzeyin seninle doktor ve hasta ilskimizde hic yeri yok. Anliyor musun?

" Hayir."

" Genc adam gozlerini kapadi ve ofkeyle cevap verdi.

"Bunu bir hata olarak kabul et, Cassie. Asla tekrarlanmacak bir hata.

Genc kiz gozlerini egdi ve basiyla anladigini isaret etti. Wyatt'in elleri masanin uzerinde bembeyaz bir yumruk seklinde duruyordu.

Masaya yaklasan Helen'i gordugunde rahat bir nefes aldi. Konuyu degistirecek her sey kabuluydu.

" Miss Winters'in ismarladigindan istiyorum ben de Helen."

Helen'in sesi soguk ve dusmancaydi. " Miss Winters henuz bir sey ismarlamadi. Bu yuzden saatlerdir mutfagi kapatamiyoruz."

" Ozur dilerim Helen," diye telasla cevap verdi Cassie. " Farkina varamadim... Dr. Field'i beklemek istemistim."

" Helen'in garip davranmasina sasiran Wyatt, catilmis kaslariyla dosdogru genc kadina bakarken, " Ozur dileyecegin bir sey yok Cassie," dedi yavasca. " Helen burada senin rahatini saglamak icin bulunuyor. Oyle degil mi, Helen?"

" Tabii." Genc kadinin sesi buz gibiydi.

" Onemli degil," dedi Cassie, Helen'in daha fazla dusmanligini kazanmamak icin cabucak. " Ben kuzu istiyorum, lutfen."

Wyatt eliyle iki tane olmasini isaret ederken Helen kabaca basini sallayip uzaklasti.

" Eger bana kendin hakkında bir seyler anlatirsan, kurallari cignemis olurmusun? Cassie, yumusak bir tonla konusmaya baslamisti.

" Ne bilmek istiyorsun?"

" Cassie dudaklarini sikarak ne soracagini dusundu.Sonunda,

" Kendine ayiracak zamanin oldugunda ne yapmaktan hoslanirsin?" dedi.

Bir an sessizlik oldu, sonra genc kiz onun pecetesiyle oynadigini duydu. " Benim bos zamanim olmaz," dedi genc adam kabaca.

" Her dakikan isine mi adanmistir?"

" Her dakikan."

Genc kiz bir an dusundu, sonra gulerek, " Cok sikici," dedi. Wyatt'da gulmustu.

" Beni hep bununla suclarlar zaten."

" Bu yuzden mi hic evlenmedin?"

" Belki."

" Hic asik oldun mu?"

" Bir kez. Ortaokul ogretmenimdi. Onu hic unutamadim."

Cassie gulumseyerek omuzlarini silkti. " Pekala. Esrarli kal."

" Esrarli olmaya ugrasmiyorum. Benim kisisel hayatimin iliskimizle bir ilgisi yok, o kadar."

Genc kiz gozlerini onun yuzune cevirdi. " Bilirsin," dedi, " Korlerin garip bir huyu vardir. Cevrendeki insanların seni nasil degerlendirdigini hayvansi bir durtuyle hissedersin. Anlatmasi zor; ipuclarini nereden bulursun soyleyemem, ama gorurmus gibi bilirsin.Maggie, ornegin. Maggie benden hemen hoslandi ve sanirim onunla iyi dost olacagiz. Dr.Franklin, cok kisa zaman birlikte olduk, ama bana karsi bir baba koruyucu-luguyla yaklastigini biliyorum." Sessizce yemeklerini getiren Helen uzaklasincaya kadar bekledi.

" Ve Helen," diye devam etti. " Helen benden hoslanmiyor; neredeyse nefret ediyor. Ama sen, Dr.Feld..." Durdu ve catalini agzina goturdu, " Sen benden korkuyorsun. Kimse benden korkmamisti simdiye kadar."

Wyatt sessiz oturuyordu. Once ofkeyle reddetmeyi dusundu, sonra gulerek gecistirmeyi. ikisinide yapamadi.

Cassie etten ilk lokmasini aldi ve ona gulumsedi.

" Kuzunu sogutma," dedi " Cok lezzetli."

Wyatt, kizin suclamasini duymazdan gelmenin, gereginden fazla ciddiye almak olacagini bildigi icin kendini tartismaya devam etmeye zorladi.

" Soylediklerinde gercek payi yok degil," diye dikkatle cevap verdi. " Daha once seninki gibi bir durumu tedavi etmemistim. Sanirim baska kimsede karsilasmadi boyle bir olguyla Psikiyatrik olarak, tanimadigim bir alandayim ve bu da beni huzursuz ediyor. Bu kadar belli ettigimi fark etmemistim."

Cassie, yemeginden bir lokma daha aldı ve dikkatle cignedi.

" Dun bana senin hakkında ne dusundugumu sormustun. Senin benim hakkimda ne dusundugunu bilmek isterdim."

Wyatt catalini tabagina birakti, iskemlesini geri itti ve dikkatle kizi inceledi. " Psikiyatride umit vaat ediyorsun dogrusu," dedi kararli bir ifadeyle.

" Ama ilk hastan ben olacak degilim. Burada sorulari ben sorarim, unutma. Haydi yemegini bitir de calismaya baslayalim. zaten cok zaman kaybettik."

Cassie, genc adamin sesindeki ani degismeyle irkildi. Pecetesiyle dudaklarini kurulayip, " Ben hazirim," dedi.

" Bugunku programda ne var ? Daglara mi tirmanacagiz?"

" O kadar kolay bir sey degil. Konusacagiz bu Kez." Vyatt, genc kizi binadan cikincaya kadar ardindan izledi, sonra bir eliyle dirseginden tutarak onu duzensiz, yer yer calilarla bolunen bir yola soktu.ilerlemekteki kararsizligini gorunce, " Merak etme birazdan bir patikaya cikacagiz ve yurumek kolaylasacak," dedi.

Cassie itiraz etmeden yururken, " Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

" Bu patika, ana binanin ardindaki tepeye cikiyor. dikkat et, tam onumuzde devrik bir agac govdesi var."

Genc kizi eliyle yonetererek yavaslatlatti ve dikkatle engelin uzerinden atlatti.

" Tepenin uzerinde bir duzluk var," diye devam etti.

" Ve manzarasi harikadir. Bu bolgenin en yuksek yeri orasidir. Her yonde yuzlerce kilometre uzagini gorebilirsin."

" Sen gorebilirsin, yani."

" Sen de hissedeceksin ve sanirim seveceksin. konusmak icin guzel bir yer orasi. Boyle bir gunde bogucu odalara kapanmaktan iyidir."

Butun dikkatlerini gittikce diklesen bayira vererek sessizce tirmandilar. Cok gecmeden genc kiz birden durdu ve dudaklari yepyeni bir duyguyla aralandi.

" Geldik degil mi" diye fisildadi.

" Yuzume carpan ruzgari duyuyorum. Sanki yuzlerce kilometre oteden esiyor."

" Bir kac adim daha..." diye basladi adam, ama Cassie, beklemeye dayanamayan bir cocuk gibi onun elinden kurtuldu; sicrayarak, sendeleyerek tepeye vararak,orada zafer sevinci icinde durdu.

" Harika bir sey bu!" diye bagirdi ve sozleri ruzgara kapilip dagildi. " Onumde ne var?"

" Hic bir sey. Her yaninda goz alabildigine cayirlar uzaniyor."

Genc kiz hizli bir hareketle saclarinin bagini cozup firlatti ve gunes rengi yumusak yigin, binlerce ucurtma kuyruğu gibi basinin cevresinde dalgalanmaya basladi. Cassie, Wyatt'in varligini unutmustu; korlugunu de, yillardir onu dunyadan uzak tutan yuzlerce engeli de. Ruzgar ve bosluk, icine ozgurluk duygusu doldurmustu; kakhahalarla guluyor, kollarini iki yana acararak kendi cevresinde donuyordu.

Sonunda yorgunluktan solugu kesilmis bir halde sirtustu uzandi. Gunes isinlari yuzunu yalayip basini taclandiran saclarinda dagildi. Uzerine bir golgenin dustugunu hissedince cenesini kaldirip gozlerini genc adamin gozlerinin oldugu yere dikti.

" Sanki dunyanin tepesindeyim," dedi sakince,
" Ve yolumda hic bir engel yok."

Wyatt onun bu coskusunu nasil kullanabilecegini dusunerek cimenin uzerinde diz cektu. Yillarca karanlikta yasamis yirmi bes yasinda bir kiz degildi su anda o; bir cocuktan yeniden.

" En son ne zaman kendini boyle hissettin?" diye sordu,
eliyle basina destek yapip onun yanina uzanarak.

" Gorebildigim gunlerde," diye hemen cevap verdi genc kiz

" Peki simdi ne goruyorsun?"

Cassie hareketsiz durup gozlerini kisti. " Ne demek istiyorsun?"

" Gordugunu dusun," diye emretti genc adam.
" Gozlerini kapat, gorebildigini hayal et ve ne gordugunu anlat."

Cassie kikirdadi, sonra kolu uzerinde yuvarlanarak vucudunu genc adamin bir kac santim yakinina getirdi.

" Oyun mu bu, yoksa ciddi mi?"

" Ciddi," dedi Wyatt sert bir sesle ve hemen dogrularak oturdu.

Cassie'de kalkarak hemen yaninda diz cektu ve uzanip elini tuttu. Eli hizla yanagina dogru ilerlerken genc adam bu temasin altinda hareketsiz durmaya zorladi kendini.

Genc kiz bir gunluk sakala degince biraz duraksadi, sonra ellerini omzuna indirerek, " Seni goruyorum," dedi kisaca.

" Bu goruntu degil, senin hayal gucun. Gercekten gordugun ne?"

" Kizgin bir adam," dedi Cassie ciddi bir sesle.

Wyatt omuzlarini onun ellerinden kurtardi ve kizi boslukta asili birakti. " Ne goruyorsun?" Bagirtisi ruzgari bastirdi.

" Soyledim ya, seni goruyorum."

" Yalan bu? Ugrasmiyorsun! Gormek istemiyorsun! Kor olmak istiyorsun sen!"

Genc kizin eli yanina dustu. Ne cabuk degisiyordu bu adam; cevresindeki dunyayi da birlikte degistirerek! Birden ruzgar kulaklarinin icinde uguldamaya basladi; gunesin dingin sicakligi, soluk almasini gucelestiren, yakici, bogucu bir atas haline gelmisti. gozlerine elleriyle simsiki bastirirken, ' Gercek degil bu,' diye haykirdi kendi kendine. ' Gercek degil, soluk alabilirsin; hava var burada. Seni cildirtmaya calisiyor, sen de...'

" Ne goruyorsun?" Wyatt bagiriyordu, ama bu ses, cevresini saran kirmizi sari dalgalanmalar arasinda bogularak ulasiyordu Cassie'ye.

' Olamaz! Gercek degil bu renkler!' diye inandirmaya calisti kendini. ' Dusunme bunu. Gokyuzunu dusun, mavi gokyuzunu; maviyi hatirliyorsun, degil mi? Mavi bir elbisen vardi hani...'

" Ne goruyorsun? Sahipsiz bir sesti bu; sert ve urkutucu. Bellegine daliyor onu bir perdeymis gibi parcaliyor, ardindaki kirmizili sarili korkuyu ortaya seriyordu.

Cassie buyumus gozleri, dehsetle acilmis agziyla ayaga firladi. Wyatt onu daha fazla zorlamamasi gerektiğini biliyordu, ama artik kendini denetleyemiyordu. Sozcukler agzindan bir kukreme gibi dokuldu.

" NE GORUYORSUN,"

Cassie, gozleri belleginin uyandirdigi goruntuye dikili, yavas yavas geri cekildi. Sanki beyninin cizdigi resim bogazini muhurluyormus gibi boguk bir sesle bagirdi.

" Ates, ates bu!" Sonra cigligi bogazinda dugumlendi ve hem gozlerinin onunde serilen goruntuden, kulaklarinda cinlayan sestten kacmak icin kosmaya basladi. Tepaden duzlugin bitmesine bir kac adim kala genc adam arkasindan yetisti.

Wyatt genc kizi kendine cekerek basini gogsune yasladi, saclarini oksayarak sessiz titremelerini yatistirmaya calisti.

Gordugu korkunc resim giderek gozlerinden silindi ve genc kiz kendine geldi. Titremesi dinerken genc adamin onu saran kollarini hissetti ilk kez; kulaklarinda kalbinin atisini duydu ve calar saatin tiktaklarinda guven arayan annesiz kalmis bir bebek gibi basini onun gogsune iyice bastirdi. Cevresindeki kollar daha da sikti onu.

" Kaybettim," diye mirildandi genc adamin gogsunde.

" Tam hatirlamak uzereydim, yine kaybettim."

" Her sey bir anda olmaz," dedi genc adam sari saclarin arasindan

" Anilarin parca parca aklina gelecek. Simdi bellegin seni her parcanin yerine oturacagi ana hazirliyor."

Genc adamin boguk sesi Cassie'nin ensesindeki ipeksi saclari ucusturdu ve genc kiz birden burnunu dolduran losyon kokusuyla irkildi. Bu kokuyla, onu kollarinda tutan adamin yogun erkekliginin ve birbirlerine ne kadar yakin olduklarinin farkina varmistti. o andan sonra Dr.Wyatt Field ve Casandra Winters degillerdi artik.

Hic bir kimlikleri yoktu; bir kadin ve bir erkekteler sadece ve dunyanin en eski heyecani hizla filizleniyordu aralarinda.

Ikiside kimildamadi. Vucutlarini saran korkunc bir guc soluklarini kesmistti; ayaklari altindaki dunya sarsiliyordu sanki. Ve sonra, hic konusmadan, hic dusunmeden, Cassie genc adama yaklasti.

Wyatt ani bir kasilmayla, kollari arasindaki vucudun kimlik degistirdigini fark etti. Sefkat arayan cocuk, kalcasinin ve goguslerinin bastan cikarici temasiyla arzusunu aktaran bir kadin haline gelmistti.

Genc adam, birbirlerine degen bacaklarinin sicakligiyla kendinden gecti; sonra engellemeye gucunun yetmedigi bir ic guduyle karsilik verdi ve tutkunun kacinilmaz dongusu icinde buldular kendilerini.

Genc kizin sirti erkegin guclu kollarinin baskisiyla geri bukuldu ve basi arkaya duserek hayvansi bir teslimiyetle beyaz boynunu ortaya koydu. Ensesinde genc adamin sicak nefesini duyuyor ve butun deneyimsizligine karsin gudulerinin yardimiyla onun yakasi acik bluzunun altindaki sert, uyarlilmis goguslerine dokunurken gozlerini kistigini biliyordu.

Yumusak bir sac yigini bogazina surtundu, sonra yavas, sehvetli bir titreme vucudunu sardi ve genc kiz parmaklarini onun ensesine dolayip basini asagilara cekti.

Cok kisa bir an icin genc adamin boyun kaslari buna karsi koydu, sonra direnci kirildi ve dudaklarinin nemli sicakligi diri gogusleri atese bogdu.

" Hayir!" diye bagirdi genc adam, benligini eriten vucudu siddetle iterek. Sesi sanki bir insandan cikmamisti. Yarali bir hayvanin

esrarli cigligiydi sanki; avini saliveren vahsi bir canavarin ofkeli inlemesiydi; ilkel yerlileri gece ormandaki ateslerinin guvencesine siginmaya zorlayan aslanin acimasiz kukremesiydi.

O andan sonra Cassie genc adamin ofkeli sesini her duyugunda bu saniyeyi hatirlayacagini ve karanlikta bir aslanin boguk cigligini dusunup titreyecegini biliyordu. Birden urperdi ve bu sestan kacmak icin korku dolu bir halde geriledi.

Wyatt elleri iki yaninda, gogsu zorlu soluklarla kabarak genc kizin uzaginda durdu. Dudaklari disleri arasinda eziliyor, mavi isik sacan kisili gozleri kaygiyla bakiyordu. Bakisi genc kizin bluzu altindaki iki gergin yuvarlagin hizla inip kalkisina degdiginde basini vahsice geri atti ve daha yukarida, onu suclarcasina bakan bos, isiksiz gozlerle karsilasti.

" Uzgunum," diye fisildadi boguk sesiyle. Soylemeye alisik olmadigi bu sozler bogazini tirmaliyordu.

" Oyle olmalisin," diye kizgin mirildandi genc kiz. Huysuz bir cocuk gibi alt dudagini emiyordu. " Basladigin hic bir isi bitirmiyorsun!"

" Cassie," derken sozcukler dudaklarinda can cekisiyordu. " Anlamiyorsun. Hic bir seyi anlamiyorsun."

Birden genc kizin yuzu aydinladi ve sakince, " Evet, anliyorum," dedi. " Beni istiyorsun." Bu soylediginin dogruluğu o kadar acikti ki, Wyatt genc kizin goremedigi sessiz bir itirafla basini egdi.

Sonra yuz hatlari sertlesti ve gercekdisi bir aciklamanin cirkinligine burundu. " Hayatimda cok kadina istek duydum," diye bir yalan dokuldu disleri arasindan. " Seninde onlardan bir farkin yok benim icin."

Wyatt, genc kizin yuzunu saran aci golgeden, soylediklerine inandigini anladi. " Istedigim kadini elde etmekten hic bir sey alikoyamaz beni," diye devam etti, " Ama bu kez bir engel var. Hem doktorun, hem de sevgilin olamam; bu yuzden bir tanesinde karar kildim.

En onemli olani sectim ve hic de zor bir secim olmadı. Bir kadin az elde etmis olmak geri kalan hayatimi etkilemez."

Kizin yuzundeki duygularin yavasca silinip yerini bosluga birakmasini izlerken, kendi sozleri bogazini tikiyordu.

Onun onunde diz cokup yuzunu karnina gomerek hickiriklarla aglamamak icin kendiyle savas veriyordu. Ama orada sessizce durup bekledi.

Cassie gozleri kapali dimdik duruyor, kulaginda tekrar tekrar cinlayan genc adamin sozleriyle kirbaclandigini hissediyordu.

Wyatt'in benliginin bir yani kizi bu halde gormeye dayanamiyor, gidip onu kollarina almaya zorluyordu. Her turlu duygunun saldirisindan kiskanca korudugu diger yani ise genc kizin acisindan guc

aliyordu.

" Bilyorum, daha once hic duymadigin seyleri duyuyorsun," dedi gulerek. " Genc kizlarin genellikle ergenlik caglarinda yasadiklari cinsel uyanis doneminden geciyorsun. Ama ayni yerde degiliz, Cassie," Hosgoruyle gulmeye zorladi kendini.

" Ben o donemi yillar once yasayip bitirdim. Daha once bir duzine kadından aldiklarimdan fazla bir sey veremezsin. anliyor musun?"

Genc kiz alt dudaginda bir titremeyle basini salladi.

" Bu yuzden kendini kotu hissetmene gerek yok."

Genc adam kalbi gogus duvarini boylesine doverken ve vucudundaki her kas, kiza uzanip sarilmek icin ciglik atarken nasil olup da bu kadar sakin bir ses cikarabildigine inanamiyordu.

" Utanilacak bir sey de degil bu. Birgun gulerek hatirlayacaksin."

Yalan oldugunu apacik ortaya koyan sozlerinin anlamsizligiyla yuzunu burusturdu. Ama genc kiz zayif, titrek bir gulumsemeyle, hic sorusturmadan kabul etmistir bile.

" Artik donelim mi?" Diye yapay bir neseyle sordu genc adam ve kizin yurek parcalayici bir sessizlikle basini sallayarak cevap verdigini gordu.

Ana binaya donerken attiklari her sessiz adimda Wyatt genc kizi kaygiyla izledi. Cassie agir bir yenilgiyle yuruyor ve gitgide, hemen uzerine gidilmezse cozulmesi imkansiz olacak bir depresyona surukleniyordu. Genc adam bu sorunu cozmek isterken bir digerini yaratmisti; Cunku onun bu durgunlugu, en az tutkusu kadar belle-gini zorlamasini engelleyebilirdi.

Binaya girdiklerinde hic dusunmeden, " Bana odani goster," dedi ve genc kiz yorum yapmadan onune gecerek merdivene dogru yurudu.

Kapiyi arkalarından kapatirken, " Simdi biraz gevsemeni istiyorum," diye kibarca emretti genc adam. " Yatagina uzan gozlerini kapat."

Cassie kararsizca yatagina dondu. Kendini onun yumusak konforuna. birakmak, her yanini saran bitkinlikle gunlerce, belki de sonsuza dek orada uyumak istiyordu.

Wyatt onun agirlasan gozkapaklarini gorup akut depresyonun klasik belirtisi olan uykuyla kacisa yoneldigini anladı. Iste bununla nasil basedebilecegini biliyordu.

" Ben bir sure yaninda oturacagim, o kadar."

Genc adam koltuga oturdu ve ayaklarini gurultuyla pufun uzerine koyarken kizin yavasca yatagina ilerlemesini izledi.

" Dr. Franklin'den hoslandin, degil mi?"

Genc kiz agir hareketlerle kendini yatagin kenarina birakirken baskiyla onayladi.

" Buradan biraz uzakta guzel bir evi ve cok sevimli bir karisi var. Ismi Katy. Onu da sevecegini saniyorum. Cuma aksami onlara yemege gitmeye ne dersin? Hem bu havadan biraz uzaklasmis olursun."

Cassie biraz kararsiz basini salladi yine. Ama hala konusmamisti. Elleri iki yaninda yataga bastiriyor, parmaklari kadifenin tuylerini cekistiriyordu. Sonra yavasca dudaklari aralandi ve " Yorgunum," dedi sakin bir sesme. " Uyumak istiyorum."

" Birazdan uyursun," dedi genc adam, sonunda konustugunu duydoguna rahatlayarak.

" Ama daha once seninle tepede gorduklerin hakkında konusmak istiyorum.Yapabilir misin bunu?"

Cassie kaslarini catti ve elinin parmaklarini alnina bastirdi. " Konusulacak pek bir sey yok. Ates gordum ve beni korkuttu. Hepsi bu."

" Ama simdi hatirladiginda korkmuyorsun, degil mi?"

" Hayir sayilmaz. Simdi, sanki uzun zaman once gordugum bir flim gibi bulanik."

Wyatt basini salladi. " Aynen piyano parcasi gibi. Bir kez hatirladin mi, korku kayboluyor. Anliyor musun? Anilarin korkusu, anilarin kendisinden daha kotu." Koltugunda one egildi. " Cassie, eger kazayi bilincinde tekrar kurabilirsen senin icin daha kolay olur. Bilincli irade yerine bilincaltini hatirlatmaya zorlamak her zaman daha zor ve yorucudur. Basit bir hatirlama yerine her seyi yeni bastan yasamak gibidir.Hatirlamayi deneyecek misin."

Cassie biraz gergin, basini salladi.

" Peki oyleyse. Belli ki gordugun ates, kaza ile ilgili, bu yuzden arabanin yandigini dusunebiliriz. Ve sen de bu yangini gordun." Kasitli olarak sustu ve genc kizin yuzunde bir tepki izi aradi, ama o sakin ve kayitsizdi.

Genc adamin sesi iyice sakin, yatistirici bir ton aldi. " Anneni yanan arabanin icinde gorduysen ve ona yardim edemediysen, bu durum dayanilmaz bir darbe olusturabilir. Ofke, caresizlik ve hepsinin uzerinde sucluluk birlikte calisarak bellege bir set vurabilir. Simdi dusun. Boyle bir sey hatirliyor musun?"

Cassie gozlerini simsiki yumarak butun gucuyle umitsizce hatirlamaya

calisti. Sonunda omuzlarini silkti.

" Ozur dilerim yok."

Wyatt kendini hazirlamak icin derin bir nefes aldi, sonra koltugundan firlayarak bagirmaya basladi.

" Buyu artik, Tanrinin cezasi!" Genc kizin gozleri saskinlikten iri iri acilmisti. " Eriskin bir adamin seni ciddiye almasini mi bekliyorsun?" diye alayla dudaklarini buktu. " Sen bir kadin vucudu icinde saklanan cocuksun sadece. Seni butun bir insan yapacak anilarindan saklaniyorsun. Senin sadece yarin kadin, Cassie Winters. Belki yaridanda azin."

Adamin saldirisinin aniligi ve yogunlugundan Cassie'nin solugu kesildi ve yanaklarına kan hucum ederken bagirdi. " Defol!"

Ve cigligi Wyatt'in yuzune aci ama tatmin olmus bir gulumseme yerlestirdi.

" Sevincele," dedi genc adam ve kapiyi ardindan kapadi.

.

Konu Başlığı: Ynt: Gun Isigi- Melinda Cross

Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 21, 2007, 01:15:59 ÖÖ

Sekizinci bolum

Cassie o aksam genc adamin karsisindaki iskemleye oturdugunda, onun degismis oldugunu biliyordu. sesinde yepyeni,soguk ve sert bir tirlama vardi. Soyledigi ilk cumleyle bulusmalarinin sosyal bir nedeni olmadigini hatirlatti hemen.

" Bir perdeyi araladik," dedi sogukca.

" Piyano parcasini ve yangini gorduk ve geri kalanlarini da hatirlamak icin kendimizi zorlayacagiz."

Soz vermiyordu genc adam; tehdit ediyordu. Cassie bir kac saat icinde onun dusmani haline gelmis olmanin verdigi sevimsiz duyguyla titredi.

" Cok farklisin," dedi cekinerek.

" Hayir, degilim," diye yalan soyledi Wyatt.

" Simdiye dek isi yavastan alip oyalandik."

" Anliyorum," diyen genc kizin sesi aci doluydu.

" Ama artik oyun bitti, oyle degil mi?"

Wyatt ellerini bembeyaz kesilinceye kadar sikarak,
" Evet, oyun bitti," dedi duygusuz bir sesle.

Yemek boyunca genc kiz sormaya cesaret ettigi butun

sorulara kısa ve soguk cevaplar aldi. Masadan kalkarken utangac ve cekingen bir sesle,

" Bu gece yuruyus yapabilir miyiz? dedi.

" Sen istedigini yap," diye aldirissiz cevap verdi genc adam.

Davranislari ertesi sabah da degismedi, hatta daha da sertlesmistti. İlk saatten sonra Cassie kendini iki esit ve korkunc guc...Wyatt Field'in kararliligi ve kendi zihni arasinda gecen dehset verici bir savasin caresiz seyircisi gibi hissetti.

Ona dere kenarinda titreyerek, tutkuyla dokunan, tepede huzur verici kolarina hapseden adamdan hic iz yoktu ve bu degisiklik Cassie'yi korkutuyordu. Onun bellegini zorlama ve gormesini saglama gorevi genc adamda takintili bir ugrasi haline gelmistti ve bilincli olmasa da genc kizin zihni ona karsi kapanmaya baslamisti.

Sonraki gunlerde Wyatt, once sakin, arastiran konusmalarla anilarini su yuzune cikartmaya calisip, sonra aniden degisip, onu saskina ceviren sert, acimasiz sorularla sorguya cekerek, genc kizin bilincini zorladi. Cassie hatirlamak istiyordu; genc adamin ofkesinin uyanacagi korkusu en az bir daha gorememe korkusu kadar buyuktu. "Hatirlamiyorum," dediginde karsisindaki yuzun karardigini ve suclamayla doldugunu bilmek icin gormesi gerkmiyordu. Ama Cassie ne kadar acimasiz olsada, gecmis gomulu, dunya karanlik kaldi.

Bir sabah cok zalim sorular zincirinden sonra goz yaslarina bogulmak uzereyken, genc kiz aciyla yakindi.

" Hic ilerleyemiyoruz!" cevap gelmemesi uzerine, gunlerdir cesaret edemedigi seyi yapip uzandi ve onun kolunu tuttu. Elinin altindaki sert kaslarda hafif bir titreme sezdi sanki, ama genc adam elini tutarak sikintıyla kolunun uzagina birakti.

" Demek ki daha isimiz bitmemis," dedi soguk bir sesle.

Genc kizin gunleri Wyatt'in varligiyla basliyor ve yine onunla bitiyordu. Artik yasaminin onu cevresinde dondugunu dusunmeye baslamisti. O, genc kizin benliginin , huzur vermez, hata bagislamaz, sapkin ve sadist merkez noktasiydi.

Butun haftayi bir yandan kor bir insan olarak davranislarini duzenlemesine yonelik alistirmalar yaptiran, ote yandan da onu hatirlamaya, yeniden gormeye zorlayan yipratici tera-pinin surduruldugu garip programi uygulamakla gecirdiler.

Cassie'nin her adiminda yeniden kurulan kendine guveni, genc adamin acimasiz elestirileri karsisinda yikiliyor, her aksam Wyatt Field'den kurtulup odasinin karanlik yalnizligina cekilecegi anlari sabirsizlikla bekluyordu.

Ilk haftanin sonu yaklastikca, bir yerlerde ugursuzca geri sayan bir saat oldugu duygusuyla huzursuzlaniyordu.

Cuma sabahi kahvalti masasinda kendini genc adamin zalim yonetiminde gecirecegi bir gune daha hazirlamaya calisarak asik bir suratla bekledi. Onu tek ayakta tutan sey gururuydu. Ve yine bunun sayesinde Wyatt'in masaya yaklastigini duyugunda yorgun basini guvenle yukari kaldirdi ve sirtini abartili bir sekilde diklestirdi.

" Gunaydin Cassie."

Genc kiz basiyla belirsizce selam verdi.

" Bugun konusmaya annen hakkında anlatmakla mi baslamak istersin, yoksa babandan mi bahsedelim?"

" Hicbiri. Bugun konusmak istemiyorum ve ne kadar zorlasan da bana yaptirtamayacagin tek sey bu." sesi kendine bile cocukca bir huysuzlukta gelmisti.

" Iyi," dedi genc adam sakince. Belli ki onun bu kararililigina pek inanmamasti.

" Konusmak istemezsen yapabilecek baska islerimizde var. Soz duellolari benim icin de yorucu oluyor zaten."

Genc adamin sozleri tehdit doluydu ve Cassie kuskuyla kaslarini catti.

Wyatt, genc kizin son gunlerde her dusundugunu ele veren yuz hatlarina bakip gulumsedi. Masanin uzerinden uzanarak gunlerden beri ilk kez ona dokundu. Genc kiz hic beklemedigi bu temesla irkildi ve hic dusunmeden elini kacirdi.

" Ozur dilerim," dedi genc adam dogal bir sesle.

" Bu sabah biraz sinirlisin galiba."

" Yataktan kalkar kalkmaz bir sadistle birlikte oluyorum," diye karsilik verdi Cassie.

" Kim olsa sinirli olurdu. Tanriya sukur, yarisi gecti."

Wyatt kendini zorlayarak guldu. " Eger benimle gecirdigin haftadan bahsediyorsan, hep kor kalacagin icinde Tanriya sukredebilirsin."

" Simdiye kadar pek verimli olamadiniz," dedi genc kiz alayla.

" Yoksa farkinda degil misiniz, Dr.Field, ben hala korum."

" Fakindayim," diyerek onun attigi tasi duymazdan geldi.

" Sana bunun kolay ve cabuk olacagini hic soylemedim; ama hatirlayacaksin, Cassie. Ve tekrar goreceksin."

Onun sesindeki huysuz inatciligi ve yenilgiyi kabul etmeme

dikbasliligini fark eden genc kiz, kuskuyla kaslarini catti.

" Ben karsilastigin en buyuk meydan okumayim, degil mi?"
diye sucladi onu.

" Senin icin sohret ve zenginlige acilacak kapiyim.Literaturleri
allak bullak edecek, ismini ders kitaplarina gecirecek, hayatinin
vakasiyim ben senin."

" Boyle de denebilir," diye sakin cevapladı genc adam.

" Hadi oyleyse, hallet bu isi," dedi masadan firlarcasına
kalkarak.

" Sana engel ben olmayayim. Nereye gidiyoruz?"

Genc adam, kendisinkileri gormek istemeyen ofkeli gozlere
bakti ve kederin kara golgesi yuzunu kapladı.

" Bizi spor salonuna gotur ." dedi alcak sesle.
Cassie umursamazca omuzlarini silkip yurumeye basladı

Sabah havasi erken gelen sonbahari haberlercesine serin
ve pusluydu. Cassie hic duraksamadan spor salonuna
yoneldi. Genc adamin bir binayi bulmasini emretmesini hic
yadırgamamisti cunku gunde en az bir kez boyle bir istegi
yineliyordu. Genc kiz artik kampuste ki her binayi eliyle
koymus gibi bulabilecegini hissediyordu. Ama sanki bu kez
spor salonunun icincede gireceklerdi ve genc adamin onun
icin kim bilir hangi iskenceleri hazirladigini dusunmek
yuregini daraltiyordu.

Ayaginin altındaki asfalt, topraga donustugu anda guvenle
saga dondu ve alcak yapinin onune geldigini hissedinceye
kadar tozlu yolda yurudu.

" Iceri girmek istiyormusun ?" diye cekinerek sordu genc kiz.

" Evet."

Agir demir kapi, ortasındaki madeni kola yaslanınca yavasca
acildi. Iceri girince hic tanimadigi bu ortamdaki koku ve sesler
dikkatini cektı.

" Korler basketbol mu oynuyor?" diye hayretle sordu.
Tahta zeminde ziplatılan, sonra daha yukarıda baska bir
yuzeye carpan topun sesini ayirt etmistı.

" Evet. Potanın kenarında ufak bir zil var. Bazi ogrencilerimizin
serbest atista rekor sayilabilecek dereceleri vardır. Salonun
asil kapisi tam onunde."

Genc kiz boyun eger bir tavirle ileri yurudu.

" Hayir. Bugun salona girmeyecegiz.
Sadece nerde oldugunu bilmeni istedim."

Cassie, ne planladigini anlayarak birden durdu.
" Yuzme havuzuna," diye korkuyla sordu.

" Evet, yuzme havuzuna, " diyerek gulumsedi genc adam.

Cassie onun, kendi basina bulmasini isteyecegini biliyordu, bu yuzden emrin soze dokulmesini beklemeden gonulsuzce sola dondu ve yogun klor kokusunun kaynagina dogru ilerledi. Sagindaki duvari izleyerek onune cikan ilk koridora sapti ve elleri agir bir kapinin menteselerine carptiginda durakladi.

" Iste burasi," dedi sakince.

" Oyleyse iceri girelim."

Kapi arkalarindan kapandiginda genc kiz sol yaninda buyuk bir su kitlesinin varligini hissetti ve bu duyguyla urperdi.

" Tam saginda bir kapi var," diye mekanik bir tonla aciklamaya basladi genc adam.

" Girince karsina dolaplar cikacak. Bir tanesinin uzerinde, goz hizasinda bir tabelada kor alfabesiyle yazili ismini bulacaksin Dolabin icinde bir veya Maggie karar veremediyse birkac tane mayo var. Ben burada bekleyecegim, sakin gec kalma. Havuz bu sabah sadece iki saat bize ait."

" Sen de yuzecek misin?"

" Evet. Ama sen daha dolabini bulamadan ben soyunup gelmis olurum. Beni bekletme."

Wyatt genc kizi hafifce ardindan itti ve Cassie kapiya kadar kucuk mozayiklerde ayagini suruyerek ilerledi. Kapinin arkasina sirtini dayadi ve derin soluklar alarak heyecanini yatistirmaya calisti.

Nasil yuzulecegini hatirladigindan bile emin degildi ve dusunceleri cocukken neseyle vakit gecirdigi evlerindeki havuza kaydi. ' Acaba bisiklete binmek gibi birsey midir?' diye dusundu. ' Aradan yirmi yil gecse de vucut yine hatirlar mi?'

Dar oda da ilerleyerek dolaplari buldu. Soldan ucuncusunun uzerinde ismini okuyunca parmaklari hemen diger dolaplarin tabelalarinda gezinmeye basladi.Simdi yatakhane kalan diger ogrencilerin isimleriydi bunlar. Ozamana dek aklinda belirsiz bir golge gibi dolanan, yuzleri olmayan, varolduklarini hic dusunmedigi insanlardi. Ama simdi, titreyen parmaklarinin altindaki isimlerin gercekligiyle, kesfetmenin heyecanini duydu.

Bir anda, artik yalniz degildi.Onun gibi baskalari da vardi; gercektiler ve birer isim tasiyorlardi.

Susan Beckman.Kim bu? Yasli mi, genc mi?
Ya Elaine Alistair? O nasil biri? Nasil kor olmus
Yuzu arabanin on camindan firlayan kadin o mu yoksa?

" Hey! Geliyor musun?" Kapi sertce vuruldu ve genc
kiz sese dondu.

" Birkac dakika icinde oradayim." Sesi, bulusunun etkisiyle saskindi.
Dolabin icinde mayoyu buldu ve hizla giysilerini cikardi.

Onsekiz yildan sonra bir anda bos bir soyunma odasinda, akrabalarini
bulmus gibiydi. Onun korkularini, onun belirsizliklerini yasamis insanlari,
bildigi butun ilskilerden cok daha guclu baglarla kendine yakin bulmustu
ve yuregi dost bulmanin sevinciyle carpiyordu.

Vucudunun butun hatlarini ortaya koyan bir mayo ile Dr.Field'e
nasil gorunecegi hic aklina bile gelmedi. Kendisinin asla gormedigi
vucuduyla bir cocuk kadar rahatti.

Susan , Elaine sessiz dostlar Dr.Feld artik eskisi gibi yildirici
gelmiyordu ve ne yapmasini isterse istesin, kolayca yerine
getirecegini biliyordu. Ne de olsa Susan ve Elaine de bu yollar-
dan gecmislerdi ve onlarin yapabildiklerini Cassie'de yapardi.

Genc kizi gordugunde Wyatt solugunun kesildigini hissetti.
Daha sonra, ilk anda onun yuzundeki aydinlik ifadeyi fark
etmedigi icin kendine kizacakti; ama su anda, gorme alani
daralmis bir insan gibi, hayal bile edemeyecegi kadar guzel
bir vucudun tatli kivrimlerinde tukeniyordu.

Kendi guzelliginden tumuyle habersiz olmasi, genc adamin
ona bakmaktan sucluluk duymasina neden oluyordu.

Cassie kapinin onunde durdu; basini iki yana cevirerek doktorun
nerede oldugunu bulmaya calisirken uzun saclari omuzlarina
yayildi. Durusunda ve onun kilitlenen kararli duru mavi gozlerinde
yepyeni bir guven vardi.

Wyatt cenesini gogsune dusurdu ve derin bir soluk aldi.

" Niye bu kadar gec kaldin?" diye huysuzca sordu ve
Cassie onun sesinde genellikle sabirsizligini belli eden
kirginligi sezdi.

" Arkadas ediniyordum," diye gizemli bir tavirla cevap verdi.

Ve sonunda Wyatt, ondaki buyuk degisikligi haberleyen tavrini
farkina vardi. Genc kizin yuzundeki masum sevinc, solugunu
bogazina tikadi.

Genc adam tek soz soylemeden kendini turkuvaz renkli
suya birakti. Cigerleri patlarcasina yanmaya baslayincaya
kadar dipte kaldi; Sonunda vucudu yasama istegine

karsi koyamadi ve bir mermi gibi yuzege firladi.

Cassie havuzun kenarina kadar ilerlemisti; ve genc adamin cikarken sicrattigi sularla irkilip, ufak bir bir sevinc cigligi atarak geri cekildi. Daha once korkusunun yarattigi kararsizlikten su anda eser yoktu ve Wyatt bir an icin, ona ne yapilacagini anlatmasina firsat vermeden suya atlayacagindan korktu.

" Yuzebilir misin?" diye suyu yarararak yaklasirken sordu.

" Bilmem!" Genc kiz cok mutluydu.

" Oyleyse sola don ve havuzun kosesine yuru.Orasi daha sigdir ve baslamasi kolay olur."

Havuzu bolen mantar iplerinin altindan gecerek ilerledi ve genc kizi kenarda durarak bekledi.

" Suya inenen, yarim daire seklinde dort basamak var," diye acikladi.

Genc kiz, su bileklerine yukselinceye kadar dikkatle basamaklari indi, sonra durdu ve zevkten titreyerek kollarini acti. " Boyle olmayacak," diye guldu, gozlerini yumup. " Birden bire islanmaliyim." Sonra hicbir uyar beklemeden, kendini karinustu genc adamin yanina atti.

Cok gecmeden bir su perisi gibi yuzeye cikti.Yere basarken, uzun sari saclarini yuzunden cekti. Harika bir sey bu!" diye bagirirken sesi sevincele titriyordu.

Wyatt onun hareketinin heyecaniyla buyulenmis, kimildamadan durdu. Genc kiz, guvensiz kulaclarla yumzeye basladi. Havuzun duvarina ulasinca geri dondu ve kollarini daha uzun ve guclu atarak Wyatt'in yanina kadar geldi.

Narin parmaklar karnina dukundugunda genc adamin kaslari dayanilmaz bir gerilimle titredi, ama kaya gibi hareketsiz durdu.

Cassie, adamin yaninda yere basarken gulerek, " Bil bakalim ne oldu!" Dedi. " Yuzebiliyorum."

Soyunma odasinda umulmadik, onun kendini algilamasini tumden degistiren bir seylerin oldugu belliydi.

Genc adama karsi yaklasimi da degismis ve bu degisiklik onu tamamen kendine guvenli hale getirmisti.

Genc adamin yuz hatlari gerildi ve ofkeli bir yumrunun bogazina tikandigini hissetti. Genc kizi omuzlarindan tutup hareketsiz birakarak,

" Icerde ne oldu?" diye bagirdi.

Cassie derin bir soluk alip cigarlerinde tuttu. Gozleri heyecanla parliyordu. " Anlatmasi cok zor," diye kekeledi. " Ama artik her sey... degisti; guzellesti."

" Bunu gorebiliyorum," dedi kuru bir sesle.
" Ama tam ne oldugunu anlat bana."

Cassie sirrini yuksek sesle soylesinin etkisini azaltmayacagina karar vererek gulumsedi. Sonra aceleyle, " Dolaplarin uzerindeki isim tabelalari," dedi. " Isimlerini gormek, onlari gozumde gercek kildi!" Ani bir huzunle dudaklarini sikarak durakladi.

" Tam on sekiz yildir," diye ciddi bir ifadeyle devam etti,
" Herkesin gorebildigi bir dunyada tek bir kor bendim. Kimse benim yasadiklarimi yasamamisti; kimse sorunlarimi, korkularimi veya butun bunlari nasil da zor oldugunu anlayamazdi. Ama simdi, birdenbire, artik yalnız degilim!"

Dudaklarina yayilan ufak gulumseme, onune gecilmez bir kahkahaya dunustu.

Wyatt onu omuzlarından ofkeyle sarsarken, onun inatla gormemek için direnen beynine karsi koz olarak kullandigi nefretini nasil tekrar icine yerlestirebilecegini dusundu ve bu sansi kaybetmis olabilecegini hissetti. ' Mutlu insanlar ne bilincaltlarını zorlarlar, ne de anıları arasındaki yikintileri arastirirlar,' diye gecti aklından. ' Anlik tahminlerinden zevk alir, baska bir sey istemezler.'

Hastalarının sadece bir savasim icinde olduklarında ilerleme kaydettiklerini bildiginden, su dakika, isinin en aci verici aniydi. Cassie'nin kendinden ve genelde hayatından, hicbir degisiklik yapmak istemeyecek kadar memnun oldugu belliydi. Artik ona etki edemezdi.

Wyatt'in omuzlari cokerken cikardigi hayal kirikligi ile dolu inlemeyi duymustu Cassie. Birden karsisindakinin artik yenilmez Dr.Field degil de, herkes gibi, duygularinin ve uzuntulerinin elinde oyuncak olan, normal bir insan oldugunu fark etti. Onun icindeki insanligi gormek, kendi yureginin hafifligini kutlayan bir oldu sanki ve bunun uzerine artik, icinde yükselen coskuyu bastiramazdi.

Genc adamin ellerinden kurtulup hizla suya daldi ve onun bileklerinden kuvvetle cekerek dengesini bozdu.

Wyatt saskinlikten acilmis agziyla devrilince bogazina dolan klorlu suyun eksi tadini duyarak yuzeye ciktiginda, bu kez genc kizin ellerini suyun icinde cilginca cevirecek acimasizca uzerine su sicratmasiyla karsilasti.

" Hey, sen...!" Boyle beklenmez bir davranisla nasil karsilik verecegini bilemeden sersemlemiscesine dikildi, ama sesi genc

kizin neseyle savurdugu avuc dolusu suya hedef olusturunca, aradigi cevabi hemen buldu.

Ne yaptigini veya yaptiginin uygun olup olmadigini dusunmeden kizin uzerine su atmaya basladi. Bir an icin, eriskinligin sikici sorumluluklarindan uzak, neseyle havuzda oynayan iki cocuk oluvermislerdi ve kakhahalari aydinlik odanin duvarlarinda cinliyordu.

Ilk cilginlik ani gectiginde Wyatt birden kim oldugunun ve ne yaptiginin farkina vardi ve tas gibi hareketsiz kesildi.

Havanin aniden degistigini sezen Cassie'de sustu ve havuzun icinde karsilikli durdular. Wyatt hala duvarlarda yankilanan kendi kakhahasini duyarak kaslarini catti.

Bugunluk bu kadar yuzme yeter," dedi havuzun kenarina dogru yuzerken sert bir ifadeyle.

"Niye?" diye itiraz eden kiz, pesinden giderek, uzanip onun kolunu tuttu. "Havuzu iki saat kullanabilecegimizi soylemistin. Daha vaktimiz var."

" Cunku," dedi genc adam, kizin omuzlarindan goguslerine dogru akan sulara ve kirpiklerinin ucuna asilmis damlaciklara bakarak, " Boyle hicbir yere varamayiz."

Cassie sikintiyla yanaklarini sisirdi ve genc adamin yuzune bir avuc su atti. " Her seyin bir amaci mi olmasi gerekir? Eglenceye vakit ayiramaz misin?"

" Kendi zamanimi belki, ama seninkini hayir," dedi. Kesin bir tavirla. " Bana eglence icin para odemiyorsun."

" Bana paramin degerini vermeye takmissin kafani sen, biliyor musun?" diye yuklendi genc kiz. " Peki ya bu yuzme dersinin nereye varmasi bekleniyordu?"

Wyatt sikintiyla ona bakti. " Korlerin cogu ilk basta sudan korkar," diye yavasca acikladi. " Bu korkuyu yenmeleri bana ve giderek kendilerine guvenmelerini artirir. Belliki senin yenilecek hicbir korkun yok."

Cassie gulumseyerek ellerini onun omuzlarina koydu.

" Oyleyse bundan memnun olmalisin. Ugrasacagin bir dert azaldi iste. Ben zaten sana ve kendime guveniyorum."

Genc adamin dikkati kizin ellerinin degdigi yerlerde yogunlasti, ondan uzaklasmaya calisti. Ama Cassie'nin parmaklari omzuna sikica kenetlenmistti ve geri cekilmesiyle genc kiz sanki bir oyunmus gibi gulerek suda ona dogru suruklendi.

Bir kac adim sonra adamin sirti havuzun kenarina dayanmistti ve kizin yuzu de ummadigi kadar yakinina gelmistti.

Cassie hemen yere basarak, gulumsemesiyle korkunc sessizligi bozdu. Sudaki dalgaciklar giderek yatisti ve hareketsiz govde-leriyle karsilikli durdular.

Cassie duyugu butun isteklerden daha derin bir ihtiyaca karsilik verir gibi, dudaklari hafifce aralik, genc adamin yanak-larina dokundu. Elinin altindaki cenenin kasildigini, ensenin sertlestigini hissetti bir elini siyah saclarda dolastirirken, digeriyle de boynunu oksadi.

"Sadece bakiyorum sana," dedi yavasca.
" Buna alisik olman beklenirdi, unuttun mu?"

Genc kizin elleri omuzlarından kayarak gogsunun ortasında bulustu. Wyatt gözlerini yari kapamis, onun dokunmasi karsisinda duyuklarihinin yogunlugunu ele vermeden soluk alabilmek icin, dudaklarini hafifce aralamisti.

Cassie genc adamin gogsundeki yumusak killara parmaklarini doladi ve onun vucudunu buyuk bir duygu patlamasına bogdu.

Wyatt soluk almaktan nasil vazgecemiyorsa, onun ellerinden kurtulamayacagini hissediyordu. Her ne kadar beyni ciglik cigliga onun ellerinin temasından kacmasi gerektigini bagirsa da.Vucudu inatla o parmak uclarından yayilan titremeden uzaklasmak istemiyordu.

Yumruklerini sikarak, dikkatini kendi fiziksel cevapini vermesini onleyen son irade kirintilarında yogunlastirdi.

Cassie elleri altındaki vucudun verdigi hisle kendinden gecti. En bastan sadece uzanip dokunmak istemisti; giderek elleri bir erkek vucudunu tanima merakina dusmustu ve sonra hersey toptan degismis, duyarli parmaklari genc adamin titreyen kaslariyla bilincsizce verdigi cevabi fark etmisti.

Genc kiz ellerini onun gogsune dogru yukseltirken, Wyatt'in solugunu tuttugunu ve parmak uclarında carpan yuregin sesiyle kendi gogsunde kabaran bir heyecanın butun vucuduna yayildigini duydu. Olagan ustü ve ona tamamen yabancı duygular icinde savruluyordu. Karnında parlayan bir ates, vucudunu kavuruyor, gogsune bastirarak soluk almasını guclestiriyordu.

Alacagi havayi arttirmek icin dudaklari aralandi ve onun tarafından dokunulma istegi onune gecilmez bir yangin gibi butun benligini tuketmeye basladi.

Genc adamin karin kaslari elinin altından hafifce cekildiginde Cassie dengesini kaybedip onun uzerine dogru ilrledi.

Suyun altında vucutlari birbirine degdi ve Wyatt bacaklarından baslayan bir titremenin govdesinden gecerek kollarına yayildigini hissetti. Artik kontrol edemedigi ellerini genc kizin omuzlarına koydu . Cassie bu parmakların sicakligıyla inledi ve onların omuzlarından

goguslerine inen yumusak egim boyunca ilerlemesine, oradan da mayosunu zorlayan sert kabartiya gelmesine her yanini saran titremelerle karsilik verdi.

Genc adam mayoyla cildin birlestigi golgeli cizgiye egildiginde, ıslak saclari kizin cenesini oksadi. Cassie goguslerinin kabardigini, mayonun hepsinden kurtularak kendini genc adamin nemli dudaklarina teslim etmek icin, ince kumasi zorladiklarini hissetti.

Inleyerek sirtini geriye bakti ve aralarındaki suyu asarak vucudunu onunkine bastirdi. Genc adamin agziyla, elleriyle ve kendininkileri saran sert bacaklariyla ilettiligi kalbinin atisi, Cassie'nin butun hucrelerini titremelere boguyordu. Sonra adamin elleri ıslak basinin iki yanina yukseldi, yavasca egildi ve dudaklari dudaklarini buldu.

Suyun altinda kollarini beline dolayarak genc kizi iyice kendine cekirken, titreyen dudaklari ani bir basincila sertlesti; sonra dilinin ufak bir hareketiyle kizin dudaklarina araladi. Dayanılmaz bir bekleyis dalga dalga genc kizin vucuduna yayildi.

Cassie ani bir hareketle mayosunun askilarini indirdi ve ciplak goguslerini genc adamin sert gogsune bastirmanin tanimsiz zevkini tattı.

Wyatt birden, sanki yanmis gibi kendini geri cekti. Suyun ustunde yuzer gibi gorunen duzgun, beyaz yuvarlaklara bakarken gozlerine inanamiyordu.

" Ne yapıyorsun sen? " diye bagirdi. Bir yandanda ona sarilmaya calisan kizi kol uzakliginda tutmaya ugrasiyordu.

Genc kiz saskinlikla gozlerini kirpti ve omuzlarini silkti. Bu hareketiyle gogusleri bir an icin sudan cikti ve sonra tekrar sudan besigine yerlesti.

Genc adam sanki gorduklerine inanamiyormus gibi uzanarak askilari kizin omuzlarina gecirdi.

Kumasin soguk gerginligi goguslerinin sert uclarini bastirdiginda Cassie saskin , bir soluk aldi, sonra yuz hatlari kedere boguldu.

" Anlamıyorum," diye fisildadi.
" Cirkinmiyim ben?"

Wyatt basini arkaya atarak gozlerini kapadi.
" Tanrı askına, hayır," diye mirildandi. Vucudunu saran titremeleri kontrol etmeye, gerilen karin kaslarinin agrisini hafifletmeye calisiyordu. Kizin tuy gibi parmaklarının gogsune dolastigini duydu ve bu eli yakalayarak kendinden uzaklastirdi.

" Havuzu baskalari da kullanıyor," diye bir cevap cikti bogazindan
" Her an gelebilirler."

" Hepsi kor degil mi nasil olsa," diyen genc kiz yavasca ona sokuldu.

Wyatt, havuzun kenari boyunca kayarak kacarken,

" Egiticiler kor degil," diye soylendi.

Genc kiz biraz durdu, sonra buldugu cozumle yuzu aydinlandi.

" Oyleyse baska bir yere gidelim," diye fisildadi.

" Cassie!"Genc adam ofkeyle bagirmisti. Cassie bastirilmis tutkunun hiddetiyle catallanan bu sesi daha oncede duymustu. Genc adam bir aslandi yine; ve kiz da onun ofkesinin korkunc gucu altinda titreyen bir av.

Wyatt cilginca bir kez daha bakti genc kiza, sonra havuzun diger ucuna yuzup, kendini disariya cekti. Vucudundan yere damlayan sularin bozdugu sessizlikte hareketsiz durdu.

Sonunda sakin ve kontrollu bir sesle, " Haydi cik artik," diye emretti. " Yemek vakti geldi. On dakika sonra binanin disinda bulusacagiz."

Cassie, adamin uzaklasan ayak seslerini dinledi; erkek soyunma odasinin kapisinin ardindan kapanmasini duyduktan sonra icini cekerek havuzdan cikti.

Konu Başlığı: Ynt: Gun Isigi- Melinda Cross

Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 21, 2007, 01:17:13 ÖÖ

Bolum Dokuz

Cassie, parmaklarini titreten bir sinirle hizla giyindi. Ici, vahsi bir hayvani kisa kayisindan tutan egitimcinin korkunc beklentisiyle dolmustu; canavarin ne zaman kizip saldiracagi belli degildi.

Binanin dis kapisina yaklastiginda derin bir soluk alarak disarida onu nelerin bekledigini dusundu. Dunyanin karanlik oldugunu bildigi kadar kendi duygularindan emindi; ama genc adaminkiler hala bir sirdi onun icin.

Erkeklerin gudulerini yorumlayacak kadar deneyimi yoktu, ama bildigi tek sey vardi; Birbirleri icin cirpinan vucutlarinin ve isteklerinin dayanma siniri asilmis, tutkulari kontrollerinden cikmisti ve sorun ciddiyetle ele alinip cozume ulastirilmaliydi. Genc adamin bunu isteyecegini biliyordu ve onu durdurmaya gucu yoktu.

Omuzlarini diklestirdi, kapiyi iterek acti ve gelecegiyle yuzlesmek icin gun isigina cikti.

Wyatt kapinin hemen yanindaki duvara yaslanmis, kollarini gogsunde kavusturmus ve butun kaslari gerilmis bir halde bekliyordu. En az genc kiz kadar o da, birazdan karsi karsiya geldiklerinde aralarinda gececek konusmayi iliskilerinin gidisini belirleyeceklerini biliyordu.

Kapidan cikan kizin hala pembeligini yitirmemis yuzunu cevreleyen islak saclarini gorunce yuregi aciyla burkuldu, sonra dislerini sikti ve bekledi. Genc kiz karsisinda durarak gulumsedi ve bir elini ona uzatti. Wyatt bu uzanan ele kaygiyla bakarak yutkundu.

" Hadi gidelim," dedi genc kiz, zorunlu yuzlesmeyi ertelemek istercesine zorlama bir neseyle. " Acliktan oluyorum."

Wyatt, eli gormezden gelerek kizin yaninda ana binaya dogru yurumeye basladi. Sonra onu dirseginden tutarak durdurdu ve sert bir sesle, " Konusmamiz gerek," dedi.

Bir iki saniyelik duraklamadan sonra sessiz adimlarla tekrar yurumeye basladilar. Cassie bundan daha acik soramayacagini bilerek zayif bir sesle " Niye seni bu kadar uzuyor?" dedi.

" Sana daha oncede soyledim. Eger tekrar gormek istiyorsan iliskimizde ozel duygulara yer yok."

" Peki ozel duygulari nasil onleyebilirsin."

" Hic baslamamalarini saglayarak."

Genc kiz gulumseyerek basini kaldirdi." Oyleyse zaten basaramamisiz," dedi neseyle. " Bosuna direnmeyelim."

" Cassie," dedi genc adam yorgunca. " Kadin hastalarimla siradan cinsel iliskiye girmek benim yapabilecegim bir is degil. Bu herkese zarar verir."

Genc kiz adamin sesindeki titremeyi fark edip heyecanlandi.

" Siradan cinsel ilski mi?" Durdu ve uzanarak kolunu tuttu.

" Siradan olacagini hic sanmiyorum," diye fisildadi.

" Ve senin bunca korkman da o yuzden. Asik olmaktan korkuyorsun."

" Ask mi?" dedi genc adam hosgoruyle. " Sen asktan ne anlarsin? Park Avenue'deki fildisi kulende ask hakkında ne ogrenebilirdin ki? Gercek ask bir peri masali degildir Cassie. İnsanlar bir haftada asik olmazlar. Ve fiziksel ihtiyaclari karsilamak icin ask gerekli degildir. Biz birbirimizi arzuladik, o kadar. Bu tur aclikla ask arasinda buyuk fark vardır."

Sozleri sert ve acimasizdi, ama Cassie onlarin ardinda vaat dolu baska derin anlamlar sezdi.

" Sozcuklerle oynuyorsun," diye usteledi genc kiz, pesinden yetismeye calisarak. " Ben sana asigim." Birden kikirdadi ve hayatinin gidisini etkileyecek bu konusmada sevincin yeri

olmadigini dusunup elleriyle agzini kapadi.
" Aman Tanrim, ne korkunc, degil mi?" dedi cabucak.
" Psikiyatristime asik oldum. Ne klasik."

" Daha da kotu," dedi genc adam sertce.
" Komik bu. Cocukca bir egilim. bir kucuk kiz fantazisi ve kesinlikle gercek degil. Bunu ne sen ne ben ciddiye alamayiz. Baska bir erkekle yalnız konusmadin bile bunu kendin soyledin. Bu yuzden tanimaya basladigin ilk adama asik oldugunu dusunmen cok dogal." Basini sallayip dudaklari arasinda soludu. " Bunu beklemeliydim," diye mirildandi." Olacaklari gorememekle aptallik etmisim."

Cassie'nin adimlari yepyeni bir guvenle guclendi. Iste sesinde hic da nefret yoktu ve kendisinin bir sey duymadigini soylemiyor, sadece kizin duygularini elestiriyordu.

Ruzgar canlarinin sesine dogru ilerleyen genc kiz icinden gulumsuyordu. Kapidan girip merdivene yururken, omzunun uzerinden, " Yemek salonunda gorusuruz," diye seslendi. ve bir cocuk gibi sekerek basamaklari cikti.

On bes dakika sonra Wyatt yemek salonuna yavas ve yorgun adimlarla girdiginde Cassie'yi kendisini bekler buldu. Genc kizin sakın bakislari altinda karsisina oturdu ve Helen gelip siparislerini alincaya kadar hic konusmadi.

" Eee?" dedi Cassie sonunda. " Yorgun musun?"

" Yorgun mu? Nereden cikardin bunu?"

" Ayaklarini suruyerek yurumenden, sesinden, ellerini saclarinin arasından gecirip alnini ovusturmandan," dedi genc kiz gulumseyerek.

Wyatt kizin algilarinin keskinligine sasirarak hic sesini cikarmadi. Gercekten de kendini cok bitkin hissediyordu.

Cassie basini onune egerek, " Benim yuzumden degil mi?" diye fisildadi. " Tedavimin iyi gitmedigi icin kaygilaniyorsun."

Genc adam bir eliyle cenesini ovustururken, durust olmaya karar verdi. Deneyebilecegi bir tek bu kalmisti artik. " Zamanimiz bitiyor, Cassie. Bir tek haftamız kaldi ve evet kaygilaniyorum. Bunu dusunmekten geceleri uyuyamiyorum."

Cassie, onun gozlerini karanliga dikmis kendisini dusunurken hayal edip gulumsedi.

" Artik hazir oldugunu dusunuyorum," diye devam etti genc adam.
" Duygusal ve fiziksel olarak. Artik seni kor yapan anilarinla yuzleseyebilirsin. Ama bana karsi kisisel tepkilerin seni bundan alikoyuyor." Icini cekerek gozlerini kapadi. " Belki de senin doktorlugunu birakmaliyim. Aramızda oldugunu varsaydigin bu iliski, senin yolunda bir engel."

Genc kiz basini egdi ve parmaklarini catalinin islemeleri uzerinde gezdirdi. " Ben bu iliskiye varsaymiyorum," dedi sakince.
" Gercek o, ve sen de bunu en az benim kadar biliyorsun."

Kizin kararliligi Wyatt'i ofkelendirdi. Sabri tasarcasina icini cekti. Sonra, soyleyeceklerinin kabaligini yumusatmak istermis gibi elini kizinkinin uzerine koydu.

Genc kiz hemen elini cevirecek ince parmaklariyla adamin genis bileгинi oksamaya basladi. Bu masum dokunusu bile dayanilmayacak kadar erotikti ve genc adam bir kez daha dogru sozcukleri bulmakta gucluk cekti.

" Cassie! Duygularin gercekte hic olagandisi degil. Aksine, can sikacak kadar siradan. Hastalar genellikle doktorlarına asik olduklarını sanirlar. Ozellikle psikiyatristlerine..."

" Bana sevgi yanilmasi konusunda soylev verme, Wyatt. Ben bu konuda her yazilani okudum. Ama bizim durumumuzda kesinlikle gecerli degil." dedi genc kiz kendinden emin bir tavirle.

"Boyle hissetmen de cok dogal. Eger asik oldugunu dusunursen, askin sana gercekmiş gibi gelecektir."

Cassie, sevdigi adamin ve cocuklarinin sacma dusuncelerini hos goren kadinlariin gudusel bilgeliğiyle gulumsedi.
" Istedigine inan, Wyatt. Hicbir sey beni, seni sevmekten vazgecirmeyiz."

Genc adam masanin uzerinden egilerek hemen cevap verdi .
" Bu mumkun degil, Cassie. Askinin bir yanilsama oldugunu kabul etmezsen, benim tedavim tamamen etkisiz kalir."

" Peki, ben seni cekici bulmuyormus gibi davransam da, sen beni istemedigine kendini inandirabilecek misin?"
Genc adamdan hic ses cikmaması uzerine bostaki elini uzatarak onun alev alev yanan yanagina dokundu. Adam basini geri cekince, kolunu yavasca masanin ustune indirdi.

Vaytt onun yuzunu gormemek icin caresizce gozlerini yumdu, ama bosunaydi. Gozleri kapali olsa bile kizin ensesine dokulen ıslak saclarini, masum yuzunu, dolgun ve nemli dudaklarini goruyordu. Basina bir agri saplandigini hissetti.

" Gercek degil, Cassie," diye yavasca tekrarladi.
" Bunu kabul etmelisin." Elini onun elinden cekti ve omzunu silkerek boynuna dogru uzanan koldan kurtuldu. " Gosterdigin ilerleme seni sevindirdi. Her gecen gun kendine daha cok guvendin. Bu gunun seni engellemezse, gecmisini didiklemeye gucun var. Ve bu ilerleme benim sayemde oldugu icin, kendini bana karsi borclu hissediyorsun. Tamamen bilincdisi bir degerlendirmeyle, bana borcunu sevgiyle odemeye karar verdin. Bu kadar basit iste," diyerek derin bir soluk aldı.

Cassie zorla gulumsedi. " Butun kadin hastalarin sana asik olur mu?"

" Pek cogu olur...ya da olduklarini sanirlar." Hemen ardindan ekledi.
" Ama gecici olarak. Duygularinin nedenini anlayinca hizla normale donerler."

Genc adamin gozleri buyudu. Cassie masanin altindan elini uzatarak bacagini tutmustu. Hizla iskemlesini geri iterek bu elden kurtuldu.

" Peki hepsi seni bu kadar sinirlendirir mi?" diye gulumseyerek sordu genc kiz

" Sukur Tanriya hic biri senin kadar utanmaz degildir," diye ofkeyle soylendi genc adam.

Wyatt daha ne oldugunu anlamadan, genc kiz yerinden kalkti ve birden rahatca onun kucagina oturarak yuzunu avuclari arasina aldi. Genc adam basini umitsizce iki yana sallayip odadaki diger insanların tepkilerine bakarken, yuzune kan hucum ettigini hissetti.

" Kahretsin, Casiie!" Alcak sesle bagirdi.
Daha ileri gitmesini onlemek istiyordu.
" Birak beni! Odanın ici insan dolu!"

" Ben kimseyi gormuyorum," diye mirildanan genc kiz diliyle adamin ust dudaginin icindeki nemli yumusakliga dokunuyordu. Bu uyarimla genc adamin vucudu birden gevsedi ve cok kısa bir an icin dudaklari yumusayip aralandi.

Sonra sasirtici bir gucle elleri kizi belinden kavrayarak, kucagindan kaldirdi. Cassie salonun cesitli yerlerinden yukselen miriltileri dinleyerek, hosnut bir gulumsemeyle yerine oturdu.

Wyatt'in nefes alisini denetlemeye calistigini duyuyordu, ama sol yanindaki Helen'in sessiz varligindan habersizdi ve sesini duyunca irkilmekten kendini alamadi.

" Umarim rahatsiz etmiyorum," dedi genc kadin igneleyici bir sesle,
" Ama yemeginiz hazır."

Ondan hic beklenmeyecek bir ozensizlikle tabaklari masaya birakirken yemegin sosunu Wyatt'in onundeki kar beyazi ortuye damlattı.

Genc adam onun azarlayan gozlerine bakmaya cesaret edemedi; uzaklasmasindan sonra uzun bir sure de, ofkeyle bagirmayacagina guvenemedigi icin hic sesini cikarmadi. Sonra sozcuklerin ustune basa basa konusmaya basladi.

" Bir daha asla, boyle bir sey yapmaya kalkismayacaksin. Cocukca fantazilerini herkesin gozu onunde sergilemene izin veremem. Anliyor musun?"

Cassie, gordugu tepkinin yogunluguyla saskin bir halde

oturuyordu. Alt tarafi onu bir kez opmustu. Bu kadar buyutecek ne vardi? " Hayir," dedi somurtarak. " Anlamiyorum."

" Ve hicbir zaman da anlayamayacaksin," diye asagilayarak hemen cevap verdi genc adam.

" Iste sorun da bu zaten. Gercek dunyayi anlayamayacak kadar uzun sure kapali kalmisin ve bende bunu daha once gorememekle aptallik etmisim. Her seyi acikca ortaya koydugun icin sana tesekkur etmeliyim aslinda. Bir kadini tedavi ettigim yanilsamasindan tumuyle kurtuldum artik ve sanirim bir cocugu tedavi etmek cok daha kolay olacaktir."

Sesindeki soguk, zalim kesinligi duymak, Cassie'yi urpertti ve o anda ta derininden genc adamin ondan nefret ettigini anladi.

" Seni utandirdim," diye fisildadi. Oyle icten, oyle temiz ve durust bir davranisinin boyle korkunc sonuclar vermesinden dehsete dusmustu. " Cok uzgunum."

Genc adamin cevabinin kayitsizligi icini daraltti.

" Yemegini bitir; sonra istedigini yapabilirsin. Bu aksam icin Franklinler'e sozumuz vardi, hatirlarsan. Bu yemegi iptal etmek isterdim ama boyle bir durum henuz hazir olmadigim bir acikamada bulunmami gerektirir. Bu yuzden katlanmak zorundayiz seni 5.45'te alirim.

Cassie'nin elleri kucagina dustu; " Ac degilim," dedi masadan kalkarken.

Genc adam soguk bir taviryla, " Istedigini yap," dedi ve kizin dimdik odadan cikisini izlerken bir elini ofkeyle dudaklarinda gezdirdi. Sonra parmaklari kizin diliyle dokundugu yere degince o anda duyduklarini hatirlayip eli titredi.

Konu Başlığı: Ynt: Gun Isigi- Melinda Cross
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 21, 2007, 01:18:25 ÖÖ

Bolum On

Cassie, Wyatt'in spor arabasinin on koltugunda buzulmus otururken, kendini hayatinda hic olmadigi kadar rahatsiz hissediyordu.

Wyatt, onu ana binadan alirken, kuru bir merhabadan baska bir sey soylememisti. O zamandan beri de soguk sessizligini surduruyordu. Genc adam gozunu yoldan ayirmak istemiyor, ama ara sira pencereden bakarmis gibi yaparak sagindaki sessiz golgeye goz atmadan edemiyordu.

Beyaz hurma agacları arasindaki dar, kivrimli yolun sonuna geldiklerinde Wyatt arabayi park etti. El frenini cekerken ilk kez basini ceviris dogrudan Cassie'ye bakarak sakince, " Geldik," dedi. " Bu aksam ne kadar guzel gorundugunu soyledigimi sanmiyorum. Elbisen cok sik." Bu kadar onemsizmis gibi soyleyebilmesine kendiside cok sasirdi.

Genc kizin üzerindeki yosun yesili ipek elbise omularina dokulen solgun sac yiginina zengin bir fon olusturuyordu. Wyatt, kendini, bakisi elbisenin, goguslerinin hemen üzerinde birlesen V yakasina dogru inerken yakaladi ve telasla kapisini acti.

Arabadan inmesine yardim icin uzanip elini tuttugunda, genc kiz bu parmaklara sikica sarildi ve kapinin araliginda ayakta durdu. " Wyatt," dedi kararsica. Sonra hafifce guldu. " Dr. Field,soylemek istedigim bir sey var, yoksa gece dayanilmaz olucak." Elini kaldirarak yanagina dokundu; avucuyla yeni tiras olmus ceneyi yumusakca tutarken, bas parmagi ile agzinin kenarina degiyordu.

" Bugun yemekte olanlar icin ozur dilemek istiyorum. Her sey bir yana, birlikte calistigin insanlarin onunde seni boyle guc bir duruma dusurmekle buyuk dusuncesizlik ettim."

Genc adam gormeyen gozlerle ona bakti ve tumuyle bilincsiz bir hareketle ne yaptigini hic fark etmeden, cenesindeki eli tutarak, daha da siki bastirdi yuzune.

" Beni bagislayabilecek misin?" diyen kizin elini avucunda sikip dudaklarina goturdu. Genc kiz, parmaklarina degen adamin dudaklariyla irkilip hemen elini cekti. Kendi caresizligi icinde, genc adamin bu beklemedigine kadar yumusak tepkisi onu sasitmisti.

" Ozur dilemesi gereken kisi benim, Cassie," diye mirildandi genc adam. " Sana degil, o kadar sert davrandigim icin kendime kizmistim. Bu olayi ele alis seklim yanlisti. Arkadas olarak kalabilir miyiz? Veya hic olmazsa baris ilan ederek, bugunu unutup, tedavimize kaldigimiz yerden devam edebiliriz."

Genc kiz uzgun bir gulumsemeyle basini salladi. O gunu unutmayi veya karsisindaki adama karsi bir sey duymuyormus gibi davranmayi nasil basarabilecegini bilmiyordu.

Havuzdaki vucudunun hayali aklinda hala capcanliyken, bunu yapabilmesi neredeyse imkansizdi. " Hey, siz ikiniz, haydi iceri gelin!" diyen Dr.Franklin'in sesi duyuldu. " Yerinizi gunlerce ayrilmis tutamayiz!"

Bir kac dakika sonra Cassie ile tanistirilan Katy Franklin begeniyle basini salladi. " Yavrucugum! " diye bagirdi.

" Ne guzel oldugunun farkinda misin? Matt seni kacirmaya yeltenmedi mi hala?"

Katy, genc kizin ellerinden tutarak onu oturma odasina goturdu ve genis kanepeye, hemen yanina oturttu.

" Beni yemege davet etmeniz buyuk kibarlik,Mrs.Franklin," dedi genc kiz sessizce.

" Sacma," diyen Katy hafifce Cassie'nin eline dokundu.

" Hem Tanrı askına, bana Katy de. Butun aksam Mrs. Franklin diye cagirilmaya dayanamam. Çok sikici olur boylesi. Oyle ciddi bir lakabi hak atmedigimi Matt ve Wyatt de anlatabilir sana."

" Buna katilirim dogrusu," dedi hala kapinin yaninda duran Wyatt. " Baksana, daha simdi konuklarından birini kapi onunde unutuverdin. Hic kibar degilsin Katy."

Wyatt'in ses tonu Cassie'yi sasirtti. Simdiye dek hic duymadigi sicak ve sakaci bir sesle konusmustu.

Katy, genc kizin kulagina, " Kusura bakma, sekerim," diye fisildadi. " Pesinden gelen su asiri yakisikli adami gidip kucakla-massam, butungece soyleneceğini dinlemek zorunda kalirim."

Wyatt, kollarini acarak ona dogru gelen ve tombullasma egilimine ragmen hala cekici gorunmeyi basarabilen kisa boylu kadinin sevimli ictenligine gulumseyerek bakti.

Katy genc adami sevgiyle kucaklayarak yanagina gurultulu bir opucuk kondurdu. " Selam, canim. Biraz yorgun gorunuyorsun Iyi misin?

" Sen de baslama, Katy," diyerek gulen genc adam. sefkatle kadina sarildi. " Perisan goruntum hakkında bugun yeterince ovgu aldim zaten. Egom daha fazlasini kaldiramaz. Ozellikle de yasayan en guzel kadından gelirse."

Katy, alcak gonullulukle, kirlasan saclarini savurarak guldu ve " Bu sifati sevinerek Cassie'ye devrediyorum," dedi genc kiza bakarak. " Korkarim tartismaya bile gerek yok . Haydi, otur artik. Matt yine barda o korkunc karisimlarından birini hazirliyor. Bizi de kobay olarak kullanacak."

Dr. Franklin, ickileri getirirken, " Soylediklerini duydum," dedi azarlarcasına. Cassie onun sesindeki derin sevgi tinilerini imrenerek dinledi. " Sozlerini geri alman gerekecek. hic kuskusuz bu kokteyl, ictiklerinin en lezzetlilerinden biri."

" Ve en renklisi," dedi Katy, bardagindaki parlak kirmizi karisima bakarak.

Cassie, bardagından bir yudum aldıktan sonra, diliyle ust dudagini yalarken, " Harika!" dedi gulumseyerek.

" Iste agzinin tadini bilen bir kiz," dedi Dr. Franklin sevincele. " Cassie bir sehir kizi, Katy. Bunu soylemis miydin sana?"

" Kesinlikle hayir," diyen Katy, Cassie'nin yanina kanepeye oturdu. " Bense tumuyle bir koy yemegi hazirladim, Cassie. Bu aksam yiyeceklerimiz, sanirim senin alisik olduklarından biraz farkli. Ben basit bir ahciyim, korkarim."

" Sofraya gelecek her ne ise, harika kokuyor. Tipki..."

Cassie gozlerini sikica yumdu.

Onun yuzune bakarken Wyatt kaslarini catti.

" Tipki ne, Cassie?"

" Tipki ahcimizin izinli oldugu gecelerde annemin yemek pisirdigi zamanlarda mutfagimizin koktugu gibi," diyerek gulumsedi.

Wyatt, Matt'e ufak bir bakis atip basini sallarken Katy bu sessiz isaretlesmeyi saskinlikla seyretti. Matthew'in ona tek soyledigi, yemege gelen genc hastanin amnezisi oldugu ve Wyatt'in ev ortaminda onun eski anilarinin canlanacagini umdugu idi. En azindan simdiye kadar isleri iyi gitmisti.

Ama Matthew'in soylemedigi bir sey daha vardi.' Bu kadar acik bir seyi gormemek icin aptal olmak gerekir veya kor .

Arkasina dayanip bilincsizce Cassie'nin elini avuclarina alirken kendi konularinda konusmaya dalan kocasina ve konuguna bakti.

" Gelecek ay seminere gidecekmisin Wyatt?" diye soruyordu Matt.

Katy ickisini bitirdi ve kanepeden kalkti.

" Bu kadari yeter," dedi dusunmeden. " Onlar is konusmayi surdureceklerse, biz buradan gidelim, Cassie. Biz yemegi hazirlariz, onlar da bulasiklari yikarlar."

" Yardim etmemi mi istiyorsunuz?" Cassie kulaklarina inanamamis gibi sormustu. Katy'nin bekledigi tepki bu degildi ve genc kizin, mutfakta yardimini istemesini gurur verici bir sey olarak kabul etmesi yuregini burkmustu.

Katy, elinden tutarak kizin kalkmasina yardim etti.

" Mufakta yalniz kalmaya dayanamam. Sikilir misin yoksa?"

" Ah hayir," dedi Cassie cabucak.

" Ayak altinda olmayacagima eminseniz, cok isterim."

" Marak etme. Cok mesgul olacaksin zaten.Matt bardaklarimiza o kirmizi sividan biraz daha doldurursan. Az sonra gelip alirim. Gel canim. Mutfak bu yanda.

Cassie kadini izleyerek genis ve aydinlik bir odaya girdi.

" Suradaki masaya oturabilirsin," diye yoneltti Katy onu.

" Ben patetesleri ve bir tabak getireyim."

Cassie mutfaktaki yemek ve baharat kokularini icine cekerken, Katy'nin dolaptan bir tabak cikardigini, sonra da disari giderek ickilerini getirdigini duydu.

" Iste yavrum," dedi kadin,onune yarim duzune baharat ve tursu kavonozu koyarken. " Kesilmis patetesler burada; tuzla biber de elinin altinda.

Cassie ne yapacagini bilemeden duruyordu.

" Kendimi ise yaramaz hissediyorum," dedi uzuntuyle.

" Patetes salatısına neler karıştırılır, bilmiyorum. cunku hayatımda yemek pisirmedim."

" Hic onemli degil," duye cevap verdi Katy neseyle.

" Sadece tadına bak ve baharat ekle. Haydi biraz cesaret.

Patetes salatası yeni ahcılar için idealdir; ne yapsan bozmazsin."

Cassie kararsızca, " Pekala," dedi ve tahta kasığı dikkatle tabaga daldirdi. Daha sonra ozenle biber serperken gulumseyerek.

" Windrow'dan ziyaretinize gelen hastalar sizi yoruyor olmalı," diye kibarca sordu.

Katy guldu ve " Windrow'dan ziyaretime gelen ilk ogrenci sensin." dedi.

" Gerçekten mi?" Cassie hayretle basını kaldırmıstı. " Oyleyse niye ben...?"

Katy ellerini havluya kuruluyarak yanına geldi.

" Dogrusu ben de merak etmistim," dedi Cassie'nin yanındaki iskemleye otururken. " İckin burda, fasulyelerin en az on dakikası var, yani biraz ara verebiliriz." İckisinden büyükce bir yudum aldı.

" Matt bana garip bit tur amnezisi olduğunu ve Wyatt'in de, ev havasının sana yardımcı olacağını umduğunu söyledi."

Cassie uzgunce basını salladı.

" Annem benim kor olduğum araba kazasında oldu."

Katy'nin yüz hatları anlayışla yumuşadı ve derin derin içini çekti.

" Sanırım anlaşıldı," dedi. " Bu ufak planda ben anneyi temsil ediyorum. Burada olmanın nedenlerinden biri bu . Ama sanırım Matt'in daha başka niyetleri vardı ," diye , Cassie'nin elini tutarak devam etti.

" Çevresinde güzel kızlar gormekten hoşlanması ve benimde seni tanımaktan çok hoşlanacağını bilmesi bir yana sanırım gizli bir kuskusunu benim üzerimde deniyor."

" Ne kuskusu?"

Katy biraz duraksadı, sonra gulumşedi.

" Sen ve Wyatt'in birbirinize asik olduğunuz, elbet."

" Ne?" diye titrek bir sesle sordu Cassie.

" Ah yavrum, oyle belli ki her sey, nerdeyse komik.

Ozellikle de, ikiniz de hic boyle bir sey yokmus gibi davranmaya kalkistiginizda! Asik olmamak için bu kadar direnenen iki insan gormemistim."

Cassie dudakları hayretle ayrılmış, sessiz oturuyordu.

" Bu kadar sasırma cocugum," Katy sefkatle yanagını oksadı.

" Wyatt'in sana, ozellikle kimsenin dikkat etmedigini dusundugu zamanlardaki bakisini bir gorebilseydin,ne kadar gercek oldugunu anlardin. Sen de saklamakta pek basarili degilsin dogrusu. Anlayamadigim sey, niye buna karsi savas verdiginiz. Ask hic de kotu bir sey degildir."

Cassie ani ve onune gecemedigi, bu kadinin nasil biri oldugunu anlama ,ihtiyaciyla ellerini yuzune uzatirken, gozleri yaslarla dolmustu. Katy yuzunde kipirdayan parmaklarin incelemesini bitirmesini sabirle bekledi. Sonra, gormeyen gozlerden bosalan yaslara bakarken, kendi aglamasini guclukle bastirip, " Ne oldu yavrum," diye sordu. Icgudusel bir hareketle Cassie'yi sicak ve yumusak kollari arasina aldi. Cassie'de cekinerek ona sarildi ve anlatmaya basladi.

Katy, Cassie'nin gecen hafta yasadiklarini anlatmasini sabirle dinlerken, genc kizin bu tur konularin gizli tutulmasi, en azindan bir yabanciya anlatilmamasi gereken seyler oldugunu bilemeyecek kadar masum oldugunu dusundu. Ama sonra kendini bir yabanci hissetmedi; Cassie de oyle dusunmuyordu zaten.

Hikayenin bitmesini izleyen sessizlikte Cassie, dakikalardir onu hic birakmayan Katy'nin kollarinin sicakligini ve rahatligini hissetti. Annesi oldugunden beri boyle bir huzuru ilk kez yasiyordu ve beklemeden hic karsiliksiz kendine yakinligini sunan bu kadina buyuk bir sevgi duydu.

" Butun belirtiler ortada, sadece gercegi bagiriyorlar," diyordu Katy anlayisla, " Wyatt icin en kolayi, hic bir sey duymadigina seni inandirmakti."

Cassie gonulsuzce kadinin kollarından siyrilip gozlerini kuruladi. " Cok inandiriciydi ama," dedi. " Hala da oyle,"

" Ve sanirim oyle olmaya da devam edecek," dedi. Katy gulumseyerek. " Sevgi Wyatt icin yepyeni bir deneyim, anliyor musun? Her zaman vermekten asik olmaktan korktu. Ayrica o senin doktorun. Biliyorsun doktorların hastalarına asik olmaları kesinlikle yasaktır."

Cassie kuskuyla basini salladi. " Umarim butun sorun budur. Daha baska, daha derin bir seylerin olabilecegini dusunmekten kendimi alamıyorum."

Katy hafifce Cassi'nin cenesine dokundu. " O seni seviyor," dedi basitce. " Yuzunde burnunun olmasi kadar acik bir sey bu."

" Ben burnumu goremem ki, Katy."

" Ama bu senin burnun olmadigi anlamina gelmez, degil mi?"

Masaya oturduklarinda Wyatt iki kadin arasinda gizli bir anlasma oldugunu sezdi. Kapali mutfak kapisinin ardinda neler oldugunu bilmesine olanak yoktu, ama Cassie uzerindeki kontrolunu tekrar kaybetmis oldugunu anladi.

Genc kizin soyunma odasında edindigi ve genc adamin ogle yemeginde ustalikla yok ettigi guven geri gelmist.

Genc kiz mutlu oldugu ve korlugunden yakinmasi olmadigi surece bellegini saran kara duvari asamazdi.

Onun yuzundeki huzurlu ifadeye bakarken genc adam, ilk firsatta bunu yok etmesi gerektigini huzunle dusundu.

Derin derin icini cekerek azarlarcasina Katy'ye bakti. Burada, Matt ve Katy'nin onunde bir sey yapamazdi.

Yarin belki; dostlarin sessiz destegi Cassie'nin uzerinden kalkanca... Yarin belki tekrar baslayabilirdi.

Konu Başlığı: Ynt: Gun Isigi- Melinda Cross
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 21, 2007, 01:19:52 ÖÖ

Bolum On Bir

Ertesi sabah Cassie yepyeni bir heyecanla uyandi. Korlugu, belirsiz gelecegi, babasinin olumu... her sey, bu yerin ve bugunun sisi ardinda kaybolmustu . Katy, Wyatt'in onu sevdigine guvence vermisti ya, baska her sey onemini yitirmisti.

Aksami hatirlayarak gulumsedi. Wyatt ile birlikte Franklinler'de paylastiklari sicak,dostca hava, Wind-row'a donen kisa yol boyunca da devam etmis ve Cas-sie,daha once hic tanimadigi bu Wyatt Field'in varliginda cok hosnut kalmisti.

Gecicide olsa psikiyatrist rolunun ezici baskisindan kurtulunca kolay gulen, dusunceli ve sohbeti tatli bir adam haline gelmist. Ona karsi davranislarindaki bu degisikligi hic sorgulamamisti. Franklinler'in varliginin bir sekilde onu Psikiyatrist Wyatt Field 'den koroyup, İlk kez, insan Wyatt Field ile tanismasini sagladigini biliyordu. Ve bu yeni Wyatt onu seviyordu. Katy bile gormustu bunu.

Asagiya indiginde Wyatt onu merdivenin dibinde bekliyordu. " Bu sabah sundurmada kahvalti edecegiz," dedi. " Bir firtinanin yaklasmakta oldugunu haber verdiler. Bugun belki bir daha disari cikamayiz."

Genc kiz oneriye sevinclerle kabul etti ve one gecerek sundurmaya yoneldi, oradan da bati kosesine dogru ilerleyerek demir arkalikli bahce iskemlesini bulup oturdu. Parmaklari altindaki tabaklari ve agir masa ortusunu incelerken, bir garson kahve ve bir sepet dolusu ekmek getirdi.

Cassie serin sabah havasini icine cekti, sonra yuzunu genc adama donup hic duraksamadan ve hicbir girise gerek duymadan, kararli bir sesle konustu.

" Beni sevdiğini biliyorum, Wyatt." Sesi yumusak ve kararliydi.

Uzun bir sessizlik oldu,sonra adamin fincanini tabaga yerlestirdigini duydu.

Wyatt basini çevirip genis bahçeye bakti.Beyaz kenarli dolgun bulutlar,mavi gokyuzune çekilen büyük bir yorgan gibi, ufukta kivraniyordu.Kôtu bir firtina yaklasmaktaydi."Bu konuyu bir sonuca bagladigimizi dusunuyordum,Cassie" genç kiza bakmak istemiyordu .

"Katy bile anladi,"diye usteledi kiz."Neredeyse inanmistim sana. Ortalikta bir sey olmadigina,yanilanin ben olduguna inanmistim. Ama katy anladi ve bana soyledi.Neden inkar ediyorsun ?Hastan oldugum icin mi,Tek neden bu mu?"

Firtina bulutlari hizla doguya ilerliyordu .Wyatt iskemlesinde öne kaydi ve sessiz bir yenilgiyle gözlerini önüne egdi.

"Annem kôrdü," dedi , uzaklara bakarak.

'Simdi bunu bana niye söylüyor?diye dusundu Cassie.

'Ne anlami var bunun?'

"Attan dustu," diye surdurdu genç adam."Yasadigi sosyal çevrede ancak boyle asil bir nedenle kor olunabilirdi.Geri kalanlar avlari deva ederken,birileri eve getirdi onu.Inanilmaz degil mi? Sanki savasta boyle seyler olurmus da, ordular onsuz ilerlemek zorundaymislar gibi ." Kahvesinden bir yudum almak için sustu.Gozleri hala ufuktaydi."Cok canli bir kadindi.Sakatligi kimseye yakistiramazdi;hele kendisine ,asla.Bir sure içine kapatip gezindi, sonra kendisini öldürdü."

Cassie hiç sesini çıkarmadan oturuyordu.

"Bana daha önce, körlere karsi niye bu kadar hosgurusuz oldugumu sormustun;Cassie," dedi adam cansiz bir sesle." Sanirim nedeni bu iste .Annemin gitgide hayatla baglarini koparmasini, gozlerinden daha önemli olması gereken seyleri yok saymasini izledim. Once bu yuzden nefret ettim ondan;öldugunde de beni terk ettigi için.Bir çocukun intikami," diyerek sogukça guldu. "Daha sonra , onun bu isi yapmaya yönelten zayıflıktan nefret etmeyi öğrendim.Hastalarimin bu özelliklerine karsi savasirim;hep buna karsi savastım."

Genç adam bir eliyle alnini ovusturdu.Ruzgar dinmisti.

Hava agir ve durgundu.

Yavaşça basini çevirerek genç kiza bakti.Saclari, ardındaki kara bulutlara karisiyordu,gözleri , yuzunu saran gölgeler arasında parliyordu.Konusurken sesi duz ve tonsuzdu.

" Senden hoslanıyorum,Cassie, hastalarimin çoğundan hoslandığım gibi.Ve ne de olsa insanım;sana karşı fiziksel bir çekicilik duydum.Oysa ask?Niye sana asık olamayacağımı şimdi sen bile anlarsın.Annemin kendisini öldürmesine neden olan ve benim nefret ettiğim zayıflığın yasayan bir örneğisin sen."Sesi fısıltıya dönüştü."Hatta sen ,annemden bile kötüsün.Onun,hiç olmazsa körlüğü konusunda bir seçeneği yoktu.Sen ise istediğin için körsün.Söyle bana, bunda sevinecek ne var?"

Genç kız ardarda gözlerini kırptı. Hiç bir şey hissetmiyordu. Adamın sözleri bütün vücudunu her türlü duygudan arındırmıştı sanki;Bir boşlukta yüzer gibiydi. Masada oturan narin kabuktan ayrılmış,bir kaç dakika önce kendisinin olan bu kadın gövdesine yukarıdan bakıyordu. ' ben onun bir parçası değilim,' diye düşündü sakinçe. 'Ben orada,o vücudun içinde değilim; beni incitemez bu yüzden .'Bir tek acili saniyede bütün savunmaları dağıldı ve Katy 'nin niye böylesine yanıldığını düşündü.

Ama artık hiç önemi yoktu. Kaderin kötü bir oyunu. Kosulların zalimce bir raslantısı sonucu,Wyatt'e sadece hayatının cirkın bir parçasını hatırlatıyordu ve bu engel yıkamayacağı kadar güçlüydü. Birbirlerine ne hissedерlerse hissetsinler, bunun ustesinden gelemezlerdi. Genç kız, yapacağı hiç bir şey olmadığını anlamıştı.

Salt uyusukluk duysa da, yuzu kabulle,isin dinginliğini taşıyordu ve Wyatt ona baktığında, içinde bir huzun duydu.

" Matt bir kaç dakika beni görmek için klinikte bekliyormuş," dedi yavaşca. Sesindeki garip keder tınısını Cassie duymadı. Günlerdir sözcüklerin ardındaki duyguları anlamaya yoğunlaşan duyguları, şimdi sadece sözcükleri duyuyordu.

Zorlukla gulumseyip başını salladı ve kendisinin " Anlıyorum. İyi," dediğini duydu.

" Çok oyalanmam. Dondugumde konuşuruz.

" Peki, Dr.Field."

Genç kız fincanını dudaklarına götürdü ve kahvesinden bir yudum aldı, ama sıcak sıvının boğazından geçtiğini hissetmedi. Genç adamın masadan kalktığının, sundurma merdivenden inerek uzaklaştığının belli belirsiz farkındaydı.

Kararlı, ama sakin bir tavırla masadan kalktı ve beyninin derinliklerinden gelen, ' Binadan ayrılıp yuru' emrini boyun eğdi. Binanın ardını dolanıp orman kenarındaki çalılıklara doğru ilerlerken adımları uzun, hızlı ve kararlıydı.

Gözleri sakin ve gormez, cenesi yukarıda, doğruca ileri

bakıyor ve hiçbir sey dusunmuyordu.

Ardinda kara bulutlar mavi gokyuzunun yarisini kaplamislardi ve yapraklar ruzgarin ilk fisiltileriyle titriyordu.

Cassie, ana binanin ardindaki calilara ulastiginda, Wyatt, huzursuzca genc arkadasini bekleyen Dr. Franklin'in odasina girmek uzereydi. Gecen aksam konuklari gittikten sonra Katy kocasini bir kenara cekmis, genclerin birbirlerine asik olduklari konusundaki kuskularini dogrulamisti. Ayrica Wyatt'in artik evlenme vaktinin geldigini, Cassie'nin harika bir kiz oldugunu soyleyip, Wyatt'in sevgi yanilsamasi sacmaliklariyla onun kalbini kirmaya hakki olmadigini da eklemisti.

' Birisinin Wyatt'le konusmasi gerek,' demisti. Karisinin onsezilerine cok guvenen Matt'de arkadasinin ozel hayatina karismaktan hoslanmasa da, cumartesi sabahi olmasina aldirmayip, kalkip gelmisti.

Az sonra Wyatt, yasli dostunun huzursuzlugunu gideriyordu. " Onemli degil, Matt. Eger bu kadar gorunurdeyse, Cassie ile ilskim konusunda beni sorgulamaya hakkin var. Ayrica bunu... bize deger verdigin icinde yaptigini biliyorum."

" Bildiginden de fazla," dedi Matt ictenlikle. " Ama beni zorlamasalardi, yine de sozunu etmezdim. Bunu bilirsin. Katy, seninle konusmazsam, bunu kendisinin yapacagini soyleyerek tehdit etti beni. En azindan, seni bundan koruyabilecegimi dusundum."

Wyatt gulumsedi. " Katy'yi asla kandiramam, degil mi? Seni de oyle."

Matt dirsekleri uzerinde egildi. " Ama Cassie'yi kandirmaya ugrasiyorsun, Wyatt. Neden? Neden sanki...?"

" Neden sanki ona asik degilmisim gibi davraniyorum, degil mi?" Wyatt kendisiyle alay edecesine basini salladi. "Komik oldugunu itiraf etmelisin. Psikiyatrist hastasina asik oldu."

" Ama o da seni seviyor, Wyatt. Bunu gormuyor olamazsin."

" Belki. Ve bunun dogrulugu isleri daha da kotulestiriyor. Sen, Matt, bunu herkesten iyi anlarsin." Koltugunda dogrularak kaslarini catti. " Mutlulugun Cassie'yi su anda ne hale getirecegini benim kadar bilirsin. Durumundan rahatsizlik duymayacaktır. Bir seyi degistirmeyi denemeyecektir. Hatirlamaya ugrasmayacaktır." Kaslari arasindaki cizgiyi ovdu.

" Cassie'yi sevmem onu bir kor olarak birakir. Gormeden de mutluyusa, gozlerine gereksinimi kalmaz. ama tek caresi gormek olursa, belki onun icin savasir."

Matt, masasinin uzerindeki kalemle oynadi." Ya da," dedi

Vyatt'e bakarak, " Onu, seni kaybettigine inandirirsan, tumuyle icine kapanabilir. Her seyden vazgecebilir. Buyuk bir risk bu, Wyatt, biliyorsun, degil mi?"

Wyatt'in dudaklari sert bir gulumsemeyle kivrildi.
" Biliyorum," dedi duygusuzca. " Ama denemek zorundaydim. Onu, bir sey duymadigima inandirmek zorundaydim. Yeni bir aci, belki eskiyi geri getirir."

Matt keskin bir bakis atti. " Zorundamiydin? Yaptin mi yoksa?"

Genc adam basiyla onayladi. " Bir kac dakika once." koltugundan kalkti ve hafifce sendeledi.

" Ve simdi gidip yarayi derinlestirmeliyim; dayanabilirsem elbet. Ona hala ulasabilirken, bellegini zorlamak icin bir sansim var."

Matt uzuntuyle basini salladi. Iki gencin de cektiklerini anliyordu.
" Ya ise yaramazsa, sonra ne olacak?"

Wyatt hafifce omuzlarini silkti ve hayal kirikligi bir golge gibi yuzune yerlesti.

Matt genc arkadasinin gozlerindeki aciyi gordu ve onu yurek-lendirmek icin yerinden kalkti. " Haydi gidelim.Ben de cikiyorum."

Wyatt acmak icin ittiginde ruzgar kapiyi yakaladi ve ardindaki tugla duvara carpti.

" Hava kotu bozdu," dedi Matt, ceketinin yakalarini kaldirarak.
" Dogruca eve gitsem iyi olur." Park yerine yonelecekken, Wyatt'in israrla ana binaya baktigini gordu. " Ne oldu, Wyatt?"

" Yok orada. Cassie'yi sundurmada birakmistim, ama simdi orada degil." Sonra Wyatt, Matt'le vedalasmayi bile unutarak, belki hava soguyunca iceriye girmistir umuduyla hizla ana binaya kosar adimlarla yurudu.

Genc kiz iceride degildi; odasinda veya diger odalarda da. Wyatt cilginca kapilari carparak odadan odaya kosuyor, mutfakta karsilarinda nefes nefese, heyecandan gozu donmus bir Dr.Field gormekten saskin insanlari soru yagmuruna tutuyordu. Farkinda olmadan onune cikan herkesi panik halinde omuzlarindan tutup sarsiyordu.

Genc adam kararan goge bakip telofona sarildi.

Konu Başlığı: Ynt: Gun Isigi- Melinda Cross
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 21, 2007, 01:32:47 ÖÖ

Bolum On Iki

Cassie, ayagi bir koke takilinca sendeledi ve elleri

uzerine kuru topraga dustu. Hemen kalkip ellerini kot pantolonuna sildi ve yoluna devam etti. Aslinda simdiye kadar tepeye varmis olmasi gerektigini biliyor, gecen gun Wyatt'le tirmandiklari bayirin daha dik oldugunu fark ediyordu, ama buna aldirmadi. Kaybolmak onemli degildi. Yuruyerek ve yorularak sakinlesmek istiyordu.

Yuzyillik agaclarin tepelerindeki yesil yapraklari tasidigi kotu haberlerle titreten ruzgarin isligini duymuyordu. Havanin gittikce sogudugunda farkinda degildi. Tek hissettigi icini saran sicaklikti.

Genc kiz, Matt ve Wyatt klinikte konusurlarken, yuruyordu; Kapidan ciktiklarinda yuruyordu; Wyatt ana binaya panik icinde kosarken yuruyordu. Wyatt'in eli telefona uzandiginda ise, Windrow'un iki kilometre uzagindaki duzensiz bir bayirin tepesine varmistti.

Iri budakli bir cinar govdesine yaslanip derin bir soluk aldi ve sert bir ruzgar ince bluzunu titretti. Genc kiz sanki ıslak bir elin arkasından ittigini hissetti ve ilk kez ruzgarin sesini, firtinanin gitgide yaklasan gurultusunu duydu. Birden usudu.

Maggie, ana binanin on kapisindan, ardindan ugultulu bir ruzgari surukleyerek girdi. Genis salon ne yapacaklarinin soyleneceğini bekleyen egiticiler ve iscilerle doluydu. Wyatt, bir grup insanla birlikte kalabaligi yarararak kapiya yoneldi. Maggie onun yuzunu gordugu an Cassie'nin bulunmadigini anlamisti.

" Aman Tanrim. Wyatt! Ne oldu sana?" diye ona dogru kostu. Genc adamin yirtik gomleginin parcasıyla, bir dalin siyirdigi yuzundeki yarayı sildi.

" Onu gecen gun cikardigim tepeye ciktim. Oraya gidebilecegini dusunmustum." Derin bir nefes almak icin durdu. " Butun bahceyi ve binalari dolastik, Maggie. Izi bile yok." Sesi catallasmaya basladigindan, tekrar kontrolunu kazanincaya kadar gozlerini kapadi. " Polis de yoldadir."

Maggie, uzanarak adamin alnındaki siyah tutami geri atti. Yuzunde hem anlayis hem de saygi ifadesi vardi.

" Ne yapabilirim, Wyatt?" diye cabucak sordu ve genc adam icinden, Cassie'nin niye kactigini sormadigi icin tesekkür etti.

" Arama gruplarini duzenle, Maggie. Ben hemen cikmaliyim. Cassie, kesinlikle ormanda bir yerde ve ben de onu bulmak zorundayim. Goren bir insan icin bile orada kaybolmak yeterince kotudur. Degil ki kor bir kiz icin. Yolunu bulma sansi hic yok. Hele boyle bir firtinada."

Genc adam kapidan cikarken Maggie yetisip bir yagmurluk uzatti. " Al bunu, Wyatt. Birazdan yagmur bosanacak. Onu bulursan, buna ihtiyaci olur."

Genc adamin kapiya uzanan eli yanina dustu,omuzlari cektu. " Onu buldugumda," diye duzeltti.

" Cok dogru."

Wyatt yagmurlugu sirtina koydu ve Maggie'yi omuzlarindan tuttu. " Dinle, Maggie." dedi hizlica. " Firtina henuz patlamadi. Polisler bir saat sonra buraya ulasacagini ve gercekten kotu bir firtina olacagini soylediler. Garver Country'deki evleri ve direkleri dumduz etmis. Ormandaki agaclari kibrit copu gibi sokup atacaktir. Firtina patlak vermeden onu bulmak zorundayiz.

Adamlarin, zamaninda geri donebilecekleri kadar yakin alanlari taramalarini sagla. Kimseye bir sey olsun istemiyorum."

" Ben ilgilenirim," dedi genc kadin, onu arkasindan hafifce iterek. " Cabuk ol. Ve sen de vaktinde don."

Genc adam kederle gulumsedi ve kapinin ardindan kayboldu.

Anlamsiz panige dusmedigi zamanlar korlerin yon duygulari hayret verecek kadar keskindir. Cassie'nin bilincalti da ruzgara golgeye ve yuzey ozelliklerine cevap vererek onu Windrow'un ana binasi yakinindaki agacliga dondurmeyi basarmisti. Ama agaclar seyrelip, gittikce siddetlenen ruzgardan onu korumamaya basladiginda, genc kiz sundurmadaki masadan ayrildigindan beri ilk kez dis etkenlerin, beyninin onu cevresinde kurdugu koruyucu duvari yikmaya basladigini fark etti.

Eve varmasina yuz metreden az kala, birden, koruma duvari tamamen yikildi ve panik duygusu benligine sizarak duyularini koreltti.

Ruzgar saclarini savuruyor, binlerce ince, kizgin parmagin tokatlamasi gibi acimasizca yuzunu kirbacliyordu. Ince bluzundan gecerek iliklerini donduruyor, bir devin eliymis gibi gogsunden itekliyordu.

Cassie'nin basi, ruzgarin korlestirdigi duyularina soz gecirmek istercesine, umutsuzca iki yana savruluyor, gozleri gormek icin bosuna bir gayretle ileri dogru uzaniyordu.

Firtinanin gittikce yaklastigini anlayinca, ruzgarin gazabindan kurtulmak icin geri donerek kosmaya basladi. O anda rahat dusunebilse, ormanin guvencesine dogru attigi her adimin, onu Windrow'dan uzaklastirdigini anlayabilirdi.

Ama firtinadan korunmak icin kuytu yer arayan bir hayvanin

guduleriyle ormanin iclerine dogru kosarken, mantik onun cok uzagindaydi.

Genc kiz o zamana kadar sessiz kalan bogazinda bir cigligin buyudugunu hissetti. " Sadece bir firtina, Cassie," dedi yuksek sesle ve kendisinin bile olsa bir insan sesi duymak onu bir anda sakinlestirdi.

" Biraz yagmur, birkac simsek ve gok gurultusun sonra her sey gecek."

Genis govdeli agaclarin koruyuculugunda birkac metre daha yurudu. " Burasi fazla ruzgar almiyor. Firtina gecene kadar burada kalabilirsin. Otur ve rahatina bak. Sonra ya sen yolunu bulursun, ya da gelip seni bulurlar.Kaygilanacak bir sey yok. Inan bana."

Ama sozcukleri daha kendi kulagina ulasamadan ruzgara kapilip suruklendi. Genc kiz elleriyle yuzyillik, saglam bir mesenin govdesini buldu ve cevresinde dolanarak ruzgari en az duydugu yere oturdu. Ilk iri yagmur damlari uzerindeki genis dallara carpti ve daha yumusamamis bir halde soguk ve nemli topraga dokuldu.

" Wyatt," diye fisildadi, dizlerini iyice karnina cekerek.
" Wyatt, Wyatt, Wyatt."

Sonra gokyuzu aydinlanirken ruzgar tum siddetiyle yeryuzune carpti ve birden agaclar kirilip devrilmeye basladi. Dunya bir ormanin yerle bir olmasinin vahsi sesleriyle doldu. Toprak, sik koklu hurmalarin devrilmesiyle sarsilirken, Cassie'nin bogazi kendinin bile duymadigi cigliklariyla yirtiliyordu.

Wyatt, uzerinde sular damlayarak, yorgunluk ve yenilgiden cokmus bir halde, suruklenircesine ana kapidan girdi.

Maggie kosarak ardindan kapiyi kapadi ve uzerinden yagmurlugu aldi. " Herkes asagida," dedi genc kadin, onun koluna girerken. Yatistirmek istercesine parmaklarinin altindaki gergin kaslari yavas yavas oksuyordu. " Donemeyeceksin diye cok korktuk; Wyatt. Ruzgar simdiden saatte seksenle esiyor."

" Burada degil mi yoksa?" diye tikanircasina sordu genc adam.
" Onu bulamadiniz mi?

Maggie, karsisindaki perisan yuze bir kez bakti ve gozleri dolu dolu basini ote yana cevirdi. Istemeye istemeye " Hayir," dedi fisiltiyla, sonra sesi bir cigliga donustu.

" Wyatt! Disari gidemezsin yeniden!" Ama sozleri genc adamin firlayarak cikip gittigi kapinin ardinda kaldi.

Konu Başlığı: Ynt: Gun Isigi- Melinda Cross
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 21, 2007, 01:34:05 ÖÖ

Bolum On Uc

Firtina, ogle uzerine kadar butun siddetiyle surdu, sonra demet demet gri bulutlari da birlikte goturerek dunyaya huzuru geri verdi.

Tehlikenin gecmesiyle butun calisanlar, Vindrow'un arkasindaki ormanin devrik agac mezarligini arastirmak icin hizla gruplastilar, ama gun batarken ne Cassie'den ne de Wyatt'ten bir haber yoktu.

Wyatt dahil kimse Cassie'nin ana binaya bu kadar yakin olacagindan kuskulanmamisti. Orman icinde ilrlemekten vazgecip geri dondugu noktada bir caliya takilmis beyaz kumas parcası bulunmustu ve arastirmalar bu noktadan icerilere dogru surdurulmustu.

Arayicilarin Cassie'nin ismini bagirmaya basladiklari yer de burasiydi; bu yuzden orman ismiyle cinlarken genc kiz onlardan bir kilometre kadar gerideydi ve sesleri duymasi imkansizdi.

Cassie uyuyakalivermisti, ama ansizin uyandi ve aksamin cokmekte oldugunu, kendisinin de ormanda yalnız olmadigini hissetti.

" Hey!" diye bagirdi urkekce. " Kim var orada?"

Hic kimildamadan oturdu ve butun dikkatini kulagina vererek cevredeki sesleri dinledi. Aksam hazirligi yapan kuslarin kanat cirpmalarini, yapraklardan damlayan suyu ve... bir seyi daha duydu. Cok dizginledigi icin zorlukla duyulabilen bir ses... Bir insanin nefes almasiydi bu.

" Hey!" diye bagirdi yeniden, yardım isteyerek. " Ben buradayim." Ama ne cevap veren vardi, ne de ona dogru kosan ayak sesleri. Ustelik soluk sesleri de durmustu.

Cassie duyularindan kuskuya duserek, kaygiyla, bagirmasini izleyen sessizligi dinledi. Orada biri vardi. Olmak zorundaydi. Bu kadar yanilmis olamazdi. Yoksa... Yoksa ruya mi gormustu? Umitsizce duymak istedegi seyi hayal mi etmistı sadece?

Saatine parmaklariyla dokunup 8:15 oldugunu anladi. ' Elbette ariyorlardir beni,' diye dusundu. ' Bu korkunc firtinada sabahtan beri ortada gorunmedim. Ariyorlardir.'

" Wyatt!" diye olabildigince yuksek sesle bagirdi. Cigliği sadece ona genc adamin bu sabahki kayitsiz tavrini hatirlatmaya yaradi ve reddedilisinin acisi tekrar dalga dalga yayildi icine.Genc adam birkac gunde hayatının bir parçası olmustu ve artık Cassie,

onsuz bir hayati hayal bile edemiyordu.

O anda bir ses duydu. Bir kac metre uzaginda ince bir dal, ayak altinda ezilmisti ve ruzgar, hafif bir kokuyu tasidi burnuna. Kurtulmanin sevinciyle. Wyatt hakkindaki dusuncelerini gecici olarak unutan genc kiz, gulumseyerek bir elini ileriye azatti.

" Helen," diye gucsuzce fisildadi. " Tanriya sukur."

Ama Helen cevap vermedi. Ona uzatilmis eli de tutmadi. Oysa Cassie onun orada oldugunu biliyordu. Bu parfum ondan baskasinin olamazdi, simdi gizlice ormanin iclerine dogru suzulmeye baslayan ayak sesleri de oyle.

' Gidiyor mu?' Gercegin tokati Cassie'nin kurtulus rahatligini buyuk bir saskinliga cevirmisti. ' Dondu gidiyor iste!'

" Helen!" diye ciglik atmaya calisti ama sesi can cekisen bir fisiltiydi.

' Nicin?' diye dusundu. ' Nicin beni burada biraksin ki?'

Helen'in arayicilara katilmaya hic kalkismadigini, sadece ormanin kenarinda dolasarak arar gibi yaptigini,icin icin de Cassie'nin firtinada devrilen agaclardan birinin altinda kalmis olmasini diledigini bilemezdi elbet.

Helen, Windrow'a geldigi gun, yillardir hayalini kurdugu erkegi buldugunu anlamisti. Genc adamin kendisine gosterdigi kibar kayitsizlik, onun icin suregiden bir dus kirikligi olmustu.

Helen bunu kabullenebilirdi, ama kendi ulasamadigini, baska hic kimsenin de elde edemedigi surece. Sonra birden Cassie Winters cikmisti ortaya ve Helen, daha genc adamin kendisinin bile farkina varmadan, Wyatt'in gozlerindeki parlamayi sezmisti. Iste Cassie'ye nefreti boyle baslamisti.

Simarik, Zayif, Caresiz, Zengin kiz! Hayati boyunca, Helen'in asla tadamadigi bir konfor icinde yasamisti ve simdi gelmis, onun kasvetli ve bombos varligina dayandigi tek tesellisini elinden almaya kalkisiyordu.

Cassie'yi bir agac altinda kivrilmis uyurken buldugunda cok sasirmisti, ama onun sapasaglam oldugunu gormenin acisi daha buyuktu. Ona bilincli olarak zarar verme durtusunu icinde asla dogmamis olsa bile, kahraman rolunu oynayip, su kor kizi kendi elleriyle sevdigi adamin, ellerine teslim edemezdi. Bu kadari da fazla olurdu. O yuzden arkasini donup yurudu ve kendi uzuntusu icinde, genc kizin acikli seslenislerini duymadi bile. Onu nasilsa bulurlardi, ama o bulanin Helen olmasi zorunlu degildi.

Cassie, Helen'in uzaklasan ayak seslerini ortmekten korkarak seslenmekten vazgecti. Eger, ne kadar inanilmaz olsa da, Helen ona yardim etmeyecekse, hic olmazsa onu izleyerek

Windrow'a donebilirdi.

Ama soguktan ve kivrilarak yatmaktan bacaklari tutulmustu ve Cassie ayakta saglam durabildigi zaman, Helen coktan uzaklasmisti. Ona yetismek icin telasla kosmaya basladi, ama surekli, Onune cikan engellere carpiyor, sendeliyor, ayaklari dikenlerle ciziliyordu.

Sonunda, bir egimin basinda nefes nefese durup cevreyi dinledi. Yuzu ve elleri yer yer kanayan siyriklerle doluydu. Ama bir ayak sesini duymaya can attigi boyle bir anda, kucuk yaralarin acisina kulak verecek halde degildi.

Butun dikkatini toplayip nefesini tuttu ve bekledigi sesi duydu; Kuru bir dal citirdamisti.

" Helen!" diye bagirdi ve sag ayagi ile bir adim atip, kendini bir boslukta buldu.

Cassie'nin sesini duyugu dal, yuz elli metre asagidaki ulu agacin tepesinde geceyi gecirmeye niyet eden bir sercenin ayagi altinda yaylanmisti; Helen ise, oradan bir kilometre uzakta, ana binanin arka bahcesinde yuruyordu.

Cassie bunlari bilmiyordu elbet. Onun tek bildigi sey, dik bir bayirda tepe taklak yuvarlanmakta olduguydu.

Kayma hiziyla ufak calilara carpiyor, dusmesinin siddetini hafifletmeye calisiyordu. Kaydi yuvarlandi, dustu. Sonunda curuk bir karaagac govdesine carparak, aniden durdu.

Basinin arkasini boguk bir gurultuyla sert agaca vurmasindan hemen sonra, bilincini kaybederken, gozunun onunde igne basi gibi isiklar yanip sondu. Sonra isiklar irilesti, dalgalandi ve tek bir parlak daire olup sondu, gitti.

Oradan iki kilometre uzakta, avcilarin bile gitmeye cesaret edemedikleri ormanin derinliklerinde Wyattt, firtinadan cilgina donmus bir geyigin calilari ezerek biraktigi izi, ' belki Cassie'nindir,' diyerek, izarla izliyordu. Yaklasik on iki saattir umutsuz arysini surdurmekteydi.

Firtinanin en siddetli anlarinda ormanda korcesine kosarak genc kizi ararken, agaclarin kirilip devrildigini duymustu, ama cilginca yagan yagmur, cevresini gormesini engellemisti; bu yuzden simdi etraf duruldugunda onune serilen yikinti manzarasi onu bile korkuttu.

Yuzlerce agacin yere devrildigini, yildirim dusmus yanik kutuklerden hala duman tuttugunu gorunce, Cassie'yi firtinanin dehsetinden zarar gormemis olarak bulmanin ne kadar ufak bir olasilik oldugunu anladi. Bir anda panik icinde oldugu yere cokup aglamamak icin kendini zor tuttu.

Inatla aramayi surdurdu. Gozleri kaygiyla buyumus, yuzu her an devrik agaclardan birinin altinda genc kizin cansiz vucudunu bulma korkusuyla aci icinde gerilmisti.

Konu Başlığı: Ynt: Gun Isigi- Melinda Cross

Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 21, 2007, 01:35:34 ÖÖ

Bolum On Dort

Derin dere yatagina dususunu izleyen karanlik saatler boyunca Cassie, bilincle bilincdisi arasinda gidip geldi ve zamanin gectiginin, ormanin gece seslerinin arasinda yalnız oldugunun pek farkina varmadi. Bir keresinde agriyla tam olarak kendine geldi ve o anda Helen'in onu olmeye biraktigi gercegi bir kez daha yuregini burktu. Akli, bir insanin, yardima muhtac birisini olume terk etmesini kabullenmek istemiyor, bunun olabilecegine inanmayi reddediyordu.

Gecenin icinde hickiriklarla bogularak aglamasi, dere yataginda yasayan bir rakun ailesini korkutup ciglik cigliga kacitrtti.

Aclik, susuzluk ve soguktan bitkin dusmus, basina yedigi darbeden sersemlemis bir halde, dusunceleri bulutlandi, ve yari bilincli bir uykuya daldi.

Birden annesinin ona bagirdigini duydu ve saskinlikla kaslarini catti. Annesi asla sesini yukseltmezdi ve ona bir kez olsun bagirmamisti, ama iste duyuyordu. Annesinin olduguna yemin edecegi bu sert, keskin ses, bagirarak emrediyordu.

' Yere yat, Cassie! Yere yat!'

Sonra soluk almasi gucelesti. Genc kiz bir sekilde bunun nedeninin, annesi uzerine kapaklanmis ona siper olurken, yuzunun annesinin kucagina gomulu kalmasi oldugunu biliyordu.

Birden bir gicirti, korkunc bir carpma sesi ve birbirine surtunen metallerin uzun cigligi duyuldu; sonra da etrafi kara bir duman kapladi. Cassie, ruyasından ayilir gibi oldu; bir sisin arasinda uzerine bastiran agirligi cilginca iterek kendini kurtardi, ve kenara cekildiginde, tekrar ona dogru devrilen annesini gordu.

O guzel,sevgili yuz her zamanki gibi huzurluydu, ama dudaklarinin arasından ince bir kan çizgisi, berrak cildinin kusursuzlugunu bozuyordu. Duz alnında büyük bir leke vardı ve Cassie ruyasında

ufak bir cocuk olsada annesinin olmus oldugunu biliyordu.

Genc kiz karabasandan kurtulamamanin sikintisiyla vahsice basini salladi; sonra yine, yasadigi sokun etkisiyle her yani uyustu ve kendini kirmizi sari parlak alevlerin arasinda buldu.

Devam eden ruyasinda, kucuk ellerin ezilmis araba kapisinin kolunu acmaya ugrastigini, ufak yumruklerin dumanla kapli cami deli gibi dovdogunu gordu ve hem ruyasinda hem gercekte cigliklar atarak babasini cagirmaya basladi.

Wyatt ormandan cikip ana binaya dogru ilerlerken ilk cigligi duydu. Hic hareketsiz durup nefesini tuttu ve gozlerini kapatarak tum dikkatini kulaklarinda yogunlastirdi.

' Bir daha,' diye dua etti icinden.

' Bir daha, lutfen bir daha bagir,'

Ve genc kiz bagirdi. Kulaklari tirmalayan, geceyi dehsetiyle bolen, tiz bir cocuk cigligiydi bu. Keskin bir aci Wyatt'in iliklerine isledi ve genc adam geri donup kosmaya basladi.

" Baba!" Cassie'nin sesiydi bu. Genc kiz cilginca, bogulurcasina, tekrar ve tekrar ve her seferinde daha da zayiflayan bir sesle bagiriyordu. " Baba! Baba. Baba. Ba..."

Wyatt calilara daldi. Kollarinda acisini hissetmedigi derin siyriklar acan dikenli otlari araliyor, bilegine dolanan koklere, yuzustu devrilmis agaclar labirentine dusme tehlikesine aldirmiyor, kosuyor, kosuyor, gittikce daha hizli kosuyordu. Beyninde zonklayan tek dusunce vardi;

Her an zayiflayan sesi kaybetmeden, Cassie'yi kaybetmeden oraya ulasmak. Ve dik bayirin kenarina geldiginde asagida kivranan, surunen govdeyi gordu. Hic duraksamadan, genc kizin sesini haykirarak kendini bir tas ve toz bulutu halinde asagiya birakti.

Kaygiyla artik sesi solugu cikmayan Cassie'nin yanina diz cocktu. Gec kalmis olabileceginin korkusu yuregini daraltiyordu.

Genc kizin hareketsiz vucuduna bakarken aciyla, "Cassie," diye fisildadi. Icinde umit ve umitsizlik birbirini izliyordu. Sonra sefkatle uzanarak genc kizin yanagindaki uzun bir cizige dokundu. Kiz hafifce kimildayip inledi. Ama genc adamin vucuduna yayilan rahatlama, bir anda genc kizin son cigligi ile paramparca oldu.

" BABA!"

Wyatt dehset icinde yerinden sicrayip bagirmaya basladi. " Cassie! Uyan Cassie!" panik aninda psikiyatri konusunda bildigi her seyi unutarak, genc kizin en bastan beri gelmesini istedigini yerde, gecmiste oldugunu, cocuklugunda onu kor eden korkuyu yeniden yasadigini unutarak, sadece onu sevdigini bilerek

tek onemli seyin onu bu korkudan, bu dehsetten ve yuzune bir seytan gibi oturan urpertici gercekten kurtarmak oldugunu dusunerek bagiriyor, bagiriyordu.

" Uyan, uyan; Tanrim, lutfen, uyan," diye son kez fisildadi, ama Cassie siddetle basini salladi ve kendinden gecerek gecmisin goruntulerine daldi.

Cassie hala arabadaydi; hala ezik bir kapinin ardinda, bogazini yakan dumandan kurtulmak icin cirpiniyordu; ve hala hic bitmeyecek bir karabasanin bogucu mezarliginda gecmisini yasiyordu.

Ama en kotu an henuz gelmemisti. Cassie o anin giderek yaklastigini seziyor, yedi yasinda bir kalbin, yedi yasinda narin bir vucutta umutsuzca cirpindigini duyuyor ve o vucudun kendisinin oldugunu biliyordu.

Gozlerini kaldirip dumani yararak arabanin penceresinden disari bakmak istemiyordu. Bunu yapmasi gerektigini biliyordu; yapacagini da...

Ama cilginca bir karsi koymayla kafasini iki yana salliyor, gozlerini simsiki yumuyor ve bakmamak icin savasiyordu. Ama itirazi ise yaramadi. Bellegi, tipki yillar once kucuk kizin yaptigi gibi, arabanin camindan disari bakti ve yillar once uzerine duvarlar ordugu dehseti gordu.

Babasi arabanin uzaginda kaskati kesilmis duruyor, tek cocugunun korkunc hapishanesinin duvarlarini celimsiz yumruklariyla dovmesini seyrediyordu.Korku ve soktan buyumus gozleriyle ona bakiyor ve yardım etmek icin tek bir hareket yapmıyordu.

Cassie'nin yumruklari onu kucaklayan Vyatt'in gogsune inip kalkti ve inleyerek aglamaya basladiginda genc adamin onu bagrina basip mirildandiklarini dinlemekten baska bir sey yapacak gucu kalmamisti.

" Cok sicak, baba! Cok sicak! Cabuk ol, baba! Cikar beni disari! Niye beni disari cikartmiyorsun? Niye orada oylece duruyorsun?"

Bu yakarislarin anlamini kavrayan Wyatt'in gozleri dehsetle buyudu. Sonunda bir cocuk beyninin sakladigi cirkin sirri ogrenmisti.

" Aman Tanrim," diye soluklandi. Icindeki korku, o olmus adama karsi ofkeye donusmustu. Birden kollarinda tuttugu Cassie sakinlesti ve Wyatt onun yuzunde, kendisini olume terk etmis babasina bakan yedi yasinda saskin bir cocugun son kabullenisligini gordu.

Ruyasinda Cassie, tipki o korkunc gecede oldugu gibi, uniformali adam kosarak gelip, kapiyi yirtarcasina actiktan sonra onu kollarina alarak arabadan uzaklastirdiginda, soktan ve dumandan felc olmus gibiydi.

Ama yine de o adamin hizla soluk alisini duyabiliyor, onu hareketsiz bakan babasinin onunden kosarak gecirirken kalbinin deli gibi atisini hissedebiliyordu. Sonra arkalarinda korkunc bir patlama oldu, buyuk bir sicak hava dalgasi onu simsiki sarildigi polis memuruyla birlikte yere firlatti.Ve hersey karardi.

Genc kiz ruyasinda sikica kapali gozleriyle agliyor, onu kollariyla saran, saclarini oksayarak tekrar tekrar ismini mirildanan polis memurunun sicakligindan guven ve huzur duyuyordu.

Cassie birden ruyasinin gercek oldugunu anladi ve aglamasi babasinin yaptigi hatanin korkuncluguyla, omuzlarini sarsan bir hickirik krizine donustu.

Ve sonra karabasanin yogun sisinden siyrilarak polis memurunun onun adini bilmedigini, bilemeyecegini, duyugu sesin Wyatt'in sesi, cevresini saran kollarin Wyatt'in kollari oldugunu ve sonunda kurtuldugunu dusundu.

" Wyatt," diye kuskuyla mirildandi.

" Evet, Cassie," diye fisildayan genc adamin kollari ona daha da siki sarildi.

" Ah, Wyatt," diye hickirdi genc kiz, kollarini onun boynuna dolarken.

" Gecti, Cassie. Ben buradayim. Hep yaninda olacagim."

Cassie once bir urperdi, Sonra yuzunu onun gogsune bastirdi.
" Gordum," diye titredi. " Her seyi gordum. Babammis...
Her sey onun yuzundenmis."

Genc adam sefkatle onun basini oksarken, butun dikkatini yapmasi gereken seye vermisti. Ruyanin tek basina yeterli olmayacagini biliyordu; karabasani sonsuza dek yok etmek icin, genc kizin gorduklerini yuksek sesle tekrarlamasi gerekiyordu. Eski hortlaktari gun isigina cikartmak ve yaralari iyilestirmek onun isiydi. Bu yuzden , cevaplarini bilmese de soru sormak zorundaydi.

" Ne gordun Cassie? Baban ne yapti?"

Genc kizin kapali gozlerinden yaslar bosandi ve vucudu hickiriklariyla kasildi. Dokecek yasi kalmadigi zaman, adamin ıslak gomlegi uzerinde sadece dudaklarini oynatarak, duygusuz ve hayatsiz bir sesle konustu.

" Orada oylece duruyordu," diye fisildadi.
" Oyle duruyor, olmemi seyrediyordu. Tanrim! Bunu bana nasil yapabildi?" Basini salladi ve tekrar konustugunda sesi dusunceliydi.
" Cok... Garipti... Bakisi... Durusu...Sanki beni hic gormuyordu bile."

Ve sonra birden Wyatt kapali gozkapaklarinin ardindan, onunde alevlere kapilmasina bakan, ama baktigi hicbir seyi anlamayan

adami gorur gibi oldu. Yaptiklarini bagislamasinin imkani yoktu, ama onu anlamaya baslamisti.

" O seni gormuyordu, Cassie. Buna inanmalisin! Adi korku bunun; eriskin korkusu. Yeryuzundeki en guclu duygudur. Baska her seyi bastirir. Senin baban soktaydi. O anda hicbir sey gormuyordu."

Cassie sessizce genc adamin soylediklerini dinliyor, duyduklarina inanmak, babasi olan adama acimayi, ondan nefret etmemeyi ogrenmek istiyordu.

" O andan cok sonra, Cassie," diye devam etti Wyatt'in sakinlestirici sesi, " Baban ne yaptiginin farkina vardi. Duydugu sucluluk olmalı. O duyguyla nasil yasayabildi, bilmiyorum. Sanirim senin icin yasamaya zorunlu oldugunu dusunmustur. Sen onun elinde kalan tek seydin."

" Ve bu yuzden benim kor kalmami istedi," dedi genc kiz aciyla. " Ben kor kaldikca hicbir seyi hatirlayamazdim."

" Cunku buna dayanamazdi. Cassie; anlamiyor musun? Eger seni nasil dus kirikligina ugrattigini hatirlasaydin, bir daha yuzune bakamazdi."

Genc kiz, urpererek derin bir soluk aldi ve gozyaslarini dindirmeye calisti ama tekrar gozlerinden bosanan sel, acisini ve kirginligini surukleyip gotururken Cassie, babasi oldugunu dusundugu adam icin yas tutmayi birakip, onu oldugu gibi kabul etti.

Wyatt yuzunu boynuna yaslayip acisini paylasirken, genc kiz onun kollarinin sicakligini ve boynunu yakan nefesini duydu ve baska her sey silinip giderek ona bir tek sevildigini bilmenin guven ve mutlulugunu birakti.

Sonra gozleri yavasca acildi ve Cassie, On sekiz yildan beri ilk kez gorebildigi dunyaya bakarak bir anda hareketsiz kaldi.

Kollarindaki vucudun gerildigini hissededen Wyatt, " Ne oldu?" diyerek basini kaldirdi. " Neren acidi." Sonra saskin bir gulumsemenin ayirdigi dudaklariyla ona bakan aydinlik yuzu gordu.

Genc kiz, binlerce kez hayal ettigi berrak mavi gozlere, yagmurla ıslanmis siyah saclara, simdi hayretle yumusamis o guclu yuz hatlarina, bir cok siyrikla dolu cilde bakti. Hic gormedigi bir yuzdu bu; ama bir o kadar da tanidik ve sevgili.

"Sakalların uzamis," diye fisildadi, seyrettigi surece sertleserek bir inanmazlik maskesine burunen yuze bakarak.

" Gorebiliyorsun..." dedi genc adam ifadesizce. " Gorebiliyorsun."

Cassie, yuzunun goruntusunu icercesine ona gulumseyerek

elini uzatip cenesini karartan sert killari oksadi.

Wyatt hemen ayaga firlayarak arkasini dondu.
Cassie bitkince dogruldu ve oturdugu yerden hayretle, sevdigi ve hic gormedigi erkegin sirtini seyretti.

Genc adamin sesi duygularinin derinligini ortmek icin sertlesti.
" Peki," dedi kabaca, ona donmeden, " Etrafi velveleye vermeyi basardin. Butun okul halki ve ulkedeki her bir polis, duenden beri seni ariyor. Neredeydin, soyles misin?" diye sordu ve sorunun sacmaligi nerdeyse Cassie'yi gulduruyordu.

' Simdi bunun ne onemi var? Hem kor bir kadin nerede oldugunu nasil bilebilir?' diye icinden gecirdi gulumseyerek.

Genc adam uzun zaman konusmadan ve kimildamadan bir agaca yaslanip durdu. Yumruklari, sikmaktan bembeyaz olmustu.

" Cok sacma bir seydi yaptigin," diye bagirdi sonunda.
" Cocukcaydi! Firtina yaklasirken kacip gitmek, herkesi meraklandirmak..."

" Herkesi mi?" diye yumusakca sordu Cassie.

Genc adam arkasina donerek ona bakti ve hizla egilerek yanina comeldi. Cassie bir parmagini uzatarak onun dudaklarina dokundu.

" Sanirim tam bu anda gozlerimin icine bakman ve sonra da beni opmen gerekiyor."

Genc adamin dudaklarinin kosesi segirdi. " Simdi miydi o?" diye sorarken sesi titriyordu.

" Evet, oyle . Ve bu arada beni ne kadar sevdigini itiraf edersen, sonra da asil konuya, yani ne zaman evlenecegimiz konusuna gireriz."

" Sahi mi?" Segirme yari gulumsemeye donmustu.

" Evet, sahi. Ben bir is bulana kadar bana bakabilirmisin, Wyatt? Cok zengin degilsen elbet. Yapabildigim tek is bu, biliyorsun; Cok zengin bir hanim olmak."

" Cok sanslisiniz, Ms. Winters," diyerek gulumsedi genc adam.
" Cunku ben cok zengin bir adamim."

Cassie hafifce basini sallayip kaslarini catti.
" Oylemi? Bunu bilmiyordum..." Derken, ayni zamanda da gulumsuyor ve esniyordu.

Genc adam sefkatle onun kaslarina dokundu ve kollarini koltukaltlarına geçirerek ayaga kaldirdi. Bayirdan yorgun adimlarla tirmanirlarken Cassie adamin gogsune sokuldu ve guclu kalp atimlarini dinledi.

" Wyatt?" diye yumusakca mirildandi.

" Hmmm?"

" Evin bir kahya gerektirecek kadar buyuk mu."

" Evet."

" Iyi. Oyleyse Mrs. Carmody gelip bizimle yasayabilir mi?
Senin icin bir sakincasi var mi? diye sorarken kollarinin arasina
iyice sokuldu .

" Hayir, Cassie," diye fisildadi genc adam basini egerek dudaklarini
sari saclara dokundururken. " Hic sakincasi yok." Sonra hafifce
gulumsemi ve kollarindaki narin vucudu sikti. " Ama isi biraz aceleye
getirmiyor musun? Daha seni ne kadar cok sevdimi bile soyleyemedim."

" Soylemene gerek yok," dedi genc kiz gulumseyerek ve dunyanin
hala orada olduguna emin olmak icin bir kez daha gozlerini acti.

" Bunu gormemek icin insanin kor olmasi gerek."

Genc adam bir kahkaha atti. " Gerçekten mi?"

" Evet, gerçekten." dedi.

" Ama ben yine de, soylemek istiyorum. Cassie. Seni seviyorum
cok seviyorum."

dudaklari, bir daha ayrılmayacaklarini bilmenin mutluluguyla birlesti

THE END